

ORIZONTURI MARINE

revista studenților Academiei Navale

Colectivul editorial

Redactor șef

ANDRIU Cornel-George - ANMB

Grafică, editare și tehnoredactare

BĂNICĂ Florentin - ANMB

Coordonator principal

IGNAT Marius Costin - ANMB, căpitan

Colectivul redacției

BUZATU Mihai	- ANMB
FRÎNCU Andra	- ANMB
NICOLETA Pascal	- ANMB
MAXIM Andreea Mihaela	- ANMB
PAVĂL Andrei	- ANMB
ȘTEFĂNIȚĂ Ruxandra	- ANMB
ROADEVIN Laurențiu	- ANMB
DIACONESCU Nicoleta	- ANMB
DASCĂLU Marina Valentina	- ANMB
STAN Marius	- ANMB
ȘEULEAN Camelia Ioana	- ANMB
DOBRE Eugen	- ANMB
POPA Nicolae Cristian	- ANMB
BURLĂCESCU Alexandra	- ANMB
STATE Ionuț	- ANMB
VLĂDUȚ Alexandru	- ANMB
CIUBOTARIU Fabian	- ANMB

Colaboratori interni

MATEI Mircea	- ANMB, cdor.(rtg), veteran de război
TĂRĂBUTĂ Octavian	- ANMB, profesor
GHEORGHE Florin	- ANMB, profesor
ATODIRESEI Dinu	- ANMB, profesor
SAMOILESCU Gheorghe	- ANMB, profesor
NISTOR Aurelia	- ANMB, absolvent
MARCU-ORHEAN Marius	- ANMB, absolvent
ALEXE Gherghina	- ANMB, psiholog
FRĂTICĂ Florinela	- ANMB, medic
BÎRDAN Daniel Costel	- ANMB
BUGA Vasile	- ANMB
CIMPOERU Vasile	- ANMB
GOANȚĂ Alin Ionuț	- ANMB
TĂNASE Mihai Viorel	- ANMB
DAVID Sorin Nițu	- ANMB

Colaboratori externi

TRANDAFIR Anca Florentina	- Universitatea "Ovidius", Constanța
TĂNASE Irina Luciana	- Academia Tehnică Militară, București
POLICIUC Petronela	- Universitatea "Andrei Șaguna", Constanța
CUCU Cătălina	- Colegiul Militar Liceal "Dimitrie Cantemir", Breaza
ABAZA Ioana	- Colegiul Militar Liceal "Dimitrie Cantemir", Breaza
TĂBLEȚ Rareș	- Colegiul Militar Liceal "Dimitrie Cantemir", Breaza
POPICĂ Viana	- Academia Forțelor Aeriene "Henri Coandă", Brașov
MIRCEA Stanic	- Academia Forțelor Terestre "Nicolae Bălcescu", Sibiu
RUPA-MIC Valentin	- Academia Forțelor Terestre "Nicolae Bălcescu", Sibiu
SAGHIN Andreea Cosmina	- Colegiul Militar Liceal "Ștefan cel Mare", C-lung Moldovenesc
PETRACHI Oana	- Colegiul Militar Liceal "Ștefan cel Mare", C-lung Moldovenesc

Editorial

Un nou început; Cadetia - impediment în dezvoltarea viitorilor ofițeri de marină comercială; Fericirea-i un pitic ce dansează

Interviuri

Un cuvânt din partea Rectorului...; Pirateria – un pericol imminent pentru navigatori; Impresii în urma schimbului de experiență interuniversitară ANMB – ALESUND

Orizonturi academice

Student de ocazie în Clermont-Ferrand; Femeia în armată - rătăcire a firescului?; O idee...; Ceea ce poți să fii, trebuie să fi!; Corpul cadetilor: Realitate în mediul sibian; Reflectie sibiană; Dragostea cu grade...; Academic Students Summit; Școală de marinari, pe Lacul Mogoșoaia

Corespondențe din colegiile militare

Prezentarea Academiei Navale "Mircea cel Batran" în curtea lui Cantemir; Bun ramas, Cantemir ...; Visul meu...

Programe universitare

ERASMUS – deschiderea spre Europa; "Mircea cel Bătrân" - O academie cu grad de încredere ridicat; Activitatea de cercetare științifică; RONOMAR

Din academie

Nimic nu este întâmplător...; Dragi viitori colegi...; Pasiune...talent...muncă; Sesiunea – în viața studenților militari; Prima sesiune de examene - FMM; Prima sesiune de examene - FMC; Nu uita; Marșul N.S. "Mircea"-2011; De ce să alegi Facultatea de Marină Militară?; De ce să alegi Facultatea de Marină Civilă?; Sfatul medicului; Subsecretarul ONU la Constanța

Sport

Despre lupte; Clubul Sportiv „Marina Academia Navală”; Un campion - Asaftei Daniel; Campionat Futsal martie 2011; Spartachiada de iarnă 2011

Interferențe socio-umane

Ştiați că...; Sărbătoarea de 101 zile

Constanța

Muzeul național de istorie și arheologie; Obiective turistice din Constanța

Știință și tehnică

Tsunami; Electronografia; Tunul electromagnetic; Dependența de calculator; IPocalipsa

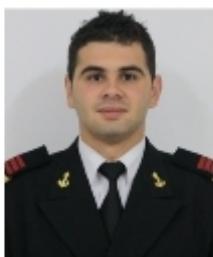
Creații

Minciuna; File de cenaclu; Origami; Secrete de "sub scenă"

Un nou început...

Andriu George

Infinitul nu există!... În abstractul noțiunii își găsesc liniștea numai matematicienii când vine vorba de ale lor limite și teologii, când vorbesc de ale lor divinități. Oamenii se schimbă, lucrurile se schimbă, cautându-și o formă care să le satisfacă rostul și menirea pentru o perioadă mai lungă sau mai scurtă de timp. Orice există într-o formă sau alta trebuie să-și dea birul în fața regulii enunțate mai sus.... inclusiv revista "Orizonturi Marine"...

Publicația studenților Academiei Navale, deși are o tradiție îndelungată, a cunoscut hiatus-uri în apariție. Motive pentru aceste perioade s-ar găsi suficiente. Nu vreau să le cauț sau să le arăt pe toate, dar vreau să mă opresc la motivul pe care eu îl consider principal: lipsa interesului studenților.

Astăzi, timpul nu ajunge nimănu. Este o raritate, o comoditate care de multe ori devine prea prețioasă pentru a fi aruncată în van. Dar acest aspect nu ar trebui să ne îndepărteze de scopul efemerei noastre existențe, acela de a modela și de a domina tot ceea ce putem cuprinde cu gândul. Avem puterea unui act creator, putere care din nefericire este privită circumspect și malitios de către mulți din membrii generației mele. Sincer sunt nemulțumit de lumea ce mă înconjoară, fapt care mă încadrează perfect în tiparul Tânărului. În schimb acestă nemulțumire trebuie să fie constructivă, generatoare de forțe, trebuie să reușească producerea acelor schimbări, astfel încât lumea ce mă înconjoară să fie asemenei dorințelor mele. Mereu trebuie căutat noul, acel element care să permită o evoluție a faptelor întreprinse de noi, pentru a nu sucombe în fața nemiloasei reguli enunțată în primele rânduri.

Este depășită mentalitatea conform căreia nu vei reuși să schimbi nimic, sau mentalitatea care cere mereu (și de multe ori supraapreciat) ceva în schimb....

1989 - Piața Tienanmen

În curtea Academiei Navale se produc unele schimbări benefice în ceea ce privește viața studențească. Se deschid noi posibilități care așteaptă cu ardoare studenți motivați pentru a le duce la bun sfârșit. Revista aceasta este o posibilitate! Este a noastră, a studenților! Orice student al Academiei Navale, și nu numai, poate participa la apariția ei, și poate insufla acesteia o parte din personalitatea și eul său.

Drumul, vă spun, este greu! Orice lucru bun necesită timp, răbdare și muncă. Dar investițiile sunt direct proporționale cu rezultatele. Nu a fost ușor, dar am reușit să reunim în aceste file o imagine a Academiei Noastre! O Academie dinamică, Tânără și care mereu va dori atingerea superlativului!

Olimpiada din Mexico City - 1968
Fortes fortuna adiuvat!

În paginile noastre publică studenți din toate academile militare, din facultățile constănțene, profesori și bineînțeles colegi de-al noștri. Ca o nouătate în paginile noastre scriu și elevii colegiilor militare liceale, în special cei ce ne vor fi colegi. Din randul lor provine un număr mare de membri ai colectivul de redacție, fie civili sau militari, studenți sau profesori și, de aceea, am hotărât atât cu sufletul cât și cu logica să îngrijim, în măsura puterii noastre generațiile ce invariabil ne vor înlocui.

Dar indiferent de mediul de proveniență, de varstă, statut sau locul unde ne desfășurăm studiile, suntem uniți de un numitor comun dorință de performanță.... Cititorule, sperăm ca munca noastră să-ți fie pe plac și să știi ca te așteptăm în rândul nostru!

Cadetia

- impediment în dezvoltarea viitorilor ofițeri de marină comercială -

Buzatu Mihai

Puși în fața crizei financiare, tot mai mulți armatori au renunțat la acordarea posibilității efectuării practicii de către studenți la bordul navelor lor. Problema arzătoare stă în faptul că un Tânăr absolvent al unei facultăți de profil marinăresc are nevoie de un stagiu de practică de douăsprezece luni pentru a susține examenul de obținere a brevetului de ofițer. În aceste condiții, absolvenții nu pot obține brevetul, deci nu pot naviga.

În prezent, majoritatea firmelor de crewing acceptă doar personal cu experiență în aceste condiții, absolvenții nu pot obține brevetul, deci nu pot naviga. În prezent, pentru navigația civilă există o singură navă-școală, cargoul „Albatros”, pe care cadeții își pot efectua stagiu. Conform unor surse oficiale Adrian Mihalcioiu, liderul Sindicatului Liber al Navigatorilor, afirmă faptul că absolvenții se pot trezi că și-au tocit degeaba coatele pe băncile facultăților și că ajung să „se înece tocmai la mal”. Potrivit lui Mihalcioiu, regulile sunt simple: „Cine nu face practica nu obține brevetul și nu practică meseria”. Specialiștii afirmă că blocajul s-a produs încă din toamna anului 2009, când și cadeților care au obținut la licență notă foarte mare, le-a fost greu să facă practică marinărească. Situația nu este străină de reprezentanții Ministerului Educației care însă, în acest an, cu un buget insuficient, ridică din umeri. De la reprezentanții universităților de profil am aflat că, în fiecare an, statul subvenționează doar practica unui număr foarte mic de studenți, cei mai buni dintre cei mai buni, restul fiind lăsați să se descurce pe cont propriu.

Analizând această situație într-o manieră personală aş putea cita un proverb bătrânesc „Dumnezeu îți dă, dar nu-ți bagă în traistă”. Situația nu este chiar atât de neagră precum se speculează. Martori sunt studenții care în ciuda impedimentelor, mai sus enumerate, sunt angajați pe funcții de cadet și reușesc să fie eligibili pentru susținerea examenului de obținere a brevetului de ofițer. Cheia în această situație este perseverența, seriozitatea și înarmarea cu multă răbdare și ”nervi de oțel”.

Cauza fenomenului este una duală:

1. orientarea companiilor de transport maritim către națiunile care oferă forță de muncă mai ieftină (ucrainieni, filipinezi, asiatici, africani...)
2. neseriozitatea cadeților de a lucra la compania care-i oferă efectuarea stagiuului pe perioada fixată în contractul de fidelitate dublată de lipsa lor de pregătire practică și uneori chiar teoretică. Cu părere de rău constatăm că vin la bordul navelor străine cadeți având cunoștințe precare de navigație maritimă, cinematică navală, meteorologie maritimă, construcția navei, transport maritim. Se vorbește tot mai mult despre pregătirea ce lasă de dorit a absolvenților, unii dau vina pe o programă prost organizată, încărcată cu materii ce nu-și au nicio importanță teoretică sau practică.

Fericirea-i un pitic ce dansează

Frîncu Andra

Vedem. Auzim. Simțim. Credem că trăim. Totuși, nu avem o definiție general valabilă a vieții. Suntem oameni, dar nu știm cine suntem. Sub toate măștile pe care le purtăm zi de zi, am uitat care e cea genuină. Care dintre ele suntem? Nu știm ce vrem, nu știm ce căutăm în viață pe care o avem, nu avem când să ne trezim și să ne întrebăm... Cine? Ce? Cum? Când? De ce?

Poate doar după o noapte de beție, când suntem prea inconștienți încât să purtăm măști, mai suntem sinceri cu noi însine. Dar minunea nu ține mult fiindcă ochii ne pică în gură și gura pe pernă. Încercăm să trăim clipa, dar cât gândim asta, clipa deja s-a dus. Definiția vieții noastre e o ecuație cu n necunoscute, zeci de întrebări, supozitii, dorințe și regrete. Mulți dintre noi credem cu tărie că înainte să murim vom avea un moment de luciditate când vom afla sensul acestei ecuații. Dar la ce bun să aflăm abia atunci? Cu ce ne ajută?

Pe de altă parte, dacă am cunoaște acum răspunsurile tuturor întrebărilor ce ne macină zilnic nu am mai fi cine suntem. Nu am mai fi noi, oricine suntem. De ce suntem cine suntem? Pentru că nimeni n-o să fie noi. Nimici nu a trăit, nu trăiește și nu va trăi în locul nostru.

Uneori, ne vine să fugim. Unde? În altă viață, cu mai puține complicații la nivelul sinapselor. Am căutat și am tot căutat. Nicio viață nu este aşa cum am vrea noi să fie. Până la urmă, unde ne simțim mai bine ca în semibeznă noastră interioară? Probabil că trebuie să existe cărăuți un motiv pentru care suntem cine suntem și nu altcineva.

Lungul drum

Ne naștem, trăim și murim. Printre picături, mergem la gradiniță, apoi la școală, apoi la facultate. Nu durează mult și ne transformăm în plătitorii de impozite care nu mai au curajul să ia primul tren pe care îl văd în gară fără să știe unde ajunge. După facultate urmează master, doctorat și alte bla bla-uri similare.

Și apoi ce? Eventual, o să ne căsătorim fiindcă o să ne săturăm de minunea de a face ce vrem noi,oricând vrem și o să ni se pară că vârsta ne dictează maturitatea. O să ne căsătorim din orice motiv, dar nu "din cauza" sentimentelor. Cu cine? Cu niște nenorociți la fel ca și noi. Vor trece douăzeci de ani și vom rămâne cu gândul la o dimineață boemă de miercuri cu țigări, cafea, prieteni, echilibru, fluturi sinceri dar nerecunoscuți în stomac, siguranță, lucruri simple și "summer's almost gone, almost gone yeah, it's almost gone. Where will we be when the summer's gone? Morning found us calmly unaware, noon burn gold into our hair. At night, we swim the laughin' sea... When summer's gone where will we be? (Summer's almost gone - The Doors)

Ne gândim la ultima vară când pierdeam tot ce aveam, dar nu știam. Ultima vară când eram cine credeam că suntem. În viață, ești unul. Nu ai cum să fii același atâtea secunde pe care le trăiești. Te pierzi și nu știi cum să te regăsești.

Fericirea-i un pitic ce dansează

În momentul acesta nu suntem nici gânduri care nu există, (Străinul misterios - Mark Twain), nici muște și nici furnici, nici săraci și nici bogăți, nici președinti și nici cerșetori. Suntem oameni... care indifferent cum am lăsa-o, căutăm fericirea. Nu contează că ne-am trezit pe la jumătatea drumului și că nu vrem să căutăm fericirea, și contează că drumul e aproape de sfârșit și fericirea nu se simte și nici dacă am fost aruncată, fără voie, ce-i drept, într-o lume cu un singur sens.

Cu riscul că o să sună ca la alcoolici anonimi... Suntem niște îngerii beți și căutăm sens în viață asta. Tu ce cauți? Ce ai căutat până în exact momentul acesta? Ce vei căuta începând cu secunda imediat următoare? Imaginează-ți că nu va fi mâine, că nu a fost nici ieri, că e doar azi. Ce vrei de la viață ta azi?

Toți trăim pentru fericire. Și suntem mult prea pățăți să judecăm fericirea altuia. Atâtă timp cât să-ți cumperi o bluză, să-ți iezi un pachet de țigări, să bei singur o sticlă de Cola îți umple cărăuți cu sinonime slabe ale fericirii atunci nu mai contează ce se întâmplă după, pentru că singurul bine este cel pe care îl dictează conștiința.

Alergăm o viață în urma ei și în urmă rămânem. Ai impresia că o apuci de haine, dar îți dai seama că hainele sunt doar haine, ea e tot în fața ta. Cam așa ceva. În același timp, fericirea poate să-ți aprindă o țigară sau să tragă de tine să te duci la o cafea. Dar nu scrie în fruntea ei "fericire", așa-i? Poate că este cea mai neînsemnată persoană pe care ai văzut-o. Sau poate că nu este o persoană. Poate că madam M. și-a închiriat o cameră, ascunsă, ce-i drept, într-o umbră de gând exact în mintea ta. Nu-ți plătește chirie fiindcă nu știi că-i acolo.

E deja banal să mai spun că azi, orice ai face, în oricare direcție centru-sud, nord-centru și-ai direcționa neuronii, nu poti să fii original. Original? Te crezi original? Nicio șansă. Nu unul a fost la fel, ci poate câteva zeci. Asta dacă suntem optimiști...

Așadar, ce spun originalii că este fericirea, acel ceva înălțător, ideal îndepărtat, deasupra puterilor noastre de a o dobândii? "Eu sunt minunea lumii", spunea ieri trandafirul. "Cine-ar avea curajul să-mi facă vreo durere?" Cântă privighetoarea și repeta zefirul: "O zi de fericire un an de lacrimi cere." Astă spunea acum mai bine de 1000 de ani filosoful, matematicianul și poetul Omar Khayyam.

Concluzia filozofiei a fost că nu există fericire solidară... Toți ne dăm cu părerea despre fericire, credem că este așa și pe dincolo. Căți dintre noi conștientizăm oare că suntem fericiți, cum spuneam, sinonime slabe pentru fericire, exact atunci când suntem?

Un cuvânt din partea rectorului...

Rector Chitac Vergil

1. Cum ați descrie studentul Academiei Navale?

Într-adevăr, ați început cu o întrebare incitantă, dar și complexă... În cariera mea de 25 de ani în această școală observ trăsături care s-au modificat, dar și unele care s-au conservat, în special datorită specificului nostru maritim. Dacă ar fi să caracterizez cu un singur epitet studentul ANMB, acesta ar fi "versatil". Evident, această plurivalență a capacităților studenților noștri – militari și civili deopotrivă - este dată mai întâi de profilul psihologic al candidatului care aplică la o școală navală, fiind mai apoi structurată și aprofundată prin eforturile educative și de formare ale corpului nostru didactic. Prin însăși parcurgerea obligațiilor școlare din curricula de ofițer puntist sau electromecanic, studentul ANMB devine conștient de valoarea sa intrinsecă, dar și de nevoia permanentă de auto-depășire. Aceasta se realizează prin responsabilitate, consecvență și muncă în echipele dascăli – studenți. De aici pot să trec la o altă trăsătură a studentului ANMB, adaptabilitatea care, aşa cum o definește un filozof, este o măsură a inteligenței, nu-i aşa?

2. Se observă o implicare din ce în ce mai accentuată a studenților în diferite proiecte și manifestări academice. Cum ați descrie realizările lor de până acum?

De când eram Tânăr asistent am crezut într-un principiu: creșterea calității actului educațional într-o instituție de învățământ nu se poate face fără cooptarea studenților. Ei au rolul crucial de a asigura două elemente de bază ale ciclului educațional: primul, cerințele educaționale, iar al doilea, evaluarea procesului didactic. Dintre toate formele și mijloacele de management al calității învățământului, acestea două reflectă în cel mai obiectiv mod ceea ce trebuie să facem și ceea ce realizăm în fapt. Bazându-mă pe acest ghid, am reușit să impulsionez în ultimii ani coparticiparea studenților în multiplele proiecte educaționale și de cercetare științifică pe care ANMB le derulează. Comunicările și cercurile științifice ale studenților, proiectele de cercetare științifică ale academiei

care au studenți în echipele de lucru, mobilitățile de studiu și de practică peste hotare, activitățile extra-curriculare pe care dumneavoastră le organizați și, nu în ultimul rând, participarea reprezentanților dumneavoastră în forul decizional al ANMB, Senatul universitar, sunt doar cele mai vizibile aspecte ale implicării studențești în viața comunității academice. Așteptările îmi sunt astfel confirmate: aportul studenților, motivația de încredere acordată și de responsabilitatea asumată, este semnificativ și de un înalt nivel calitativ. Pot astfel să concluzionez că trecerea de la educație dirijată de profesor la cea centrată pe student începe să-și arate roadele.

3. În premieră pentru Academia Navală, studenții vor organiza în totalitate Sesiunea Studențească de Comunicări Științifice. Care sunt așteptările dumneavoastră?

Exact cum vă spuneam, din rândul studenților s-au ridicat lideri reali care, pe lângă rezultatele excelente la învățătură, cristalizează energia proprie tinereții în activități dedicate lor. De aceea am încredere deplină că acest gen de manifestări vor fi încununate de succes. Fără să ignorăm și munca de îndrumare informală a cadrelor didactice, știu că sesiunea de comunicări a studenților va avea un nivel atât științific, cât și din punct de vedere al organizării, corespunzător blazonului nostru.

4. Academia Navală este o instituție de prestigiu a învățământului universitar din România. Acest prestigiu se câștigă în primul rând prin realizările studenților, dar o pondere importantă o au și parteneriatele cu diferite instituții și companii de profil din țară și din străinătate. Care ar fi cele mai importante parteneriate?

Lista partenerilor noștri din țară și din străinătate, cu care colaborăm de câțiva ani buni încă, este lungă. Evident, îmi vin acum în minte cele mai productive, pe care am să le trec în revistă, nu neapărat într-o ierarhie. Spre exemplu, noul protocol cu Grupul Servicii Petroliere ne permite deja o mai bună inserție a studenților civili pe o piață a muncii tot mai specializată și deci mai pretențioasă. În cadrul acestui parteneriat vom dezvolta cursuri de specializare în domenii unice în țară, cum ar fi operarea de vehicule subacvatice telecomandate, tehnologia curentului de înaltă tensiune, sisteme de poziționare dinamică a navei și chiar scafandri utilitari. De asemenea, tot în beneficiul studenților avem acorduri

"Dacă ar fi să caracterizez cu un singur epitet studentul ANMB, acesta ar fi "versatil"."

de colaborare cu 29 de companii de navigație europene prin intermediul cărora se derulează plasamentele Erasmus, 130 la număr în ultimii 4 ani. Anul trecut am început să derulăm și mobilități de studii cu Colegiul Universitar din Alesund, Norvegia, pentru studenții de la IMNP, astfel încât 11 dintre ei au beneficiat de o experiență deosebită. Zilele acestea vom semna încă un acord tehnic de colaborare cu Academia Navală a Bulgariei, care va fi baza schimburilor de studenți și cadre didactice cu această instituție soră. și exemplele ar putea continua.

5. Cum este privită instituția noastră în aceste parteneriate?

În primul rând, vreau să menționez că dacă ANMB nu ar fi fost percepută ca o instituție capabilă să furnizeze expertiză în domeniul educativ și științific, aceste acorduri de colaborare nu s-ar fi materializat! Așadar, relațiile noastre cu partenerii se bazează pe profesionalism și duc la realizarea de proiecte comune la care fiecare își aduce contribuția cu expertiza și experiența caracteristică. Faptul că numărul colaborărilor crește permanent ne îndreptățește să considerăm că ANMB este un partener solid, eficient în derularea programelor comune.

6. Conform unei hotărâri a Senatului Academiei Navale, examenul de diplomă va conține și o probă practică la simulatorul Nav Trans. Este o situație unică în țara noastră? Cum considerați că influențează aceasta decizie un student, în special din promoția care va absolvii anul acesta?

Observ iarăși, și în întrebarea dumneavoastră, o anumită... nu teamă, dar preocupare față de această sub-probă pe simulator, într-adevăr în premieră în învățământul superior de marină național. Dar bănuți și dumneavoastră că noile cerințe de performanță, pe care viața reală le impune absolvenților noștri, necesită utilizarea mijloacelor moderne de formare. și ce mijloc mai util decât simulatorul integrat de puncte și mașină există oare? De aceea noi, cadrele didactice, care am trecut prin evoluția facilităților de educație ale școlii, suntem ferm convinse că modificarea tematicii și a probelor la examenul de licență va aduce un plus de calitate în ceea ce privește obiectivul final pe care noi trebuie să-l îndeplinim, anume competențele absolvenților. Instruirea pe simulatorul Simultec – Nav Trans, cel mai realist din zona riverană Mării Negre, duce la formarea celor mai stabile deprinderi, fundamentale pentru orice ofițer de marină.

Studentii seriei 2007-2011, care vor "sparge gheata" în vara aceasta, nu trebuie să privească această modificare decât cu optimism. Sunt sigur că în urma antrenamentelor suplimentare care se vor desfășura până atunci, rezultatele absolvenților vor fi cel puțin la fel de bune ca în anii precedenți.

7. Cum priviți inițiativa de a aduce un suflu nou revistei Orizonturi Marine?

Revista studenților ANMB are o tradiție îndelungată, dar care, din păcate, a fost presărată cu hiatus-uri în apariție, din cauze diverse. După cum discutam mai devreme despre implicarea crescândă a studenților în toate activitățile, inclusiv în cele cu rol moral-educativ, revista Orizonturi Marine trebuie să fie purtătorul de cuvânt și de imagine al studenților noștri, care au, categoric, ce gânduri sau realizări să promoveze. Chiar dacă mijloacele materiale nu sunt cele mai suficiente în această perioadă, puteți compensa prin dăruire și talent editarea continuă a acestei reviste, care să constituie oglinda aspirațiilor dumneavoastră. De aceea, salut inițiativa noului grup redațional căruia îi urez să reușească în crearea unui adevărat spirit publicistic.

8. În calitatea dumneavoastră de comandant și rector al Academiei Navale, cum priviți viitorul acesteia?

Total depinde de chemarea studenților pentru promovarea ideilor și realizărilor lor profesionale și artistice. Dacă vom reuși să continuăm insuflarea de responsabilitate și de implicare către partenerii noștri mai tineri – adică dumneavoastră, revista va deveni nu un rezultat colateral învățământului, ci o necesitate. Din acel moment cred că aparițiile se vor succeda fără intrerupere, și poate chiar mai frecvent, de ce nu?

9. Un gând de încheiere adresat studenților...

Ce pot să vă doresc? Ce doresc dintotdeauna tuturor studenților mei: fiți consecvenți, fiți energici, fiți critici. Cu aceste elemente de caracter, parcurgerea anilor de studiu în Academia Navală va fi benefică atât dumneavoastră, ca viitori profesioniști și membri ai societății, cât și nouă, celor ce vă îndrumăm pașii cu toată dăruirea noastră.

Andru George

Pirateria - un pericol iminent pentru navigatori

Mulți ați văzut filmul "Pirații din Caraibe" în care joacă faimosul actor Johnny Depp. Cu siguranță l-ați îndrăgit pe piratul "Jack Sparrow" și de ce nu, poate v-ați gândit că e fain să fi pirat. Dar acela este doar un film. În viață reală lucrurile stau cu totul altfel. Constantin Stanciu ne împărtășește terifianta sa experiență pe care a avut-o cu pirații somalezi.

Nicolle: Bună Costin. Mulțumesc că ai acceptat să ne împărtășești și nouă experiență prin care ai trecut. Spune-mi, te rog, când a avut loc și în ce circumstanțe nefericitul eveniment?

Stanciu Constantin **Costin:** Bună Nicolle. Mă aflam la bordul navei St James Park deținută de compania Zodiac Maritime Agencies. Această navă este un tanăr chimic de 13924 tdw și are pavilion UK. Mă ambarcasem pe funcția de Cadet Punte la data de 11 Octombrie 2009 la Suez în Egipt și la data nefericitului eveniment nava avea ca destinație portul Map Ta Put din Tailandă, unde trebuia să descarcăm marfa de la bord și anume 13175 tone de E.D.C. (Ethylene Dichloride). Ultimul port de escală a fost Tarragona, Spania. La data de 28 Decembrie 2009 nava se afla în corridorul de securitate pentru trecerea prin Golful Aden. Atunci a fost atacată și capturată de pirați.

Nicolle: Care crezi că au fost motivele pentru care pirați au vizat nava pe care erai îmbarcat? Crezi că pot fi evitabile în vreun fel astfel de evenimente?

Costin: Nava pe care mă aflam pot să spun că era întâia ideală pentru pirați. Bordul liber al navei în acel moment era aproximativ 1,8 metri și viteza nu depășea 10 noduri. Un alt element important a fost acela că nava nu se afla în convoi. Singurele măsuri de protecție au fost luate la bordul navei: au fost fixate furtunuri cu apă, s-a pus sărmă ghimpătă de jur - împrejurul navei și au fost puși oameni de veghe în plus pe punctea de comandă, la proba și la pupa. Pentru a nu mai exista astfel de evenimente trebuie mai întâi să se rezolve situația din Somalia unde este razboi civil de 20 de ani. Pe mare, soluția pentru moment, cred că ar fi punerea de găzzi armate la bordul navelor sau folosirea armelor neletale de către echipaj. Fără arme la bord, tot ce s-ar putea face ar fi organizarea unei citadele (ascunzători) și instruirea echipajului. În caz de atac, toți membrii echipajului să se ducă în ascunzătoare și mecanicii să opreasca motoarele și generatoarele, după care să meargă în ascunzătoare și ei. Citadela trebuie să fie echipată cu alimente, apă, saltele pentru dormit, sisteme de comunicații mobile etc. Înainte să se părăsească punctea de comandă trebuie trimisă alertă de distress, iar după ce pirați au ajuns pe navă trebuie așteptată intervenția armatei. Sunt deja mai multe nave care au fost salvate în felul acesta.

Nicolle: Au mai fost români pe navă cu tine?

Costin: Da, a mai fost și căpitanul secund Iorgoveanu Nicolae.

Nicolle: Cum s-a întâmplat mai exact capturarea navei și a echipajului?

Costin: În momentul când pirații s-au urcat la bord eu mă aflam în cabina mea și dormeam așa că nu pot să vă povestesc exact cum s-a întâmplat capturarea navei. Pot să vă spun ceea ce mi-au zis și mie cei ce erau de cart la momentul respectiv: pirații au urmărit nava cu mai bine de jumătate de oră înainte de atac, în două bârci. Când s-au hotărât să atace, au venit cu o singură barcă. Încercând să abordeze nava prin tribord. Nici ofiterul de cart din acel moment și nici comandanțul navei nu au schimbat de drum și nici nu au încercat să ia legătura cu vreuna dintre navele de război ce patrulează în Golful Aden până când pirații s-au apropiat de navă la aproximativ 50 de metri și au deschis focul. În acel moment, comandanțul a schimbat de drum și a încercat să trimită mesaje de distress, însă era prea târziu. Pirații s-au urcat pe navă prin babord, punând bucăți de pânză peste sărmă ghimpătă. Immediat după ce au abordat nava, au continuat să tragă cu armele până când i-au capturat pe cei de pe punctea de comandă. După aceea l-au pus pe comandanț să chemă și restul echipajului.

Nicolle: Pe ce perioadă a fost nava capturată și cum ați fost tratați de către pirați?

CCR | Cargo Control Room
Locul unde a stat captiv întreg echipajul

Costin: Nava a fost în mâinile piraților timp de 4 luni și jumătate, de la data de 28 Decembrie 2009 până la data de 13 Mai 2010. Pe tot parcursul detenției echipajul a fost înțepățit în CCR (cargo control room). Am fost amenințați și dezinformați în permanentă despre stadiul negocierilor. Au fost multe momente grele în care unii membri ai echipajului au fost bătuți, amenințați și chiar s-a tras cu arma foarte aproape de ei. După ce mâncarea pe care o aveam la bord s-a terminat, pirații ne-au dat mâncare doar cât să supraviețuim. Eu, personal slăbisem aproximativ 15 kg.

Nicolle: În ce condiții ați fost eliberați? S-a plătit o răscumpărare?

Costin: Da, s-a plătit răscumpărare. După lungi negocieri, pirații și compania au căzut de acord asupra sumei ce avea să fie plătită pentru a elibera nava. La data de 13 Mai 2010 pirații au primit răscumpărarea prin intermediul unor avioane ce au aruncat containerele cu bani undeva lângă navă. Pirații au recuperat containerele cu bani din apă, le-au adus la bord, au numărat și împărțit banii.

Nicolle: Ce ai simțit în momentul când ai aflat că veți fi eliberați?

Costin: În momentul când am fost anunțați că vom fi eliberați am sperat că nu suntem din nou mintă, deoarece pirați ne mai spuseseră înainte, de câteva ori, că o să fim eliberați. Am fost foarte bucuros când am văzut că într-adevăr compania le-a trimis banii și că vom fi eliberați.

Containerele în care au fost puși banii de recompensă

Nicolle: Ce s-a întâmplat cu nava și echipajul după plata răscumpărării?

Costin: Echipajul a așteptat ca pirații să-și împărțească banii și să plece de la bord. A fost o așteptare care ni s-a părut că o eternitate. Banii au fost primiți dimineață, iar pirații au eliberat nava după ce s-a înșorât. După ce aceștia au plecat, am ridicat ancora și ne-am îndreptat către nord. Compania ne-a trimis instrucțiuni prin telefon și a doua zi ne-am întâlnit cu o ambarcațiune în care se afla o trupă de securitate. Aceasta a venit la bord și ne-a însoțit până la destinație, în portul Salalah din Oman.

Nicolle: Cum le recomanzi, colegilor tăi navigatori, să reacționeze într-o situație de acest gen?

Costin: Să stea calmi și să nu încearcă să facă pe eroi. Să asculte și să facă ceea ce sunt rugări de pirați. Dacă vor să își salveze din bunuri să le ascundă în compartimentul mașini, deoarece pirații nu verifică foarte bine acest compartiment. Eu nu am stiut asta și am pierdut toate bunurile pe care le defineam, dar a fost un membru al echipajului care a reușit să își salveze un telefon scump ascunzându-l acolo. Tinete minte că pirateria este un fenomen în plină dezvoltare și că Oceanul Indian este împărțit de pirații somalezi. La început, problema piratilor somalezi a fost în special în Golful Aden și pe lângă coasta Somaliei, dar acum acestia au reușit să captureze nave chiar și în mijlocul Oceanului Indian sau pe lângă coasta Omanului. Dacă vreți să vă documentați mai bine despre pirateria din zilele noastre, vă recomand să vizualizați documentarul ce se numește „Ross Kemp – In search of the pirates”.

Nicolle: Cu ce sentimente ai rămas în urma acestei experiențe? Încă îți mai dorești să navigi?

Costin: Consider că această experiență m-a întărit și nu a lăsat amprente negative asupra mea. Am stat în total, în acest voiaj, 7 luni și o săptămână și am reușit să îmi termin căpetenia, iar în Noiembrie 2010 mi-am luat brevetul de ofiter puncte. Pe 1 martie voi pleca în voiaj, de data aceasta ca ofiter. Îmi place ceea ce fac și nu am de gând să renunț tocmai acum când sunt la început de carieră.

Nicolle: Mulțumesc încă o dată pentru timpul acordat. Îți doresc vînt din pupă și mult succes.

Costin: Mulțumesc și eu! Vă doresc să nu aveți și voi parte de astă experiență!

Nicoleta Pascal

Impresii în urma schimbului de experiență interuniversitară ANMB – ALESUND

Academia Navală "Mircea cel Bătrân" oferă studenților de la IMNP posibilitatea de a lăsa contact cu alte medii universitare europene, cum ar fi cel din Norvegia. Colegul nostru, **Sebastian**, a fost de acord să ne povestească despre mica lui "experiență norvegiană" și despre impresia pe care și-a facut-o în urma acestui schimb interuniversitar.

Nicolle: Salut, Seby! Știi că te-ai întors de curând din Norvegia. În ce împrejurări ai ajuns să studiezi pentru un semestrul la Universitatea Alesund?

Sebastian Dănculescu

Seby: Bună, Nicolle! După cum știi și tu, Academia Navală are un parteneriat cu Alesund University College (AAUC) ce include și schimburi de experiență interuniversitară atât pentru profesori, cât și pentru studenți de la IMNP (Inginerie și Management Naval și Portuar). În iulie 2010 s-a organizat o selecție, la nivel de specializare, după următoarele criterii: performanțele școlare, un test pentru evaluarea cunoștințelor de limba engleză și un interviu (probă eliminatoare). În urma acestor probe au fost selectați doi studenți: eu și colega mea, Loredana Bălăulescu, pentru a studia la AAUC în semestrul întâi.

Nicolle: Având în vedere că te-ai întors acasă în Decembrie, să înțeleg că în Norvegia semestrul I e mai scurt ca durată?

Seby: În Norvegia, anul universitar are două semestre ca și acasă, singura diferență fiind perioada în care se desfășoară cursurile. Semestrul de toamnă (fall term) începe pe 15 august și se termină în luna decembrie, iar semestrul de primăvară (spring term) continuă din ianuarie până la jumătatea lunii iunie.

Nicolle: Cum ai fost primit acolo? Ce impresie îți-ai lăsat norvegienii?

Seby: La prima vedere, oamenii par un pic reci, distanți, dar pe măsură ce începi să îi cunoști, să interacționezi mai mult cu ei, descoperi că sunt dispuși să te ajute și să te îndrumă în orice situație. Am fost primiti de coordonatoarea programului de "exchange" a Universității, care ne-a condus până la cămin și ne-a arătat împrejurimile. Am rămas impresionat de entuziasmul și de donția ei de a ne ajuta cât mai mult, asigurându-ne că o putem contacta oricând pentru orice fel de problemă.

Nicolle: Ce poți să îmi spui despre felul în care s-au desfășurat cursurile și activitățile întreprinse la Universitatea Alesund? Sunt diferențe între sistemul universitar din ANMB și cel de acolo?

Seby: În primul rând, în sistemul de învățământ din Norvegia nu există taxe de școlarizare și din ce am observat numărul de studenți cu vîrstă de peste 35 ani este semnificativ. Pentru studenții străini, cursurile se predau în limba engleză, fie îmbinând predarea în amfiteatru (asistate de videoproiector), fie lucrând în echipe. Pe total, stilul mi s-a părut mai relaxat, îmbinând cursurile (puțin teoretițe) cu exerciții practice și explicații folosind exemple actuale. Ca durată, un curs constă din două ședințe de 45 min, separate de 15 min pauză, primul curs începând la 8.15. Acolo am studiat 5 materii: Service and Relationship Marketing (Marketing relațional, orientat spre servicii și relații dintre stakeholderi), Market based Product Management (Managementul Produselor, din perspectiva pieței), Pre Project (curs antreprenorial pregătitor), Understanding Culture (elemente, stiluri de management ale diverselor culturi ale lumii) și Limba Norvegiană.

Experiența norvegiană a fost edificatoare pentru mine. Am rămas impresionat de nivelul ridicat de limbă engleză al celor de acolo (și nu doar în sfera academică), de felul nou în care înveți să privești și să faci lucrurile.

Nicolle: Cum și-a părut relația profesor – student în comparație cu cea manifestată în ANMB?

Seby: În general am avut impresia că toată lumea caută să te ajute, să ofere explicații în plus dacă este nevoie. Este un învățământ cu adevărat centrat pe student, cu reguli clare și destul de flexibil. Un factor important este și gradul de interes manifestat de student. Poate că în Academie coexistența FMC cu FMM conferă un grad mai mic de flexibilitate în procesul de învățământ.

Nicolle: Per ansamblu, la ce conduceți ai ajuns în urma acestui schimb interuniversitar?

Seby: Ambele sisteme de învățământ atât cel românesc, cât și cel norvegian, pot beneficia, în baza acestor programe, de schimburi interuniversitare deoarece studenții participanți sunt expuși unui mediu și unui colectiv total noi și diferenți față de cele cunoscute acasă. Aceștia învață un alt mod de acțiune, noi direcții de atac pentru anumite probleme, și îmbunătățesc nivelul de limba engleză și capată o experiență (de viață și academică) multiculturală foarte utilă unui student ce se pregătește în domeniul Inginieriei și Managementului.

Nicolle: Ce recomandări ai pentru colegii tăi, posibili candidați la următorul schimb?

Seby: În indemn pe cât mai mulți să participe la un asemenea schimb deoarece merită. Consider că am avut numai de câștigat din acesta. Eu sunt profund recunosător instituției (în special domnului rector Vergil Chițac, alături de toți cei implicați în organizarea și desfășurarea acestui proiect) că am avut ocazia să particip și să reprezint (cu bine, sper) ANMB. A fost ceva extraordinar!

Nicolle: Mulțumesc, Seby, că ai acceptat să ne împărtășești din experiența ta. Îți urez multe realizări pe viitor.

Seby: Și eu îți mulțumesc, Nicolle! Multă baftă să avem la examenul de licență!

Nicoleta Pascal

Student de ocazie în Clermont-Ferrand

În toamna anului 2010 am avut oportunitatea de a studia în Franță timp de trei săptămâni în cadrul unui schimb de experiență, program realizat de Facultatea de Științe Economice aparținând Universității "Ovidius", Constanța, în parteneriat cu Universitatea Auvergne din Clermont-Ferrand, Franța. Programul se desfășoară anual și constă în faptul că un grup de studenți ai facultății de Management și Gestiune a Întreprinderilor din Clermont-Ferrand studiază pe o perioadă de câteva luni și își face practica de specialitate în cadrul facultății românești, în timp ce un alt grup de studenți din Constanța pleacă la studii la universitatea parteneră.

Avantajele sunt extraordinare:

- Sansa de a petrece trei săptămâni în Franță.
- Exersarea limbii străine prin interacțunea cu studenți, profesori, vânzătoarea de la mall.
- Sansa de a descoperi cum se desfășoară sistemul de învățământ în facultățile franceze.
- Beneficii materiale oferite de facultatea gazdă: cazare + 1 masă/zi + bani de buzunar + week-end la Paris
- Diplomă de studiu semnată de decanul facultății de Management și Gestiune a Întreprinderilor.

Fără să stau pe gânduri, am decis să ma inscriu în program atunci când acesta a debutat. Selectia s-a făcut printr-un test de limba franceză, de nivel mediu, pentru a se întruni grupul de studenți.
Ce a urmat o fost experiență memorabilă, plină de aventuri, trăiri și sentimente. Au fost multe "first times" pentru mine: primul contact cu o altă civilizație, primul zbor cu avionul, primul ziar citit în franceză ("Le Monde").

Ajungând pe pământ francez, după 16 ore de călătorie, nu am simțit deloc extazul de a ma afla în țara lui Napoleon, ci, din contră, m-am simțit frustrată din cauza întârzierii avionului, dezamăgita de clădirile gri, enervată că nu mă înțelegeam cu localnicii pentru a cere direcții...

Oboseala, dar și valul de sentimente contradictorii care mă năpădiseră, își lăsaseră amprenta asupra stării mele de spirit.

Dar a doua zi de dimineață, recunoscând camera de cămin și conștientizând unde mă aflu, am sărit din pat și am ieșit pe balcon, am tras satisfacță aer în piept, mi-am rotit privirea de jur-împrejur asupra caselor, bisericilor catolice al cărei turn domina împrejurimile, asupra oamenilor care își plimbau animalele de companie, și am gândit: "This is it! Sunt înconjurată de Franță! Franța va fi casa mea în următoarea perioadă!" După un somn odihnitor, vedeam lucrurile dintr-o altă perspectivă: camera de cămin, în ciuda dimensiunii reduse și a albului monoton al peretilor care mă frapaseră în aju, avea toate condițiile; limba străină nu avea sa mai fie un impediment dacă urma să o tot aud în jurul meu, deși localnicii vorbeau cu regionalisme și argou.

Orașul este pitoresc. Fiind un oraș vechi ale cărui origini datează încă din secolul II, centru vechi este alcătuit din case medievale cu pereti colorați, dar spălăciți, cu acoperisuri roșii, străduțe înguste și întortocheate, imagine ce amintește fidel de a noastră Sighișoara. Centrul este dominat de catedrala gotică Notre-Dame-de-l'Assomption, de culoarea tăciunelui, care se înalță falnică spre cer. Clădirea este, fără îndoială, impresionantă atât datorită culorii date de piatra vulcanică din care este construită, cât și datorită înălțimii de 108 m din care care am admirat panorama întregului oraș.

Clermont-Ferrand este, din orice punct de vedere, diferit de majoritatea orașelor de la noi din țară. În primul rând m-au șocat aspecte legate de civilizație. Localnicii erau amabili, sănători să te îndrume, relaxați. Mergeam pe stradă, iar oamenii din cale îmi dădeau binețe și îmi zâmbeau binevoitori; șoferii așteptau răbdători ca bătrânei să treacă strada sau oreau calmă când un copil le tăia calea, fără cloxane stridente sau injurături neîncetate, fenomene atât de răspândite în patru noastre.

Aceste lucruri m-au surprins plăcut și am descoperit ulterior că aspectul social era foarte important în viața orașelului. Deseori se organizau targuri de vechituri, concursuri cu diverse teme (concurs de mașini trăznite), festival de înălțare a zmeelor, meciuri de rugby, unde comunitatea se reunea, dar și evenimente de calibru mondial, precum Festivalul de Scurt Meraj, Circuitul de Automobilism Charade, Festivalul Internațional de Jazz, Festivalul Internațional de Fotografie Nicephore.

Duminica era zi sfântă pentru localnici, atât religios vorbind, dar și din punct de vedere al importanței în viața socială. Orașul practic "murea" în fiecare duminică începând cu ora 12 pană la două zile în zori, întrucât toți oamenii își abandonau afacerile în favoarea petrecerii timpului liber cu familia sau prietenii. Se refugiau la picnicuri pe Puy-de-Dome (cel mai înalt vârf muntos din zonă) sau la grătare în zone special amenajate, organizau excursii, practicau sporturi sau mergeau în provincie, orașul rămânând puști. Toate magazinele, inclusiv hypermarketurile, farmaciile, fast-foodurile se închideau la ora amiezii, străzile erau puști, porumbelii din Piața Centrală fiind singurele ființe care animau orașul.

În cursul săptămânii, în timpul programului de lucru sau orelor de curs, angajați, elevi și studenți deopotrivă aveau dreptul la două ore libere pentru a dejuna. Astfel că la ora prânzului, parcii din zona universității se umpleau de studenți care se asează pe iarbă și își luau prânzul, sau terasele și bâncile din Piața Centrală se ocupau cu funcționari care își luau prânzul din caserole. Atmosfera era una desință, iar prânzul era din nou un prilej de socializare.

Cultura este, de asemenea, importantă pentru localnici. Orașul este un important centru universitar care reunește numeroși studenți internaționali; este un adevărat amalgam de nații, culturi, tradiții. Un alt lucru pe care l-am descoperit a fost pasiunea vădită a locuitorilor pentru citit: adulții citeau în tramvai în drum spre locul de muncă, tinerii citeau culcați pe iarbă după cursuri, aspect care, din nou, nu bucură ochiul pe meleagurile noastre.

Viața studențească din Clermont-Ferrand este oarecum diferită de cea din țara natală. Decanul facultății ne-a facut o primire calduroasă, organizând pentru noi un bufet suedez și servindu-ne cu vin. Discursul său și urările de bun venit mi-au mers la suflet (sau poate a fost vinul!) așa că am început viața de student încrezătoare și nerăbdătoare să învăț. Cursurile pe care le-am urmat au fost pe specialitate, precum Informatică economică, Franciza, Comunicare, Management, ținute de profesori încântători care vorbeau rar și clar pentru a facilita transmiterea informațiilor. Într-adevăr, am constatat că în Occident se pune accent mai puțin pe latura teoretică a procesului de învățare și mai mult pe aplicarea în practică a teoriilor, pe lucru în echipă, dezbatere, susținerea unei idei în fața colectivului. Cursurile erau obositore pentru că la un moment dat devineau dificil să urmăresc profesorul vorbind într-o limbă străină, dar deopotrivă interesante pentru că faceam numeroase comparații între viața economică din Franță și România.

Rememorând toate aceste lucruri și răsfoind fotografii făcute, îmi dau seama ce aventură grozavă am petrecut în Clermont-Ferrand. Sfatul meu adresat tuturor studenților este să caute să se implice în astfel de programe de mobilitate internațională întrucât avantajele sunt numeroase. Programe precum Aiesec Exchange, Burse Erasmus, Work and Travel, sunt concepute tocmai pentru tinerii care vor să exploreze lumea în amănunt și să împletească oportunitatea călătoriei cu studiul sau munca, care nu se tem de necunoscut și nu cunoșc banire.

Lumea e prea minunată pentru a rămâne închisă într-o cutie de chibrituri.

Next stop? Unde-oi vedea cu ochii!

Live borderless, my friends!

Femeia în armată - rătăcire a firescului?

De câțiva ani, prezența feminină în armata română, ca în mediul militar din multe alte țări ale lumii, nu mai este o nouitate. Ce a rămas totuși un mister este ce le determină pe acestea să-și dorească integrarea într-un mediu riguros, rigid și dur. Să fie o ambigație personală, o dorință de competiție cu sexul opus sau pur și simplu construirea unei personalități puternice sub haina de ofițer?

Dacă femeia a ales cariera militară pentru a-și împlini un vis fie el aerian sau maritim, atunci cu siguranță nimic nu o poate opri. Când eul ființei ei se completează cu universul, când un aparat de zbor oferă mult prea dorul sentiment de libertate, de împlinire sau când sunetul mării are o chemare ascunsă, atunci femeia e îndreptățită să aleagă acest drum.

Viana Popica

În ceea ce privește aspectul unei competiții cu sexul opus, trebuie să recunoștem că e o furtună într-un pahar cu apă. Noi, oamenii, suntem construiți genetic diferit și tocmai de aceea ne înclinăm spre lucrurile complementare fizicii noastre. Pot face femeile același lucruri ca partenerii lor? Probabil. Nu contest calitățile ca ambigație, perseverența sau motivația cu care femeile pot cucerii orice domeniu după o perioadă de antrenament, dar întrebarea ce survine punctează de fapt pe scopul acestei competiții/demonstrații. Ce folos să știi că, fiind cot la cot cu bărbații, pot face față oricărora situații de conflict armat? Oare pe traseul pregătirii militare, îți mai poți păstra firescul naturii feminine? Femeia e sensibilă, cochetă, fermecătoare, delicată, e ca atingerea unei flori. De când a devenit definitiv femeia imaginea în care ține la piept o armă rece, plină de cartușe, pregătită oricând pentru "nimicirea înamicului"? Nu ar trebui oare să evocăm mai degrabă ca firescă, maternitatea unei femei? Pieptul ei trebuie să fie mereu cald cu alt scop și anume liniștea și dragostea unui nou născut. Mâinile trebuie să fie simbolul blândeții și a măngâierii, nicidcum al războiului.

Egalitatea dintre sexe nu presupune o competiție, ci mai degrabă o complementaritate. Suntem egali pentru că împreună ne formăm fericirea. Nu dovedij nimic prin atingerea baremilor masculine .

Într-o ultimă parte am putea vorbi de iluzia pe care o creează haina militară. Dacă femeia caută să se simtă mai puternică, mai sigură pe sine sau să-și demonstreze o nărcare superioritate față de celelalte atunci, susținută fiind de un citat, o să încerc să subliniez că superioritatea unei femei stă tocmai în simplitatea ei.

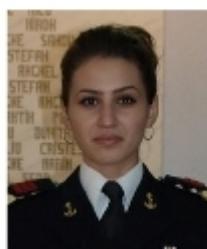
Mircea Eliade vorbește în Oceanografie, mai exact în capitolul "Despre femeile superioare" tocmai despre acest lucru spunând cam așa: "a te vrea deasupra celorlalte- a femeilor de rând, a mamelor și nevestelor anonime, cu pasiuni finite sub obroc, cu dureri fără gesturi, cu bucurii mărunte, cu viața de căine, cu soarta de rob[...], a te dori deosebită până la nuanțe, a fi însetat de recunoașterea unanimă a acestei diversități- e un semn de inconsistență, și dezastroasă mediocritate. E traducerea permanentă în gesturi și în gândire a unui lucru care, dacă ar exista acolo, n-ar avea nevoie de niciun fel de traducere. Femei cu adevarat superioare nu voi căuta printre asemenea specii "lucrate" – ci în milaștina de toate zilele a femininității, prin case mijlocii, prin mahalale, pe la sate, pe la vechi conace.[...] Bilete femei superioare! Ce cruntă e mediocritatea sus pe culmi, când te descoperi înutil și gol, ratat și superficial, numai un tip". Puterea simplității e nebunăță. Dacă femeia ar conștientiza-o, atunci ar găsi sursa puterii și a propriului echilibru.

Femeile ce intră în mediul militar nu sunt de condamnat decât atunci când renunță la cine sunt pentru ceva efemer.

Așadar femeie, ce te definește pe tine? Trăind într-o lume nebună, în care devierile sunt privite ca inovații, mă opresc și te întreb, merită să-ți pierzi firescul, inconștient și subtil de-a lungul timpului, în spatele unei haine militare?

"O fată frumoasă e o fereastră prin care privim în paradis." [Lucian Blaga]

Doar o idee....

Sunt foarte multe moduri prin care pot defini un caracter sau o personalitate atât de complexă doar prin simplitatea pe care o are o structură precum femeia.

Dar am să incep prin a preciza motivul pentru care mi s-a parut într-o oarecare măsură necesar să caut o explicație. Este unul de altfel destul de simplu: într-o dimineață când ma întorceam din inviere, în drum spre Academie, un domn taximetrist, care probabil dorea să se dezmoretesc sau să facă pur și simplu o conversație, m-a întrebat la ce facultate sunt. Eu am răspuns scurt, Academia Navală „Mircea cel Batran”, secția militară. Fără să ezite să fară alte întrebări m-a „incurajat” spunându-mi că încă nu e prea tarziu pentru mine ca să ma reorientez către o carieră mai potrivită pentru o fată. În final, fiecare dintre noi este liber să-si exprime propriile pareri, însă aceasta întâmplare, alături de numeroasele ocazii în care, de fiecare dată când spuneam ce facultate urmeză, erau indemnata să caut

Maxim Andreea

ceva care să implice mai multă munca cu etajele de sus, m-au facut să trag concluzia că femeia poate fi văzută un pic diferit fata de cum este în realitate în clipă în care se alege un sistem militar.

Acesta este destul de cuprinzător și implica atât forțele navale, terestre, aviația și alte servicii, și totuși ele includ și prezența feminină, și nu cred că ar face asta dacă ar fi în detrimentul lor, dacă nu s-ar bucura de profesionalism și din partea femeilor în practicarea cumului de cunoștințe dobândit în anii de studenție, cu atât mai mult că fetele sunt prezente încă de ani buni și sunt de altfel destul de multe cele care aleg să urmeze cursurile colegiilor și academiei militare.

O reclama ce era difuzată acum 2-3 ani avea pe coloana sonora o melodie a cantaretei Meredith Brooks care transpunea femeia cam prin toate stadiile pe care le poate atinge, de la copil la mama, de la iubită la dusman, de la pacatoasa la sfântă. Probabil că nu și-a gasit cuvintele ca să exprime o parere și despre femeia care alege un regim mai strict precum armata sau nu î-a gasit o antiteză, însă, într-adevar, surprinde într-o nota chiar amuzanta finetea, delicatețea, gingasia pe care o femeie le detine nativ, însă și impulsivitatea, ambizia sau mandria.

După parerea mea, o femeie ce se hotărăste să aleagă o astfel de carieră este subapreciată sau subcreditată în perioada studenției. Tot efortul fizic pe care îl depune în 3 sau 4 ani de studenție nu are alt scop decât de a-l forma și disciplina în conduită și rezistență la diferențe tipuri de stres. Genetic nu suntem construiți, în clipă în care avem toate „tilele pe casă”, să ne supunem singuri la greutăți pe care nu le putem duce, și totuși sunt femei care au suficientă siguranță de sine încât să se simtă apte pentru aceleași condiții.

Este adevarat că din punct de vedere fizic, diferențele sunt clare între un barbat și o femeie, dar trebuie să recunoaștem că astăzi cum o femeie nu poate trage de paramă sau ridica zeci de kilograme la fel de natural precum un barbat, nici el nu poate să calmeze sau să redea un zambet lipsit de prejudecăți precum o femeie. În încă o dată, trebuie să recunoaștem totuși că femeile, în principiu, sunt mai ambicioase și mai perseverente decât barbății.

Cred totuși că ideea prin care femeia ar avea nevoie de tratament preferențial nu se aplică de fiecare dată, iar generalizarea ei a facut să apara tot felul de preconceptii. Si imi sustin parerea că este doar o impresie, pentru că dacă te simți în elementul tau și printre nave, avioane, tancuri sau diferențe tipuri de armament și nu numai printre floricele, fluturasă și lucrușoare roz, lipsa cromozomului Y totuși nu ar trebui privita ca o deficiență.

Totuși femeia din sistemul militar, pe lângă o viață de mama, soție, prietenă, faptura gingasă prin definitie până la urma, reusește să pună în apli-

căre la fel de bine cele învățate ca un barbat. Pentru că, cel puțin în marina, principala misiune pe care o ai la o nava, oricare ar fie ea sau oriunde ar fi, este să contribuie la asigurarea capacitatii de a îndeplini misiunea. În aceste condiții, o femeie atât de la puncte, că și mecanic, își asuma acest scop cu aceeași dăruire ca și un barbat.

Atât timp că esti la bordul unei nave ca ofiter de cart, sau pe oricare alt post de comandă, nu contează dacă esti barbat sau femeie. Nu este nicio diferență de claritate sau fermitate între comenzi date de un barbat sau de o femeie, pentru că la urmă urmei, amândoi au aceeași competențe, și este mai mult că sigur că nava nu o să refuze să raspunda la comenzi doar pentru că acestea sunt date de o femeie. Până și echerul de navigație este imparțial și se mișcă cu aceeași finete pe suprafața unei harti.

Iar femeile mecanici din flota cu siguranță nu fac excepție de la regula.

Ideea pe care doresc să o subliniez, este aceea că fiecare dintre noi am ajuns în sistemul militar cu un anumit scop. Aceasta cuprinde destule aspecte de la ambizia de a demonstra că totuși locul nostru nu este prin definitie „la crăita”, dorinta de autodepasire pe care pana la urmă o simtim cu totii, sau participarea la miscarea globală de emancipare a femeii care a inceput de mai bine de un secol și va asigura că sunt încă foarte multe alte motive pe lângă acestea.

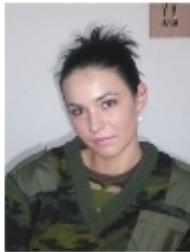

Iar faptul că totuși stau acum în fața laptopului și scriu un articol despre imaginea femeii într-un sistem militar este aproape nos-tima, pentru că este oarecum out-dated și mi se pare normal că explicațiile ce mi se cer, să le ofer totuși cuiva care poate primi din același unghi. Pentru că, după cum spunea și Meredith Brooks, o femeie se adaptează repede la tot felul de situații. Si poate face acest lucru încă foarte bine pentru că alege totuși calea către autosufițientă pe o linie specifică mai mult sexului opus, dar în același timp este după cum zicea și Georges Brassens „un cadou care te alege”.

În final, concluziile sunt multe și toate diferă pentru că în esență, principiile și opinile sunt foarte variate fiind formate în timp și conditionate de experiențe, dar trebuie să admitem că imaginea unui tablou ce are ca soundtrack acordurile fine ale unui pian surprinde că într-o filă de poveste imaginea femeii plăpande, și totuși când ea îmbrăcă și uniforma militară cu demnitate și poate primi dreapta în ochii oricui, imaginea nu se alterează, ci capătă și o nota de autoîmplinire.

Ceea ce poți să fii, trebuie să fii!

Tanase Irina-Luciana

Nu vreau să fiu ceea ce nu sunt; nu vreau să pretind că pot ceea ce nu pot. Trăim într-o lume a falsurilor, a surogatelor, a pseudovalorilor, a celebrităților sezoniere, perisabile, iar identitatea ta fragilă se poate pierde în amalgamul de nonelemente.. Schizofrenia axiologică e pe cât de extinsă, pe atât de contaminantă. Sunt consecințele comunicaționale ale unei societăți de tip spectacular, puternic mediatizate, masiv manipulate cu „Multă LUME, puțini OAMENI”. Este o realitate: condiția umană presupune idolatria. Avem nevoie de idoli, de "căluuze", de exercițiu admirativ, de modele. Din păcate, reperele actuale impuse prin mass-media sunt, de regulă, imagini ale succesului, fără conținut, simple figuri efemere.

„Ce poti sa fii, trebuie sa fii”, dar oare care sunt variantele de a fi într-o societate atât de perverbită? Poți fi un individ care urmează trendurile societății actuale unde Zeul Ban, Zeul Sex, Zeul Drog își dispută supremată, sau un inadaptat răzvrătit pe tot ceea ce se petrece, care nu este vazut cu ochi buni de majoritate. „A fi tu însuți” a căpătat în general acceptarea de a fi ceea ce îți impui să fii în virtutea unei identități sociale căreia îl ești sclav și pe care îți propui să o menții doar pentru că, în lipsa ei, te simți cu totul pierdut (chiar și postura de rebel nonconformist revine la un anumit conformism identitar).

Dar căi dintre noi știu ce pot fi? Problema reală de aici izvoarăște. Oamenii nu se cunosc pe ei însiși, dar li judecă pe cei din jur fără nicio rezervă. Cu toate acestea, maxima "cunoaște-te pe tine însuți" nu e deloc o sintagma ve-tusta, ea ne va mai bântui încă mult timp de acum înainte. Este simplu să spui "fii mereu altceva", fuga de sine nu e altceva decât tot o căutare de sine, o expresie a nesiguranței izvorăte din modelul actual al lumii-écran.

Cred că prima și cea mai importantă iubire din viața unui om ar trebui să fie el însuși. Dacă nu îți acorzi o autentică stîmă de sine, dacă nu te prejujești pentru cine ești cu adevărat și încerci să construiești o imagine la fel de stabilă precum un castel de nisip, niște să eșuezi patetic la prima suflare de vînt. Așadar, cu tine trebuie să începi. Și nu doar să îți la tine, ci și să fii sincer în privința asta. Îți aduci aminte întrebarea cea mai kitschoasă din copilanie: „Pe cine iubești mai mult?”. Răspunsul „Pe mine” ar fi cel mai rezonabil. De aici începe iubirea, fără de care sufletul tău nu poate fi cu adevărat pregătit să împără și cu alții.

Nu te grăbi să mă arăți pe mine cu degetul drept o insensibilă și o egoistă pentru că spun asta. S-ar putea ca nici eu să nu am suficientă iubire de sine ca să fiu îndreptățită să dău sfaturi. Dar ia macar pentru o clipă în calcul vananta că fericirea nu vine din senin, ci se învăță. La fel, și iubirea se exercează, se conștientizează, se extinde voluntar asupra cui dorești. De ce n-ai începe cu tine? Lasă deosebită vocea conștiinței sociale și raspunde azi precum vrea vocea ta interioară. În jurul nostru apar numeroase ocazii de a află despre tine însuți: teste de personalitate (mai mult sau mai puțin relevante), consiliere (mai mult sau mai puțin avizată), emisiuni cu psihologi (mai mult sau mai puțin) și altele. Unii citim chiar și horoscopul în încercarea de a ne defini mai bine ca persoane, de a ne cunoaște și înțelege acțiunile. Toate acestea nu sunt însă suficiente pentru a conștientiza adevăruri simple și esențiale despre ființă umană.

Nu am să încelez niciodată să cred că suntem născuți pentru a ne împlini existențele, nu pentru a le rata. Fii un învingător.

În general, un învingător este definit ca fiind persoana care se află mereu pe primul loc. În ultimul timp însă, noțiunea aceasta pare să se fi schimbat, învingător fiind cel care reușește să își folosească la maxim potențialul, să își crească performanțele pentru a atinge rezultate semnificative și să le mențină chiar și atunci când se confruntă cu dificultăți și presiune.

Cine este de fapt un învingător? Învingătorul este persoana care reușește în permanență să se automotiveze, să își depășească limitele și care are la bază o puternică ambiție, curaj și dorință de a reuși. În plus, există un lucru specific abilității de a fi un învingător, numit de specialiști „gândire corectă sub presiune”. Persoanele îndrăznețe, care au curajul să viseze și să răste poată deveni adevarăți învingători.

Secretul este să îți dorești cu adevărat și să ai o mare încredere în propriile forțe. Uneori oamenii nu cred în puterea lor de a ajunge la un asemenea nivel. De aceea, cel mai important lucru este ca ei să fie convinși că își pot provoca și forță limitele.

Ceea ce poti sa fii, trebuie sa fii! Un îndemn transțant, acel „trebuie” parcă te sfidează prin siguranță lui, dar oare nimeni nu se întreabă de siguranță pe care o au oamenii în ei însiși? Din cauza unor frustrări generalizate se întampă ca indivizii nici să nu mai viseze la ceea ce pot fi sau face și astfel de aici se generează și lipsa de valorificare acurată a proprietăților competențe.

Nu pot decât să militez pentru un proces continuu de autocunoaștere, valonificare a potențialului propriu și visare. Înca mă îndoiesc de faptul că „visele mele se împlinesc când bat din palme sau când clipesc...” dar mai sper că „dacă îți dorești ceva cu adevărat, întregul univers conspiră la realizarea dorinței tale”.

Astfel, trebuie să fi cel care ești cu adevărat ca să reușești să-i convingi pe ceilalți de calitățile tale fără a fi considerat niciodată fals sau să îți se spună că îți-ai abțin obiectivele pe căi mai puțin ortodoxe. Deci, aflat că ești, ce poți, care îți sunt scopurile și arată-le tuturor că „Ce poți să fii, trebuie să fii!” nu este deloc un clișeu.

Corpus cadetorum: - realitate in mediul universitar sibian -

Mircea Stanic
Rupa-Mic Valentin

Cine suntem?

Corpus Cadetorum „Gl.Mr. Nicolae Uscoi” este o asociație autonomă a studentilor Academiei Forțelor Terestre, persoană juridică de drept privat fără scop lucrativ, cu sediu în Sibiu, str. Revoluției, nr. 3-5 . Corpus Cadetorum “Gl. Mr. Nicolae Uscoi” își desfășoară activitatea pe tărâm profesional, sportiv, cultural și moral. Scopul asociației Corpus Cadetorum “Gl. Mr. Nicolae Uscoi” este de a contribui la ridicarea nivelului profesional, cultural, sportiv și moral al studentilor din Academia Forțelor Terestre și la creșterea prestigiului învățământului militar superior românesc.

De la apariția asociației Corpus Cadetorum “Gl. Mr. Nicolae Uscoi” în 5 februarie 2007, s-a acumulat o valoasă experiență de la un an la altul, în sensul că activitățile executate în linia statutului asociației au avut loc în mod progresiv prin preluarea stafetei din an în an de la un președinte la altul.

Anul acesta, în urma alegerilor organizate în Consiliul Corpului Cadetorum, membrii acestuia au acordat mandatul de președinte studentului caporal Alin VICLIUC. În urmă cu câteva zile, în una din serile seninale ale lunii noiembrie, seara a Porților Deschise la Academia Forțelor Terestre, am trăit bucuria de a fi prezent la o frumoasă activitate derulată pe platoul AFT unde muzica, dansul, veselia au întărită totă suflarea studențească, alături de ei trăind momente de bucurie, dascălii, comandanți, personalul civil. A fost o seară de neuitat pe care studenți au continuat-o la Club Kapital unde a avut loc tradiționalul și mult așteptatul Bal al Bobocilor.

Având în vedere cele de mai sus, am considerat ca fiind deosebit de important să stau față în față cu noul președinte ales: Alin VICLIUC, cu care am avut o discuție despre diverse aspecte ale vieții studenților, despre problemele activităților organizate de către asociația Corpus Cadetorum, dar și despre proiectele viitoare și nu numai.

Dupa alegerea studentului caporal Alin VICLIUC în prestigioasa funcție de reprezentare, caijiva dintre studenți academie și-au motivat opțiunea astfel:

-fostul președinte al C.C. Stud. plt. Bogdan Vilcă: “Am încredințat mandatul de președinte celui pe care eu îl consider cel mai competent pentru această funcție, trebuie să recunosc ca eu l-am propus pentru această funcție, dar am facut aceasta doar după ce i-am stat alături luni de zile și l-am instruit întotdeauna pentru această funcție și i-am observat atent acțiunile.”

-secretarul C.C. Stud. cap. Lucian HRIMIUC: “L-am ales pe Alin pentru că îl consider cel mai potrivit pentru această funcție, este categoric un lider care are poate cea mai importantă calitate: spiritul colectiv de muncă! Altceva... este cu siguranță foarte descurcăret.”

-student an III Stud. sg. Bogdan ADĂSCĂLIȚEI: “S-a remarcat prin numeroasele sale proiecte pe care le-a realizat pentru studenții academie, prin munca lui. S-a remarcat și la învățătură fiind în primii 10% dintre studenți din anul lui, astfel a avut posibilitatea de a participa și la selecțiile pentru prestigioasa Academie americană West Point, posibilitate căreia însă nu i-a dat curs. Este omul potrivit pentru această funcție!”

Afirmajile studenților intervievați au acoperire în fapte, stud. cap. Vicliuc le-a dovedit în perioada premergătoare alegerilor că dispune de spirit de inițiativă, orientare spre activitățile cu aderență la studenți, opinile lor sunt mărturii certe, acoperite cu rezultate obținute de președintele nou ales.

Discuția cu Stud. cap. Alin VICLIUC s-a prelungit abordând împreună o gamă largă de aspecte din viața studenților ori din viața Corpului Cadetorum trebuie să recunosc că mi-a fost deosebit de greu să aleg ce acțiuni să consemnez în aceste rânduri, pentru scrierea tuturor aspectelor mi-ar fi trebuit mult spațiu tipografic.

Aline, folosesc acest prilej, rugându-te să-mi împărtășești câteva aspecte din viața ta sau, altfel spus, să-ți prezintă cartea de vizită.

“Numele meu este Alin Vicliuc și sunt locuitor al celui mai nordic oraș al țării Dăbani, județul Botoșani. Pasiunea pentru meseria armelor m-a determinat să vin în centrul țării la Sibiu. M-am născut în Darabani la 23 aprilie 1989 data la care astăzi sărbătorim Ziua Forțelor Terestre Române.

Sunt în prezent student la Academia Forțelor Terestre ”Nicolae Bălcescu” Sibiu și la Facultatea de Istorie din Universitatea ”Al.I.Cuza” Iași, la ambele în anul II de studiu.

De ce ai optat pentru cariera militară și ce armă ai ales?

“Mă pregătesc să devin ofițer de infanterie în Forțele Terestre, dar și istoric. Deși poate la prima vedere cele două domenii nu au foarte mare legătură, pentru mine cele două drumuri pe care am ales să merg reprezintă pasiunile mele. Am vrut de mic să port uniforma militară, am chiar și în arhiva familiei un filmulet în care spun asta, se întampla în 1996. Cât despre istorie... întotdeauna m-au fascinat faptele vitejești ale eroilor români din toate timpurile și mai cu seamă imaginea lui Ștefan cel Mare, acestea sunt motivele pentru care lupt pe două fronturi. Evident doar prin absolvirea prestigioasei academii de aici pot să devin ofițer de infanterie, infanterie pentru că este arma principală de comandă, este Regina armelor, dar mai important, consider că am calitățile necesare pentru a fi un infanterist foarte bun.”

După căte ai spus ești și student la Facultatea de Istorie de la Universitatea ”Al.I.Cuza” Iași, cum reușești să te descurci având în vedere programul foarte încărcat din academie?

“Nu este ușor trebuie să recunosc însă trebuie să reușesc. Sunt întrădevăr la vîrstă tinerejii o vîrstă la care alții nu au perspective deloc asemănătoare cu ale mele, dar sunt conștient că trebuie să fac sacrificii pentru a reuși.

Cât despre istorie, ea are foarte multe conexiuni cu armata, noi studiem istoria militară la academie.”

Reflectie sibiană

La masterat vei merge tot pe istorie?

"Cu siguranță va fi pe istorie sau pe leadership. Dar ce mă oprește să le fac pe ambele?"

Ne aflam la sfârșitul anului 2010 și la jumătatea anului universitar 2010-2011, cu ce împliniri pe linia activităților tale pășești în a doua jumătate a anului de învățământ?

"M-am implicat activ în organizarea Secosoft 2010, sesiunea de comunicări a studenților de la AFT(22 mai 2010), aflat la a XV-a ediție. Apoi, în perioada 6-11 iulie am colaborat în realizarea Universtudent fest 2010 alături de organizațiile studențești ale Universității Lucian Blaga, festival complex ce a presupus realizarea unui ansamblu de activități culturale, sportive, sociale și educative, toate dedicate tinerilor sibieni.

Activitățile au continuat și pe timpul vacanței, am participat la USR Summer Camp(15 septembrie) și în perioada 27-29 august la conferința "Dezvoltare durabilă la Marea Neagră", eveniment organizat de Liga Studenților Români din Străinătate (LSRS).

Odată cu debutul anului universitar 2010-2011 am pregătit noi activități pentru studenții AFT, astfel în perioada 15-25 noiembrie 2010 am organizat Unifest Sibiu. Am organizat cu succes un campionat de fotbal, echipa cășigătoare reprezentând cu succes AFT-ul la finala pe țară, desfășurată la București, obținând locul II în clasamentul echipelor venite din provincie. Zilele de 20-21 noiembrie m-au găsit organizând Weekendul cultural, am recompensat colegii de anul I fruntași la activitățile specifice de pregătire, cu o vizită la muzeele din Sibiu.

Din lista evenimentelor Unifest 2010 Sibiu, amintesc și campania de donare de sânge DONEAZĂ VIAȚĂ, concertul DJ PROJECT pe platoul AFT, Balul Bobocilor AFT, Dezbaterea STUDENT IN ROMÂNIA.

Din dialogul cu colegii mei am constat interesul pentru activitățile de acest tip și am găsit în majoritatea sprijin pentru executarea lor, sunt mulțumit de reușitele mele din acest an dar dezamăgit de faptul că nu am avut timp să organizez activități mai multe, mai complexe."

Aline, decupează câteva activități din programul viitor al Corpului Cadetilor.

"Avem foarte multe activități pe agenda de lucru, dar una la care jin foarte mult să se întâmpănește o premieră pentru AFT. Vreau să organizez întâlnirea cu foști dascăli din AFT, veterani de război, personalități din mediul cultural sibian precum: Dir. Arhivelor Naționale, Preș. ASTRA, Preș. bibliotecii Brukenthal, Preș. Uniunii Scriitorilor etc.

Apoi, concursuri specifice studențești: campaniate de futsal, skandenberg, tenis de masă, spectacole cu tematica Mărțișorului, activități de ecologizare, baluri etc.

Desigur noi, Corpul Cadetilor cerem părerea colegilor privind activitățile viitoare pentru a ne asigura de sprijinul și participarea lor."

Ce-ți place:

"Îmi place foarte mult să călătoresc. Să cunosc oamenii noi. Îmi place lucrul în echipă, dar sub comanda mea..."

"Îmi plac filmele cu tematică istorică și militară."

Ce nu-ți place:

"Urăsc oamenii care sunt contra evoluției acestei minunate țări, oamenii care nu realizează că doar prin muncă societatea în care trăim va cunoaște dezvoltarea. Fiecare trebuie să ne facem treaba în sectorul în care activăm!"

Deși există nenumărate evenimente care jin morță să agite viața studenților militari din Sibiu și deci să intre în disonanță cu stilul molcom de viață al ardelenilor în general, reprezentanții vietii academice sibiene tind să depășească ușor momente ce ar putea scoate din acel echilibru perfect persoane din afara sistemului și să trăiască intens experiențele de cunoaștere ce jin de domeniul specializării.

Astfel, deși suntem nevoiți să vorbim din postura celor pe care lii așteaptă cele mai grele examene din această sesiune, nu putem să nu amintim contrastul evenimentelor ce ne marchează fiecare zi de mai bine de un an și jumătate, contrast care pare a fi menit să crească utilitatea acestora. Activitățile specific militare, care marchează începutul fiecărei zile și a căror desfășurare este mai mult decât agitată, sunt compensate de calmul și atmosfera îmbătoare a discuțiilor purtate în diferitele seminarii (și aici respectabilității asistenții universitari pot înțelege ce doresc dumnealași și de prelegerile pe diverse teme care, pe lângă utilitatea strict profesională, au un puternic rol motivant).

Desigur că putem să afirmăm cu tărie faptul că în instituțiile de învățământ militar se asigură climatul propice pentru dezvoltarea profesională, dar este oare acest lucru suficient? Si pentru că nouă ne place să credem că mai întâi suntem studenți și apoi militari, vrem să ni se respecte tinerețea și gustul nostru pentru formele de libertate la

care nu avem acces în același măsură ca și cei care nu sunt și militari. Calitatea de student nu presupune nici pe departe numai sarcini didactice și îndatoriri. Pentru că vîrstă corespunzătoare acestui statut ne îndeamnă să ieşim, să simțim, să ne pierdem capul, noi vrem să o ascultăm și să ni se respecte avânturile tinerești. O ieșire la teatru sau la film, la un concert al filarmonicii, dar și în cafenele sau cluburi sunt susținute nu numai de doleanțele noastre, dar și de reducerile studențești pentru asemenea activități, ajutând, totodată, dezvoltarea noastră personală (cea mai importantă dintre ele). Așa că, de ce să nu ne străduim să obținem aceeași susținere și din partea cadrelor?

În A.F.T., Corpul Cadetilor (ONG-ul din care fac parte toți studenții academiei) mediază relațiile noastre cu superiorii, echilibrând balanta între interesul studenților și cerințele cadrelor. Astfel sunt posibile sesiuni de comunicări, organizarea unor evenimente cultural-artistice între instituții de învățământ militar și nu numai, traininguri, conferințe, dar și învoiri prelungite în oraș, reduceri în unele cluburi și altele.

Academic Students Summit

În Academia Navală "Mircea cel Bătrân" a avut loc, în perioada 24.11.2010 – 27.11.2010, o întâlnire între studenții academilor Sistemului Național de Apărare din România, întâlnire denumită " Academic Students Summit". Acest proiect a fost creat la inițiativa studentului plutonier adjutanț Andrei PAVĂL, studentului plutonier major Lucian DUTU, studentului plutonier Adrian MİN-ZATU, studentului plutonier Daniel BIRDAN, studentului plutonier Cristian DOBRIN, studentei plutonier Anca GHIDIRIM și, nu în ultimul rând, a studentului sergent major Sergiu MOGAN, studenți aflați în anul IV la Facultatea de Marină Militară.

Acest eveniment a fost creat până la cele mai mici detalii de către acest grup de studenți sub strictă îndrumare a domnului căpitan Marius-Costin IGNAT.

Academic Students Summit se adresează în special studenților gradai din an terminal care ocupă funcții de comandă în cadrul academilor Sistemului Național de Apărare. Proiectul își propune să creeze relații de colaborare între studenții academilor din România sau să consolideze relațiile deja existente între aceștia, precum și să stimuleze realizarea unei comununi între organismele componente ale Sistemului Național de Apărare (M.A.P.N., M.A.I., S.R.I., S.I.E.). Totodată, acest proiect dorește să faciliteze comunicarea directă între studenți și să creeze un cadru propice în vederea inițierii unor proiecte comune pentru viitor între studenții academilor participante. În urma invitației de participare la I-a ediție a proiectului „Academic Students Summit”, trimisă de Academia Navală „Mircea cel Bătrân” tuturor academilor din Sistemul Național de Apărare, la seminarul organizat în data de 26.11.2010 s-au aflat la masa rotundă studenți din an terminal, reprezentanți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă”, Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu”, Academiei Tehnice Militare, Academiei Naționale de Informații „Mihai Viteazul”, și nu în ultimul rând ai Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”. Seminarul nu a avut la bază o anumită temă, ci s-au dezbatut diferite probleme cu care se confruntă în prezent studenții academilor din Sistemul Național de Apărare. Majoritatea studenților invitați fiind studenți gradai în cadrul academilor de proveniență, au dezbatut numeroase subiecte referitoare la rolul studentului gradat într-o instituție militară de învățământ superior. Discuțiile s-au întins pe durata a 4 ore, timp în care fiecare delegație și-a exprimat punctul de vedere referitor la fiecare subiect abordat, iar la final s-au pus pe hârtie punctele comune la care s-a ajuns. Punctele de vedere prezентate în cadrul seminarului constituie teme de gândire pentru fiecare delegație, teme ce vor fi reluate în cadrul viitoarelor întâlniri. O altă activitate importantă a acestui proiect o constituie întâlnirea dintre studenții Facultății de Marină Militară și studenții academilor din țară, întâlnire în cadrul căreia fiecare delegație „s-a lăudat” cu instituția pe care o urmează și și-a expus punctul de vedere referitor la alte instituții militare din țară sau din străinătate. A fost o discuție liberă între studenți, discuție în care s-au exprimat diferite opinii și puncte de vedere referitoare la viața de student militar.

Pe durata celor trei zile petrecute la Constanța, studenții nu s-au întâlnit doar în cadrul oficial, ci au desfășurat și activități de recreere în orașul port de la malul mării. Pentru delegații academilor prezente la Academic Students Summit s-au organizat vizite în Portul Militar, la Muzeul Marinei Române precum și la obiectivele turistice de pe malul Mării Negre. Aceste activități de recreere s-au îmbinat armonios cu activități de socializare între studenții academilor participante la eveniment, activități organizate atât în cadrul academiei, cât și în cluburile și terasele din orașul Constanța.

Proiectul „Academic Students Summit” este un proiect apreciat și deopotrivă dorit de către fiecare academie din cadrul Sistemului Național de Apărare. În urma evenimentului de la Constanța s-au stabilit viitoare întâlniri, ce vor avea locația la fiecare academie participantă la proiect, întâlniri la care vor participa și studenți care nu sunt în an terminal, pentru ca proiectul să fie continuat de aceștia pe viitor.

Am pornit camarați diferiți la un drum necunoscut, un drum pe care îl vom descoperi și ni-l vom creionă treptat, chiar și atunci când vom deveni cei mai buni prieteni. Academic Students Summit trebuie să devină tradiție în rândul instituțiilor militare de învățământ superior pentru o mai bună colaborare între studenții tuturor categoriilor de arme din Sistemul Național de Apărare.

Dragostea cu grade...

Policic Petronela

L-ai văzut... înima îți bate din ce în ce mai tare, dar ce te faci când descoperi că te-ai îndrăgostit de un bărbat în uniformă? Primul gând care-ți trece prin minte e faptul că arată impecabil în ținuta respectivă. Te încântă ideea de a fi cu el crezând că dragostea o să vă ajute să treceți peste toate impedimentele... astă gândești cel puțin până apare primul moment în care îți spune că nu are permisiunea de a pleca din unitate.

De aici până la ceartă e doar un pas. Te gândești că nu-i pasă și nu vrea să vină să te vadă. Apare gelozia și uite aşa relația începe să scârțâie. Sau poate că momentele de acest gen pun relația la încercare pentru a putea vedea cât e de puternică. Ce te mai faci când și distanța dintre voi e destul de mare?

Momentele petrecute împreună devin rare și aștepți o vacanță, un moment de bunătate din partea superiorilor în care EL să ajungă acasă la tine. Nici un lucru cu adevărat bun nu se obține ușor. Trebuie să realizezi că vor mai fi nopți sau zile când distanța o să vă impiedice să fiți unul langă celălalt, dar acesta este riscul unei relații dintre un militar și o persoană din afara acestui domeniu.

Există și avantaje într-o astfel de relație. Un militar de cele mai multe ori este într-o condiție fizică destul de bună. Un alt exemplu ar fi distanța care apare în anumite cazuri ce face ca dorul să fie și mai mare și declarațiile de dragoste mai intense. Dacă el poate face față comenziilor primite din partea superiorilor, atunci cu siguranță va accepta mai ușor o situație în care îl rogi să te ajute în casă. Să nu uitam că cei mai mulți militari sunt extrem de ordonați. Uniforma militară sugerează disciplină, curaj și siguranță. Majoritatea persoanelor din cadrul armatei își caută partenere sau parteneri dacă vorbim și despre fetele care poartă uniformă, din afara acestui domeniu riguros. Știind ce înseamnă cariera de militar refuză să-si vadă persoana iubită trecând prin aceleași lucruri dificile. Într-o astfel de relație, plăcile și rutina nu vor avea timp să se instaleze.

Telefoane, mesaje, trenuri, plimbări... o mulțime de activități. Rămâne ca fiecare din noi să hotărască dacă îți dorește o astfel de viață lângă persoana iubită. Chiar există oameni care merită acest sacrificiu și nu trebuie să-i pedepsim pentru că au urmat o carieră în domeniul militar.

Școală de marinari, pe Lacul Mogoșoaia

Ştefaniță Ruxandra

Să fii marină nu este ușor, chiar dacă este o meserie frumoasă. Să fii și inginer, pe deasupra, este aproape de superlativ.

Deoarece sistemul de învățământ se află într-un impas, iar profesorii nu mai au același elan în a-i învăța pe elevi, îndeosebi materiile exacte, tot mai mulți încep să se gândească la cea de-a doua variantă care le poate oferi statutul de ofițer de punte sau marinări: Colegiul Nautic de la Mogoșoaia.

Colegiul Nautic a fost înființat din dorința unui om, de a pregăti într-un timp mai scurt, ofițeri și marinări, fără ca studenții să fie axați și pe disciplinele tehnice.

Astfel, școlarizarea durează doar doi ani, în condițiile în care, la academie, durează patru.

Prima serie numără 250 de studenți, iar în curând, se vor putea forma și mecanici și electricieni navali.

Potrivit directorului Colegiului, Stelian Cojocaru, "orice Tânăr care urmează cursurile colegiului – ca și inginerul care și-a obținut diploma la Academia Navală din Constanța – își poate obține brevetul de navigator după ce promovează examenul organizat de Autoritatea Navală Română".

Admiterea în Colegiu se face pe bază de examen, la matematică și engleză, iar taxa de școlarizare se ridică la suma de 3000€.

Banii pot fi obținuți de la o bancă dispusă să împrumute studenții, aceștia returnându-i într-o perioadă de șase ani.

Pentru cei ce doresc să devină marinări, taxa este de doar 450€ și nu există examen de admitere.

Baza materială a Colegiului este destul de bine pusă la punct, astfel că beneficiază de două săli de seminar cu capacitatea de cincizeci de locuri, o sală de lucru pe hartă și o sală de calculatoare cu douăzeci și cinci de locuri, o aulă cu o sută cincizeci de locuri și o bibliotecă ce include spațiu de lectură.

De asemenea, există două simulatoare performante (Full Mission Navigation Bridge NTPRO 5000 și Ship Simulator Professional) care sunt folosite de studenți pentru a naviga în cinci zone geografice cu zece tipuri de nave, respectiv patru porturi cu peste treizeci de tipuri de nave, în cadrul disciplinelor de navigație radar și manevră navei.

Într-un timp scurt, se vor construi și spații de cazare, destinate studenților.

Majoritatea profesorilor care predau, sunt comandanți de cursă lungă, dintre care îi putem aminti pe domnii Emil Pascu, Iulian Tudorică, Ștefan Cravcenco, foști profesori ai Academiei Navale "Mircea Cel Bătrân", precum domnii comandor(rez) Alexandru Dragalina, comandor(rez) Marian Sârbu, comandor(rez) Ion Milan, dar și ofițeri de punte, ca domnii Teodor Buglea, Adrian Drăgușan.

Pe lângă modulele teoretice, studenții trebuie să însumeze un an de practică pe mare. Conducerea colegiului se va implica în găsirea ambarcațiunilor pe care tinerii vor face practică, iar "cursurile se vor relua de unde au rămas, nu se va merge mai departe cu grupa din care a plecat".

Misiune: Prezentarea Academiei Navale "Mircea cel Bătrân" în curtea lui Cantemir;

Roadevin Ionut Laurentiu

Locație: Colegiul Militar Liceal "Dimitrie Cantemir", Breaza;

Perioada misiunii: 9.03.2011-13.03.2011;

Data prezentării oficiale: 10 Martie 2011;

Obiectivul misiunii: promovarea imaginii Academiei Navale, prezentarea ofertei educaționale a Facultății de Marină Militară, consilierea elevilor ce doresc dobândirea calității de student al ANMB

Patru colegi: Roadevin Laurentiu, Cioboață Nina, Andriu "Mărășești" Cornel-George și Tărcatu Stefan, am plecat la drum cu gândul de a ne îndeplini misiunea. Nu era o misiune grea dar era prima de acest gen pentru fiecare dintre noi. Eram cu toții foarte încantați, dar în același timp și foarte nerăbdători de a ne întâlni cu tot ce a însemnat, înseamnă și va însemna pentru noi Colegiul Militar Liceal "Dimitrie Cantemir": amintiri, locuri, comandanți, profesori, colegi și prin tot ceea ce noi am trecut timp de patru ani: împliniri, dezamăgiri, distracții, fericiri, agonie, extaz.

Am intrat pe poarta liceului la ora 19.00 și priveam emoționați la acea aleie lungă care odinioară pentru noi a fost aleea speranțelor, dar și a nostalgiei. Domnul plutonier Lepuș Daniel, ofițerul de serviciu în acea zi, ne-a prezentat camerele unde urma să fim căzați și pentru prima oară în viață ne-am simțit ca niște ofițeri, poate prea devreme pentru doi dintre noi, deoarece suntem doar anul I. Ne-am reîntâlnit cu colegii și am asistat la apelul de seară...moment solemn la care cu ceva vreme în urmă luam și noi parte, dar în calitate de elevi ai acelei instituții.

A doua zi de dimineată ne-am îmbrăcat în uniforma de marină și împreună cu colegii mei am ieșit pe platou; toate privirile erau îndreptate către noi și eram priviți parcă, cu admiratie...un senti-

ment nou. Domnul comandant col.dr. Constantin Moraru ne-a invitat în biroul dumnealui și ne-a urat bun-venit în curtea lui Cantemir, leagănul adolescenței noastre. Ne-am întâlnit foștii comandanți și dascălii ce ne-au îndrumat pașii patru ani.

La ora 15.00 urma momentul mult așteptat: prezentarea oficială. Eram în sală, atunci când elevii, conduși de către domnul maior Paraschiv Daniel (comandant de companie patru ani pentru doi dintre noi și un an pentru un al treilea coleg) au intrat și parcă simțeam cum îmi circulă sângele mult mai repede prin vene din cauza emoțiilor.

Nu cu mult timp în urmă eram și eu printre ei și așteptam cu nerăbdare să aflu cât mai multe informații despre această Academie; îi priveam visător și cu admirație pe cei care urmău să ne prezinte academia. Pe tot parcursul prezentării noastre, elevii au fost foarte atenți, ceea ce ne-a făcut să credem că prezentarea a fost un succes deplin, tocmai din acest motiv am rugat două persoane să ne împărtășească părerea lor. Ne-a impresionat foarte mult părerea unei eleve din clasa a IX-a și ne dorim ca peste 4 ani să o întâlnim în curtea Academiei Navale. De asemenea, le urăm tuturor elevilor din anul terminal multă baftă la B.A.C. și la Admitere!!!

Apoi, în cursul celor trei zile până la plecare ne-am continuat misiunea mergând în fiecare clasă în timpul studiului, unde le-am prezentat și celor care nu au ca primă opțiune ANMB, sau celor care încă sunt prea mici poate pentru a se găndi la o academie anume, oferta educațională a Academiei "Forțelor Navale". De asemenea de-a lungul șederii noastre am fost abordați de diferiți colegi pentru informații.

După cum probabil era și normal, uniformele noastre au uimit toată suflarea colegiului, deseori observând cu zâmbetul pe buze cum toți aveau privirile atinse asupra noastră.

Abordarea noastră asupra misiunii ce am avut-o de îndeplinit a dus și la succesul acesteia: am pornit de la premisa că suntem colegi de liceu, noi în calitate de absolvenți, ei în calitate de elevi. Colegii au fost încantați de ceea ce am avut de arătat și uimiți după cum am aflat mai târziu de faptul că noi, viitori ofițeri, aveam răbdarea și dispoziția de a raspunde și de a ajuta pe oricine, indiferent de anul de studiu, asta bineînțeles cu zâmbetul pe buze.

In concluzie, am vrea să mulțumim gazdelor noastre pentru primirea caldă și respectul de care au dat doavadă în relațiile cu noi precum și colegilor mai mici care ne-au făcut, chiar dacă pentru un timp scurt, să retrăim clipele frumoase ale adolescentei, dar și îndeplinirea cu succes a misiunii...și bineînțeles... SEMPER FIDELIS.

Absolvent 2008 Andriu "Mărăștei" Cornel-George

Absolvent 2010 Roadevin Ionuț Laurențiu

Ecouri

Se ivesc razele unei noi zile...cu un pas mai aproape de noi orizonturi...albastre sper să fie. Totul a început în excursia de studii...Până atunci știam că îmi place marea. Am vizitat academia-săli, bazin de înot, simulator- și atunci am descoperit mirosul dulce al apei sărate, cuprinzând cu vederea de pe un vas liniștea mării, aşa că am decis: septembrie 2010- prima opțiune AFN. Nu știam prea multe, dar urmărind prezentarea studentilor "ANMB", veniți în colegiu, imaginile, filmuletele, mi-am format din această dorință un ideal...Să muncesc și să lupt să ajung acolo unde îmi doresc...

Elev sg. Cucu Cătălina

Nu contează cum merge noul an din viața mea, contează cum continuă. Sunt anu I și pot spune că sunt mândră că sunt aici, în CML și că am trăit și trăiesc ceea ce mulți nu pot avea, "pregătire pentru viață". În minte că, de când eram mică, obișnuiam să-mi petrec viața la mare plimbându-mă pe plajă și călcând cu grijă pe nisipul udat de apa mării învolburată, meditând asupra vietii, asupra viitorului meu. Viața nu este ușoară, nu este dreaptă, după cum spun mulți, tocmai de aceea vreau să urmez modul de a fi al valurilor ce se repetă. Deși sunt izbite brutal de pietrele dure, ele se regrupează și revin. Așa voi face și eu cu greul vietii și cu toate problemele pe care le voi întâmpina și care mă vor ataca. Poate mă vor răni, dar mă vor și întări. Vreau o viață civilizată, cu reguli și norme! Știam că voi crește și voi putea urma o carieră militară, iar tot ceea ce aveam în minte era că voi reuși.

Acum câteva zile în liceul meu au poposit patru persoane care mi-au atras atenția. Purtau o ținută impecabilă, știam că este ceea ce îmi doresc, dar nu îndrăzneam să cer voie să o ating. Urla în mine sentimentul acesta, îmi trezeau respect sau poate rușine, dar nu cutezam să mă uit în ochii lor. Erau calzi și primitori, mereu gata să te ajute, chiar dacă, elevă a anului I, nu am avut destulă putere să vorbesc cu dânsii. Purtau mereu un zâmbet pe față, fericiți și mândri de ceea ce fac. Priveam cu atenție imaginea militarului perfect, iar ceea ce m-a făcut cu adevărat să treser a fost cascheta lor. Poate că doream măcar pentru un moment să o port, dar sunt poate prea mică și de asemenea știu că alta va fi satisfacția dacă o voi purta după ce voi munci pentru a ajunge ca dânsii.

Cu lacrimi în ochi, dar cu o deosebită placere am privit întâiul filmulet de prezentare, iar la sfârșit nu înțelegeam de ce după 15 min aveam obrajii pătați de lacrimi. M-au impresionat. Munca lor, modul de viață, respectul și cel mai important, strânsa legătură dintre ei. Adeseori îmi aminteam că trebuie să clipesc, probabil când ne era prezentat câte un detaliu tehnic și atunci o făceam doar de uimire. NU ȘTIAM CĂ ROMÂNIA ASCUNDE ASEMANEA MINUNI.

Mai sunt 3 ani...în care voi munci să ajung departe și voi putea avea onoarea să ajung precum colegii mei absolvenți: serioasă, respectată, mândră de alegerea mea, dar și mereu cu zâmbetul pe buze....Nu vreau să visez că sunt deja acolo deoarece îmi este frică de un posibil eșec...Merg în viață cu deviza "ce nu te omoară te face mai puternic".

Elev Abaza Ioana

Bun rămas Cantemir...

Rareș Tăbleț

În septembrie 2007, în viața mea s-a produs o schimbare. În bine...în rău? La acea vreme nu știam! Aproape 4 ani au trecut peste mine, în acest liceu, făcându-mă să-mi dau seama că venirea mea în Colegiul Militar a fost una dintre cele mai bune decizii ale vietii. Colegiul Militar...pentru cei de dincolo de gard este o simplă instituție. Pentru cei de dinăuntru, C.M.L.-ul este o casă, un cămin, este un mic orășel doar al nostru. Pentru mine (și sunt sigur că nu este o părere singulară), UM 02525 este o enclavă a orașului Breaza, o enclavă a tot ceea ce este în exterior. Avem aici o conducere proprie, avem în cadrele militare și didactice adevărați tutori care ne îndrumă prin viață, avem frați adevărați, avem tot ceea ce cuprینе cuvântul "FAMILIE".

Pot spune că CML-ul m-a făcut mare, m-a dirijat prin drumul atât de frumos, dar și periculos al adolescentei, mi-a deschis orizontul pentru a putea privi într-un mod matur viața și, de ce nu, m-a învățat cum pot avea grija și singur de mine însuși.

În acești ani au existat și momente frumoase dar, ca în orice familie, au existat și furtuni. Nu pot uita momentele petrecute în chiar primele săptămâni din clasa a IX-a, în biroul comandantului. Atunci pot spune că „mi-au fost băgăte mințile în cap” și mi-a fost explicat în doar câteva minute ce înseamnă armata. Îmi amintesc foarte clar că acea discuție s-a încheiat cu un "TU N-O S-APUCI ANUL 4 !". Mă bucur că, poate chiar datorită acestor cuvinte, acest lucru nu s-a adeverit. De asemenea, nu pot uita nici momentele când doi dintre colegii mei au fost exmatriculați, împuținând astfel familia noastră.

Momentele frumoase, însă, au presărat viața în grădina lui Cantemir, făcându-ne existența aici extrem de plăcută. Mulți dintre noi am întâlnit aici, la Breaza, oameni care au devenit ulterior modele pentru vietile și carierele noastre, am întâlnit dascăli care au contribuit esențial la dezvoltarea noastră ca oameni. Unii și-au găsit aici persoana iubită, alții doar prima dragoste, unii vor regreta că anii petrecuți aici sunt pe sfârșite, alții, din contră, numără zilele până la ultimul clopoțel licean.

După atâtea "combinări de <<n>> luate câte <<k>>", la care a fost supus contextul nostru ajutat de emisfera cerebrală stângă, după atâta cerere și ofertă, ne-am dat seama că toate aceste informații rămân bine ancorate în cultura noastră generală precum câmpurile într-o bază de date (vezi profu' de info). Însă cel mai important lucru învățat în acești ani a fost să lucrăm în echipă, să ne sincronizăm la fel de bine ca "soldații Armatei Roșii" de odinioară. Am învățat să ne acceptăm unii pe alții in-

diferent că suntem olteni sau munteni, indiferent că ne place sau nu fasolea de la cantină, indiferent că tinem cu Steaua sau cu Dinamo, am învățat, de asemenea că totul este posibil. Iar dacă mintea își face treaba înainte de fiecare acțiune a noastră, am învățat că acest "totul" cuprinde numai lucruri frumoase, de neuitat.

Mă cuprinde un sentiment ciudat, iar un ochi surâde privind viitorul, iar altul plânge pentru că, deși toți ne bucurăm că s-a terminat cu școala, totuși ceva o să ne lipsească. O să ne lipsească profesorii, cadrele, dar mai ales colegii. O să ne lipsească momentele în care ne trezeam dimineața și, cu toate că am mai fi dormit încă 2-3 ore, făceam un efort (care în acele zile părea fantastic) și ieșeam la înviorare, văzând aceleași și aceleași fețe. Și multe astfel de momente ne vor lipsi, iar noi vom fi poate la mii de kilometri distanță unii față de ceilalți. Cu siguranță, atunci anii din liceu vor părea de aur, pentru că atunci vom conștientiza cu adevărat că aici, la Breaza, am crescut, ne-am maturizat, am învățat să ne cunoaștem pe noi însine.

Acesta nu este un sfârșit, este doar un nou început. Un început al unei perioade de finisare a construcției ce a fost ridicată în acești 4 ani. Suntem acum, aici, în 2011 și sunt sigur că ne vom revedea în același loc și în 2021 și în 2031...de ce nu și în 2081 !

A venit momentul să-mi părăsesc copilăria (fără să uit să fiu copil) și să-mi preiau atribuțiile de adult, deși pot spune că le-am experimentat de multe ori și până acum.

Privind în trecut, în acești aproape 4 ani petrecuți în Cantemir, (care cu siguranță au fost cei mai rapizi de până acum), observ o evoluție (nu o schimbare) a persoanei mele.

Clasa a IX-a...elevi fiind...viața a fost cea mai dură. Eram atât de mici printre atâția oameni mari. Nimeni nu te băga în seamă, nu însemnai nimic, iar dacă aveai

șansa sa intre în vorbă cu colegii mai mari te simțeai nemaițomenit. Toată distrația se petrecea în clasă și, mai ales, în cameră.

Trecând peste micile distrații dintr-o IX-a, am ajuns fruntași...clasa a X-a. Deja eram mari...deja spuneam "hai să ne luăm de boboci". În acest an am învățat să socializăm cu alte clase și am început să ne facem prieteni din rândul lor.

Clasa a XI-a..."caporalul face legea"...a fost, poate, cea mai bună perioadă din liceu. Eram deja licean cu acte în regulă. Faceam ce vroiam fără să ne mai fie vreun pic rușine sau frică. Ne cunoșteam cu jumătate din liceu și deja simțeam că suntem stăpânii lumii.

Au trecut repede anii...poate prea repede, ai putea spune. Am ajuns sergent...abia a început anul școlar și deja am început să ne gândim la BAC, la admitere, la ce academie să accedem.

Și într-un final se termină totul. Acum ne trăim viitorul!

Din anii de liceu trebuie să rămâi cu ceva... Liceul nu este un sat oarecare prin care îți trece drumul vieții. E satul natal, este originea ta! Nu teoremele, reacțiile chimice, curentele literare sau fenomenele fizice sunt cele mai importante. Important e ca în acești 4 ani să înveți să fii o persoană independentă, cu o personalitate puternică și cu un caracter pe măsură. Important e să înveți să fii om!

La Colegiul Militar de la Breaza eu am învățat să fiu om!

Îți mulțumesc, Cantemir! Bun ramas..

Visul meu...

Dacă m-ați întreba cine sunt...m-aș în drepta spre răsărit și aş striga: "Sunt LM-istă!". Da! Mândria de a fi LM-ist îți dă aripi. Spun asta pentru că acest liceu mi-a deschis orizontul spre o lume în care domnește prietenia și respectul.

Ajunsă în anul IV, am devenit treptat curioasă și în același timp nerăbdătoare să văd ce-mi rezervă viitorul. Dar acest viitor vreau să mi-l fac eu. Vreau să fie rezultatul muncii mele.

O mulțime de oameni, îmi pun adesea întrebarea: "Unde dai după terminarea liceului?"...fără să stau pe gânduri, răspund categoric: "Academia Navală e visul meu!".

Admiralia pentru această academie reprezintă negreșit o pornire înaltă a sufletului meu, care mă ridică deasupra sentimentului nostalnic de terminare a liceului.

La început m-a atras uniforma, iar excursia de orientare școlară și profesională a pus barieră oricărei oscilații pentru o altă academie. În să le mulțumesc reprezentanților care, cu multă dăruire, ne-au adus cele mai utile informații, făcându-ne să luăm o hotărâre definitivă în ceea ce privește cariera noastră.

Acum, nu-mi rămâne decât să mă pregătesc în continuare pentru admitere. Gloria este scopul la care aspir nu numai cu dorință, ci și cu capacitatea.....

Vă mulțumesc!

Petrachi Oana

"Taci! Nu-mi şopti!
Lasă-mă să cred că încă n-ai plecat.
Înă îţi disting linile printre perdele.
Mai ţii minte?
Mi-ai promis că mă vei căuta
De fiecare dată când mă voi ascunde...de mine."

Cugetare

Stau aici de atâta vreme Încât trupul meu a împietrit.	Îngeri îmbătaj de adieri timide, Aere superficiale și naive,
Lacrimi mi se prelung pe trupul sfânt, Mă nconjoară și mă cheamă.	Nu mă lasă să mă bucur, Să mă sling și s-armușesc.
Stau și-mi plâng de milă Într-un colț uitat de lume	Un perete sobru dintr-o marmură dură Îmi fereacă inima și-mi vorbește de lună.
Și de adevăr, iar întunericul Ce mă nconjoară, mi-e și prieten și stăpân.	Strigăt în lumina pustie Se stinge sub pături de stoli.

Astre...

Un astru luminat În ziua în care te-am cunoscut	Tu nu mă vedeați, Eu te visam și te visam,
O stea și-a ajintit răsuflarea În adâncul iubirii.	Noapte de noapte La ușa casei mele.
Mereu treceam pe la poarta Casei tale îmbătățe de mireasma	Steiele-mi vorbeau, Stele mă strigau,
Vântului primăvăratec Ce-și facea apariția cu repeziciune.	Ele îmi șopteau Și m-alințau.
Tu nu mă vedeați, însă mereu Steaua noastră lumina cu putere	De câte ori să te fi chemat, De câte ori să-ți fi scris,
Codrul întunecat Și pădurea pustie.	Același mesaj purtat mereu Pe aripi verzi.
Clopote timide sunau În mijlocul nopții,	De câte ori să-ți fi vorbit, Când buzele tale încleștează
Iar sunetul lor străin Trezea pasiunea și dragostea.	Îmi măngâiau parfumul fin Și plin de alinare.
Te pierdeam printre stele, Te iubeam,	
Și plângeam, Și-ți vorbeam.	

Întuneric

Îl văd mereu Trecând pe lângă mine.	S-a petrecut demult, Când nici nu era printre noi,
O siluetă fină Se stinge-n întuneric.	Acel ochi sfânt Ce ne veghea-n întuneric.
Îl pierd printre răuri de lacrimi Ce-mi străpung trupul frânt	Îl vreau înapoi... Buzele negre și pline de o tăcere mută
Și plin de sângele Unei răutăți imense.	Mă strigă în tăcerea Tristă și plină de adevăr.
Te vreau acum, te vreau aici...	
O nebunie mă cuprinde Și simt cum, printre îngeri	
Te visez în lumină.	

Amintire

Mi-e dor să te văd, Mi-e dor să te simt,	Mi-e greu să mai plâng, Mi-e greu să-ți mai scriu,
Te vreau acum Și nu vreau să te mint.	Acum când jocul s-a închis Și tabla șiueră ușor...
O lacrimă rece Ce curge ușor pe tabla	Acum când lacrimile nu mai au niciun rost, Când se transformă în cuburi de gheăță...
Unui joc de săh, Stropind cu forță ei	Un fulger ce străpunge Un suflăt de actor
Inelul de sânge Din jurul unui rege trist.	Pe scenă unei vietă, Pierdute în decor,
Se stinge sub pătura de gheăță a nopții Zdrobindu-mi inima trecută-n pustu.	

Programul sectorial ERASMUS - deschiderea spre Europa a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

Căpitan-comandor conf.univ.dr.ing. Octavian Tărăbuță, șeful Biroului de Programe Comunitare al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”:

Am fost onorat să răspund invitației comitetului editorial al revistei Orizonturi Marine de a prezenta cititorilor programul sectorial Erasmus care se derulează în școala noastră. Sper ca informațiile pe care le veți citi să trezească atât curiozitatea noilor veniți în Academie, cât și propunerii de îmbunătățire din partea celor care au beneficiat de granturi.

Tărăbuță Octavian
Mai întâi, aş dori să reamintesc succint jaloanele temporale ale aderării școlii noastre la acest program. În anul 2007, în urma apelului Comisiei Europene pentru înscrierea în programul de învățare pe tot cuprinsul vieții (Lifelong Learning Programme), derulat pe perioada 2007 – 2013, rectorul de atunci și cel de acum ai Academiei Navale – domnul contraamiral de flotilă Cristea Cucosel și domnul comandor prof.univ.dr.ing. Vergil Chițac - au inițiat procesul de deschidere europeană prin aplicarea și obținerea Cartei Universitare Erasmus – Extinsă.

După acest prim pas am putut solicita fonduri europene - pentru subprogramul sectorial Erasmus, destinat învățământului superior - de la Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP), autoritatea care monitorizează desfășurarea programelor de învățare continuă la nivel național. De atunci și până azi am reușit să încheiem contracte de finanțare în fiecare an și suntem încrezători că vom participa la programul Erasmus până la final, în anul universitar 2013-2014.

După cum spuneam, reînnoirea contractelor cu ANPCDEFP se face an de an, și doar în cazul în care respectă obiectivele de calitate declarate anterior și, bineînțeles, dacă desfășurarea mobilităților și managementul financiar sunt făcute „ca la carte”. Aici trebuie să menționez aportul organizatoric și chiar procedural, detaliat, al domnului contraamiral de flotilă dr. Dan Hăulică, care în anii în care a condus Academia Navală a înființat Biroul de Programe Comunitare și structurile de management al calității care funcționează de atunci începând. Toate acestea ne determină să păstrăm procedurile dovedite și să folosim experiența acumulată până acum pentru îmbunătățirea continuă a derulării programului Erasmus. Pe de altă parte, suntem audiați constant de către ANPCDEFP, cu care avem o relație specială, bazată pe profesionalism și încredere reciprocă. Iar cum Agenția Națională ne-a aprobat participarea pentru al treilea an consecutiv, nu putem decât să fim optimiști pentru viitor.

Referitor la activitățile concrete din programul Erasmus, momentan derulăm numai mobilități cu studenții Facultății de Marină Civilă care execută practica în domeniul companiei de navegărie europene, denumite „plasamente”. Numărul lor a continuat să crească de la an la an, astfel încât emulația dată de calitatea de a fi „student Erasmus” este tot mai mult prezentă în aspirațiile educaționale ale studenților civili. Să vă ofer niște cifre: în primul an, 2007-2008, am „spart gheata” cu 10 plasamente, urmând ca ulterior ele să fie în număr de 30, iar în anul universitar care s-a încheiat să avem 54 de studenți care au beneficiat de gran-

turile Erasmus. Actualmente, pentru anul universitar 2010 – 2011, 39 de studenți au beneficiat deja de granturi, iar pentru alți 42 care au fost selecționați așteptăm finanțare suplimentară de la Agenția Națională.

Observăm cu toții că deși condițiile economice nu au fost cele mai bune, numărul plasamentelor a crescut constant. Scăderea cererii

de catedri de la fiecare companie ne-a impus să ne adaptăm, așa că am trecut de la o dezvoltare intensivă la una extensivă. Prin eforturile conducerii Academiei Navale și ale structurii destinate derulării programului Erasmus – mă refer la Biroul de Programe Comunitare – am reușit să încheiem acorduri de colaborare cu mult mai multe companii. Dacă, în 2007, am început colaborarea cu 7 companii, acum există circa 30 de agenții economici europeni la care studenții noștri pot efectua plasamente. Si dacă tot am evidențiat eforturile BPC, vreau să mulțumesc aici membrilor acestuia: economist Oana Voicu, referent, cea care îndrumă pe fiecare student Erasmus și care este nodul de legătură cu firmele de crewing partenere, și economist Viorel Zanfir, contabil, cel care rezolvă toate aspectele financiare.

Derularea programului Erasmus și rezultatele acestuia au avut o pondere însemnată și în evaluarea din partea Agenției Naționale pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior – ARACIS care, după cum bine știi, a acordat Academiei Navale „gradul de încredere ridicat”. Într-adevăr, o direcție fundamentală de dezvoltare durabilă a oricărei universități este vizibilitatea sa pe plan internațional. De aceea, strategia de dezvoltare a învățământului în Academia Navală se referă și la intensificarea măsurilor de colaborare cu instituții de învățământ superior de marină din Europa. Deja în ultima lună au fost contactate academiiile navale ale Bulgariei, Greciei și Franței, cu care urmează să se analizeze ariile comune propice mobilităților de studenți, cadre didactice sau de cercetători și apoi să se demareze cooperarea educațională.

Acordurile inter-institutionale Erasmus previzionate vor aduce în plus o importantă resursă economică externă, fără de care toate planurile noastre ar rămâne doar niște intenții nobile. Vom putea extinde astfel plasamentele pe care le derulăm actualmente și la mobilități de studii pentru studenții Facultății de Marină Militară. În același timp, corpul profesoral va avea la dispoziție mediul universitar optim pentru dezvoltarea profesională. Am toată încrederea că vom fi capabili ca printr-o mai mare deschidere internațională să beneficiem, dar și să contribuim totodată, la un spațiu educațional naval comun, pe care-l evocăm mereu ca fiind o necesitate de prim rang. Este timpul ca adierea deschiderii internaționale să crească în tările, să se transforme într-un alizeu. De aceea, programul sectorial Erasmus, ca și toate mijloacele de cooperare pe linie de educație și instrucție navală, răspunde pe deplin la noile cerințe de deschidere spre Europa.

Studiază în Europa!

„MIRCEA CEL BĂTRÂN” - O ACADEMIE CU GRAD DE ÎNCREDERE RIDICAT

Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a fost desemnată în urma unui raport întocmit de Agenția Română de Asigurare a Calității pentru Învățământul Superior ca fiind o instituție de învățământ superior de prestigiu care asigură în mod corespunzător condițiile de calitate și standardele impuse. Academiei noastre i-a fost acordat calificativul "GRAD DE ÎNCREDERE RIDICAT" obținând totodată acreditarea, respectiv reacreditarea celor nouă programe de studii universitare (șase programe de studii universitare de licență și trei programe de studii universitare de masterat).

Certificatului de evaluare emis de ARACIS i-a fost înmânat rectorului Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Cdr prof. univ. dr. ing. Vergil CHIȚAC de către președintele ARACIS Prof.univ.dr.ing. Ioan CURTU, pe data de 8 decembrie 2010, într-un cadru festiv. La eveniment au participat Șeful Statului Major al Forțelor Navale, Vam. Dr. Popa Aurel, ofițeri din Forțele Navale, cât și cadre didactice și studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. În cadrul aceleiași festivități s-a semnat și acordul de parteneriat încheiat între Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și Grup Servicii Petroliere care vizează domeniile învățământ, cercetare științifică, dezvoltarea bazei tehnico-materiale și promovarea tradițiilor marinărești.

Metodologia ARACIS a avut în vedere următoarele obiective generale ale evaluării instituționale:

- Să contribuie, alături de alte mecanisme, la promovarea și asigurarea unei înalte calități a procesului de predare - învățare, de cercetare și instituțional în ANMB.
- Să evalueze măsura în care studenții, absolvenții, angajatorii și orice alt public au un acces larg și rapid la informații clare, de încredere și explicite cu privire la programele de studii, diplomele și calificările oferite de ANMB și la respectarea de către aceasta a standardelor academice naționale și a principiilor de calitate.
- Să sugereze inițierea unor acțiuni de îmbunătățire a calității programelor de studii oferite de ANMB, în situațiile în care se constată neîndeplinirea unor criterii.
- Să aplice mecanisme specifice de evaluare externă prin care sunt garantate calitatea procesului educational, de cercetare, transparența gestiunii și responsabilitatea publică a ANMB.

Principalele domenii de activitate urmărite de comisia de evaluare externă care a vizitat Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, pentru ca aceste obiective să fie îndeplinite au fost:

- Examinarea mecanismelor și a procedurilor de asigurare și îmbunătățire continuă a calității și a rezultatelor aplicării acestora la nivelul programelor de studiu oferite de ANMB.
- Modul în care ANMB a utilizat referințele externe incluse în Metodologia privind asigurarea calității.
- Modul în care ANMB a elaborat și a utilizat proceduri, mecanisme și strategii proprii de creștere a calității procesului educațional, a cercetării științifice, a structurilor instituționale și administrativ-manageriale.

Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) s-a înființat în 2005 în urma participării României la Procesul Bologna, când evoluțiile din Spațiul European al Învățământului Superior au impus o nouă abordare a conceptelor și procedurilor de evaluare și asigurare a calității. Această agenție are rolul de a efectua evaluarea externă a calității educației oferite de instituțiile de învățământ superior și de alte organizații furnizoare de programe de studii specifice Învățământului superior, care operează în România.

ARACIS desfășoară începând cu anul 2009, proiectul „Asigurarea calității în învățământul superior din România în context european. Dezvoltarea managementului calității academice la nivel de sistem și instituțional”. La nivel de sistem, aceasta urmărește perfectionarea metodologiilor, instrumentelor, standardelor și tehnicilor de evaluare externă a calității. Din punct de vedere instituțional, ea are ca misiune îmbunătățirea calității activității universitare și dezvoltarea personalului de conducere din universități.

Diacănescu Nicoleta

Sursa: Raportul ARACIS privind evaluarea externă a calității academice în Academia Navală „Mircea cel Bătrân” din Constanța

Activitatea de cercetare științifică

Planul de cercetare științifică pentru anul 2010 a fost întocmit conform prevederilor legale în vigoare, Cartei Universitare și a următoarelor acte normative:

☒ Legea 324 din 08.07.2003 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică.

☒ Legea 319 din 08.07.2003 privind Statutul personalului de cercetare – dezvoltare.

Samoilescu Gheorghe

☒ Instrucțiunea privind managementul activităților de cercetare științifică pentru tehnică și tehnologii militare (I.1000.5)

☒ Regulamentul cercetării științifice din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

In anul 2010 s-au dorulat 50 de teme de cercetare științifică, grupate pe 4 domenii fundamentale, astfel:

a) Domeniul Inginerie navală și navigație.

- Contracte internaționale de cercetare - 1 temă;

1. Proiect româno-norvegian de cercetare în domeniul maritim RO-NO-MAR cu o valoare de 90.000 Eur / 2010

- Contracte de cercetare din PNCDI - 2 teme;

1. Platformă tehnologică pentru construcția minirobotilor subacvatici telecomandați prin cablu, utilitari și de agrement TOYROV - Programul Parteneriată în domeniile prioritare PNCD II 2008 cu CMNP;

2. Influența modificărilor geo-climatică globale și regionale asupra dezvoltării durabile în Dobrogea - Programul Parteneriată în domeniile prioritare Grant PNCDI III 2007 – 2010, condus de Direcția Hidrografică Maritimă

- Proiecte de cercetare incluse în Planul sectorial de cercetare – dezvoltare al M.A.P.N. (PSCD- 2010) - 9 teme;

1. Reducerea noxelor produse prin arderea combustibililor lichizi în instalațiile termice navale prin utilizarea emulsiei apa/combustibil marin – PSCD 2010, poz. 160;

2. Soluții de îmbunătățire a construcțiilor navale prin utilizarea materialelor compozite – PSCD 2010, poz. 158;

3. Instalație electrică de încălzire individuală pentru încăperi de locuit la fregata Mărășești – PSCD 2010, poz. 106;

4. Determinarea elementelor valului uniform regulat de pe platforme navale – PSCD 2010, poz. 161;

5. Almanah nautic românesc – PSCD 2010, poz. 141;

6. Vehicul subacvatic teledrinjet prin fir destinat cercetării raiodelor maritime și fluviale – PSCD 2010, poz. 119;

7. Impactul de mediu asociat transportului naval al marfurilor periculoase pe Canalul Dunăre Marea Neagră – PSCD 2010, poz. 144;

8. Evaluarea numerică a erorilor orbitale ale sateliților de poziționare – PSCD 2010, poz. 152;

9. Elaborarea bazei de date și a modelelor necesare utilizării "Simulatorului complex de conducere a navei" în procesul de instruire a echipelor de cart pentru FN și Marina Civilă – PSCD 2010, poz. 145;

- Tratate, monografii, studii- 11 teme;

- Referate de cercetare, teze de doctorat - 5 teme.

b) Domeniul Inginerie electrică

- Contracte de cercetare din PNCDI - 2 teme;

1. Centrală electrică hidropneumatică acționată de valuri- Contract nr 21-001 din 14.09.2007 cu INCDIE-ICPE CA

2. Aplicație electroenergetică curată, într-o locație pe râul Prut, de microhidrocentrală neconvențională, cu agregat submersibil- Programul Parteneriată în domeniile prioritare

Grant PNCDI II: 2007 – 2010 , cod grant 22- 129

- Proiecte de cercetare incluse în Planul sectorial de cercetare – dezvoltare al M.A.P.N. (PSCD- 2010) - 2 teme;

1. Identificarea cerințelor de protecție a personalului ambarcat pe navele militare la exploatarea echipamentelor și sistemelor electrice și electronice. Elaborarea unui proiect de Norme de securitate și sănătate a muncii pentru navele militare, PSCD-2010, poz. 159

2. Elaborarea bazei de date și a modelelor necesare utilizării simulatorului PROTEUS ASTT în procesul de instruire a echipajelor, PSCD- 2010, poz. 146

- Tratate, monografii, studii- 1 temă;
- Referate de cercetare, teze de doctorat - 2 teme.

c) Domeniul Inginerie și management

- Contracte de cercetare din PNCDI - 2 teme;

1. Dimensiuni calitative ale managementului carierei ofițerilor din armata României: optimizarea procesului de recrutare, instrumente suport pentru corelarea proceselor de selecție, formare și perfecționare cu cerințele pieței muncii". - Contract 910008 din 14.09.2007 cu CNMP din PNCDI 2

2. Dezvoltarea unui sistem operational al calificaților din învățământul superior din Romania-DOCIS(2009-2011- Proiect finanțat prin Fondul Social European și Guvernul României prin POSDRU 2-1.2/S/2 cf. aderanță nr. 144/08.07.2009)

- Proiecte de cercetare incluse în Planul sectorial de cercetare – dezvoltare al M.A.P.N. (PSCD- 2010) - 2 teme;

1. Relația dintre personalitate și stilul de conducere eficient în organizația militară, PSCD- 2010, poz. 163;

2. Relația dintre inteligență emoțională, elemente constitutive ale profilului personal și procesul instructiv-educativ formator al studentului de marină militară, PSCD-2010, poz. 162

- Tratate, monografii, studii - 8 teme.

d) Științe neînginereschi

- Contracte de cercetare internaționale - 2 teme;

1. Creating a Network for Teaching Navy English, Workshop, Cursuri perfecționare metodice, Proiectul european Lifelong Learning Programme, subprogramul GRUNDTVING România;

2. Crearea unei rețele europene de intercomprehensiune (REDINTER), - Proiectul european Lifelong Learning Programme, Colaborare cu Universitatea Catolică Portugheză;

Toate etapele contractelor internaționale și naționale au fost realizate în conformitate cu termenele stabilite de comun acord cu beneficiari.

Manifestări științifice organizate:

Cea de a XXXII-a Sesiune de Comunicări Științifice Studențești ce s-a desfășurat în perioada 06 – 08.05.2010.

În cadrul manifestării au fost prezentate peste 260 de lucrări, din domeniile - navigație și transport naval, inginerie electrică, inginerie mecanică, mașini termice, sisteme, instalații și automatizări navale, matematică-informatică, limbi străine, științe socio-umane, științe economice, armament și tehnică militară.

Lucrările au fost susținute de studenți de la Universitatea „Eftimie Murgu” Reșița, Universitatea Măritimă Constanța, Academia Tehnică Militară București, Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă” Brașov, Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” Sibiu, Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” București, și Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

În perioada 23 – 29. 05.2010 în Academia Navală „Mircea cel Bătrân” s-a organizat și desfășurat workshopul "CREATING A NETWORK FOR TEACHING NAVY ENGLISH" Lifelong Learning Program, Grundtvig, „Project 2009-1-RO1-GRU13-0334. La acest workshop cu tema "O abordare inovativă a educației pentru dezvoltare durabilă" au participat un număr de 10 invitați internaționali, cadre didactice din Bulgaria, Grecia, Italia, Letonia, Portugalia și Turcia. Activitatea s-a desfășurat în baza contractului nr. 89/17.08.2009 încheiat cu Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale și a aprobată șefului Statului Major al Forțelor Navale pe raportul A-908 din 19.02.2010, comunicată prin adresă ACT nr.1789/03.03.2010.

Cea de a II-a ediție a Conferinței Internaționale de Cercetări Operaționale ICOR 2010, în perioada 8 – 12 septembrie 2010.

RONOMAR

Bazele proiectului internațional RONOMAR au fost puse în vara anului 2007 când s-a semnat la Oslo Memorandumul privind inițierea și dezvoltarea unui program româno-norvegian de cooperare în domeniul maritim – RONOMAR.

În primăvara anului 2009 Innovation Norway (autoritatea guvernului norvegian responsabilă pentru propunerea de granturi de dezvoltare economică durabilă în țările Uniunii Europene) a propus o Ofertă de Grant care a fost acceptată de către un consorțiu de parteneri români și norvegieni din care fac parte: Academia Navală "Mircea cel Bătrân", Universitatea Maritimă Constanța, respectiv Parcul Tehnologic din Alesund (Alesund Kunnskapspark AS), Colegiul Universitar Alesund și SIVA International Management.

Obiectivul general al RONOMAR este dezvoltarea competitivității globale și a potențialului sectorului maritim din România. De asemenea, interesul comun al partenerilor îl constituie întărirea și largirea în continuare a unei relații de afaceri inovative și sustenabile între România și Norvegia în domeniul maritim. Acest obiect a fost concretizat prin activități în următoarele domenii: sprijinul afacerilor și inovația, educație, cercetare științifică și publicitate.

Educație

Începând din data de 1 octombrie 2009, doi absolvenți ai Facultății de Marină Civilă a A.N.M.B. au urmat programul de studii de masterat Product and System Design derulat la Colegiul Universitar din Alesund pe durata a patru semestre.

În perioada august – decembrie 2010 doi studenți ai Facultății de Marină Civilă a A.N.M.B., studii de licență, specializarea Inginerie și Management Naval și Portuar au urmat cursurile, un semestrul, la Colegiul Universitar din Alesund. Programul de studii s-a desfășurat corespunzător, studenții au beneficiat de echivalarea studiilor convenite și de transferul creditelor obținute în Norvegia.

Același tip de colaborare educațională se desfășoară cu un număr de alți cinci studenți ai Facultății de Marină Civilă a A.N.M.B., studii de licență, specializarea Inginerie și Management Naval și Portuar, pe durata semestrului în curs.

Un număr de 4 cadre didactice ale ANMB au urmat cursul de Computational Fluid Dynamics timp de două săptămâni, în luniile ianuarie și martie 2011, iar 3 cadre didactice au participat la cursul Crisis Management, pe durata unei săptămâni a lunii februarie.

Cercetare științifică:

Centrul pentru formare continuă și transfer tehnologic

În cadrul proiectului RoNoMar, folosind finanțare din fonduri norvegiene și cofinanțare din partea ANMB, s-a constituit Centrul pentru Formare Continuă și Transfer Tehnologic (CFCTT) având ca obiectiv proiectarea și implementarea de cursuri intensive, solicitate de mediul economic din industria navală, precum și colaborarea cu aceasta în vederea valorificării rezultatelor cercetării desfășurate în cadrul ANMB.

În sediul CFCTT au fost pregătite:

- 3 săli de conferințe/predare cu capacitatea de 50 de locuri
- 2 săli de seminar cu capacitate de 25 de locuri
- o sală de lectură cu capacitate de 20 de locuri
- o sală de ședințe/întâlniri de lucru
- 4 birouri cu capacitate de 3-4 locuri fiecare

Totodată, au fost achiziționate patru laboratoare de cercetare și instruire în domeniul instalațiilor electrice și electronice, motoare electrice, studiul proprietăților materialelor și mecanica solidelor.

Pentru a avea un contact mai eficient cu studenții și cursanții, precum și pentru reducerea costurilor privind diseminarea materialelor didactice, activitățile de predare organizate în cadrul CFCTT sunt susținute online de siteul de cursuri online al ANMB, disponibil la adresa <http://adl.anmb.ro>.

Prin intermediul RoNoMar au fost achiziționate licențe pentru diverse programe folosite pentru cercetare, predare și platforma de e-learning. Printre acestea se numără SolidWords, Ansys Fluent și Matlab, pentru fiecare dintre acestea contractul de achiziție incluzând și cursuri de pregătire pentru personalul ANMB.

"Măsurarea zgomotului marin pe platforma continentală românească a Mării Negre și determinarea impactului asupra ecosistemului cu implicații economice(MUNROM)"

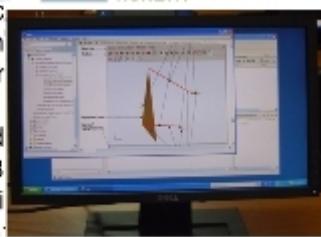
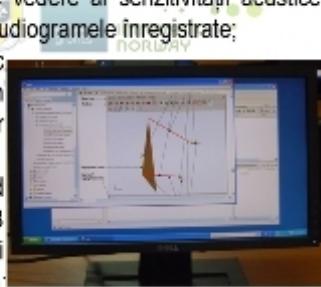
ROMANIAN - NORWEGIAN MARITIME PROJECT

Partenari care au contribuit la această lucrare sunt Academia Navală "Mircea cel Bătrân" Constanța, Universitatea "Ovidius" Constanța, Facultatea de Științe ale Naturii și Științe Agricole, Centrul de Cercetare Științifică pentru Forțele Navale, Institutul Național de Cercetare Dezvoltare pentru Geologie și Geoecologie Marină Constanța și Colegiul Universitar Alesund.

Obiectivul general al proiectului MUNROM îl reprezintă crearea unei hărți a zgomotului subacvatic pentru platforma continentală a Mării Negre, care să asigure o înțelegere mai bună a impactului activităților umane în zona maritimă și va ajuta la conservarea mediului.

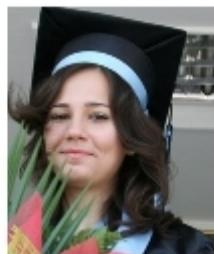
Rezultatele proiectului de cercetare științifică sunt următoarele:

- Studiul caracteristicilor ecosistemului din zona românească a Mării Negre (caracteristici hidrologice, morfologice, geografice, biologice și de mediu);
- Studiul surselor de zgomot din portul Constanța și zona de litoral a Mării Negre;
- Selectarea și caracterizarea speciilor representative de bivalve, pești și mamifere al ecosistemului din punct de vedere ecologic și economic, pentru studiul fiziolologic al acusticii marine;
- Clasificarea speciilor din punct de vedere al sensibilității acustice bazată pe studii morfo-fiziologice și pe audiogramele înregistrate;
- Măsurarea zgomotului subacvatic emis de nave în timpul intrării / ieșirii din portul Constanța; monitorizarea zonelor cu înalt potențial al poluării acustice;
- Prelucrarea măsurătorilor utilizând două programme PULSE și MATLAB pentru stabilirea spectrului de frecvență și identificarea surselor și nivelului acestora;
- Determinarea impactului zgomotului asupra midilor și guviziilor (comportament, parametrii biologici, etc.) efectuat prin expunerea experimentală în laborator a midilor și guviziilor la diferite surse de zgomot (nivel și frecvență);
- Identificarea unor măsuri prin utilizarea unor echipamente sau proceduri pentru diminuarea efectelor poluării acustice subacvatice asupra ecosistemului;
- Măsurarea sunetelor produse de delfini din Marea Neagră și analiza semnalelor înregistrate pentru a determina comportarea grupului de delfini la acțiunea sunetelor produse de nave;
- Măsurarea și analiza zgomotelor produse de nave în zona de NW a Mării Negre, realizarea unei hărți a nivelului zgomotului în această zonă.

Nimic nu este întâmplător...

Nistor Aurelia

Nu este întâmplător faptul că am ales această facultate și nici nu este întâmplător că am găsit aici cei mai buni prieteni.

În acest moment sunt mândră că sunt absolventa Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și de aceea am o nobilă misiune, aceea de a-mi construi viața pe coordinatele valorilor învățate. Este cu adevărat momentul când cele acumulate pe băncile școlii vor fi puse în practică și vor legitima valoarea câștigată în timpul facultății. De acum nu mai sunt note care să ne judece mai mult sau mai puțin obiectiv valoarea, ci avem proiecte în lumea reală, proiecte în care noi oferim valoare lucrurilor și oamenilor prin munca noastră.

Seriozitatea, profunzimea abordării și calitatea programelor academice au dus, an de an, la recunoașterea performanțelor profesorilor și studenților în completarea recunoașterii diplomei de inginer eliberată de Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. A fi inginer înseamnă, fără doar și poate, a fi în primul rând om, a realiza și implementa proiecte, a defini întrebări pentru a ajunge la răspunsuri pe care le să-și lase semnatura.

Întotdeauna am încercat să văd partea plină a paharului și acum fac același lucru și îmi repet neîncetat: orice sfârșit înseamnă un nou început. Un început al unei perioade de finisare a construcției ce a fost ridicată în acești 4 ani. Am învățat să lucrăm în echipă, să ne sincronizăm, am învățat să ne acceptăm unii pe ceilalți. Am descoperit că totul este posibil. Dacă ai destulă ambiție și dăruire, reușești în orice îți propui.

Și nu în ultimul rând, în acești patru ani de facultate am învățat un aspect foarte important: să am grija pe cine am alături în această profesie. Încerc să-mi imaginez viața profesională ca pe un drum mărginit la dreapta de o prăpastie și la stânga de un zid. Trebuie mereu să iau decizia corectă în ceea ce privește echipa în care lucrez, astfel încât, lucrând alături de ei să nu cad în prăpastie, dar nici să nu mă izbesc de zid. Doar mergând întotdeauna drept și înfruntând toate obstacolele sunt sigură că le voi putea depăși.

Dragi viitori colegi

Dragi viitori colegi, sunt bucuros că am ocazia să scriu câteva rânduri în revista voastră și vreau ca ceea ce doresc să vă împărtășesc să fie constructiv pentru voi, viitoarele generații de ofițeri de marină, pentru că pregătirea voastră nu va putea fi niciodată eficientă fără un feedback a ceea ce a fost până să pășiți pe băncile școlii.

Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, instituția pe care ati ales-o să vă îndrumă pașii spre cunoaștere și dezvoltare a gândirii în domeniul ingineriei navale, pot spune că va asigura o foarte bună bază în ceea ce privește pregătirea voastră ca viitori ofițeri de marină. Doresc să vă îndemn în a consulta cât mai mult profesorii de excepție pe care îi aveți și, mai mult de atât, să profități de baza materială și didactică de care dispune instituția având în considerare, în special, noile simulatoare care au intrat în dotare.

Secretul succesului și anume al desăvârșirii în pregătirea voastră, ceea ce este valabil pe toată perioada carierei voastre, este autoinstruirea. Studiul facultativ exprimat de dorința de a cunoaște cât mai mult și a fi "up to date" în domeniu este cheia succesului. Mai mult de atât, luând în considerare faptul că suntem o țară membră NATO, pregătirea voastră trebuie să se bazeze cât mai mult pe standardizare, pentru a face față tuturor formelor de pregătire pe care le desfășurăm în parteneriat cu țările aliate.

Ca șef de promoție, vă îndemn să fiți conștiincioși în tot ceea ce faceți și să aveți un caracter nobil, compatibil cu calitatea de ofițer de marină. Vă aștept în Forțele Navale plini de entuziasm și nu uitați: "Fiecare din voi aveți bastonul de amiral în sacul din spate". Mult succes!

Pasiune...talent...muncă

Dascălu Marina

„Pasiunile sunt vânturile care umflă pânzele corabiei; uneori o scufundă, dar fără ele corabia n-ar putea merge.” (Voltaire)

În cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” se desfășoară cercul de navomodelism sub îndrumarea maistrului militar principal Nicolae Cicîrmă, șeful cabinetului de Pregătire Marinărească din cadrul instituției, împreună cu caporalul Bîlcă Costin.

Cercul a luat naștere în curtea academiei în anul 2000, dotarea cu aparatură a atelierului durând aproximativ un an, achiziționându-se bormașini, strunguri de mecanică fină, aparate de traforaj și alte unelte necesare efectuării lucrărilor.

„Navomodelismul este un sport, nu este un sport olimpic, dar este un sport, deși mulți nu știu asta.” Astfel a început „nea Cici” să ne povestească despre activitatea studenților din academie, desfășurată în cadrul cercului de navomodelism.

Principala menire a cercului o reprezintă activitățile de protocol, iar cei 31 de ani în care maistrul a impresionat prin talentul său se materializează în 150 de machete de nave, 15 clase de nave militare, 65 de machete ale Navei Școală „Mircea”, 30 de machete ale pânzaru lui moldovenesc. Cum timpul își pune amprenta asupra oricărui lucru, în cadrul aceluiași atelier se fac și recondiționări ale modelelor unor nave istorice, instituții precum Muzeul Marinei apelând la priceperea maistrului. De asemenea, mâinile modeliștilor realizează anual zeci de placăte reprezentative pentru academie și Nava Școală „Mircea”, placăte ce sunt oferite invitaților și delegaților străini.

Participarea în cadrul cercului se face pe bază de voluntariat, neexistând limită de vîrstă sau diferențiere pe ani de studiu, oricare pasionat fiind binevenit oricând și activitățile se desfășoară pe durata întregului an, nu doar pe perioada practiciei de vară.

În medie, în fiecare an, 8-10 studenți, băieți și fete, sub îndrumarea maistrului se axează pe realizarea a 4-5 machete ale Navei Școală

„Mircea” scara 1:200, urmărind planurile originale, fotografii, schițe la față locului, vizite la bordul navei.

Sarcinile sunt împărțite, fiecare ocupându-se de o frântură din machetă. Majoritatea materialelor utilizate în atelier provin din serviciul tehnic al academiei, iar o parte dintre ele se asigură prin pasiunea membrilor: „Folosim orice, crengi care se taie prin curte, cartoane de la cutii, multe dintre soluțiile tehnice venind din inspirația de moment, inventăm, ne bazăm și pe creativitatea proprie”, ne mărturisește Costin, ajutorul principal al maistrului. Apoi cei mai pricepuți dintre cei pricepuți, selectați de către maistru, vor trece la asamblarea mache telor. „Finalizarea constă în satisfacția de a avea pe mesele atelierului toate cele 4 sau 5 machete pregătite pentru a fi oferite cadou. Am fost mereu mulțumit de activitatea studenților. Au dat dovadă de seriozitate și profesionalism. A fost de fiecare dată o placere pentru mine să lucrez cu ei.” a încheiat emoționat „nea Cici”.

Acum, după 11 ani de modelism în curtea academiei și zeci de generații de studenți călăuziți cu pasiune prin tainele acestui hobby migălos, domnul maistru militar principal Nicolae Cicîrmă se pregătește să predea ștafeta și este în căutarea unui caracter dedicat și demn de a duce mai departe tradițiile marinei române.

Sesiunea - În viața studenților militari

Bîrdan Costel-Daniel

Acum cuvânt cred că împarte studentii în două categorii. În prima categorie intră acei studenți care abordează sesiunea într-un mod foarte relaxat, acei studenți care nu sunt la prima încercare de acest gen și știu exact unde și cum să puncteze. Pentru aceștia, sesiunea nu este decât o perioadă mai liniștită din an, în care nu sunt obligați să fie prezenți la cursuri, au mai mult timp liber, își pot petrece mai multe ore în fața laptop-ului, scapă de obositoarele cursuri de după-amiază, iar până anul acesta încă un motiv de bucurie era lipsa programului de înviorare pe timpul sesiunii. În această categorie cred că intră studenții anilor III și IV, care au scăpat de materile ingineresti, iar examenele la materile de specialitate par să le dea mai puține bătăi de cap. De altfel, acest lucru este subliniat și de numărul foarte mic de restanțe în comparație cu primii doi ani.

Din a doua categorie fac parte studenții care întâmpină sesiunea cu mai mult stres, cu o anumită anxietate dată de nelipsitele întrebări referitoare la șansele de promovabilitate, la modul de abordare al profesorilor și mai ales la cum va fi primul lor examen din viața lor de student. Evident, în primii doi ani numărul restanțelor este mai mare, mai ales în anul I, când materile de inginerie aproape că umplu orarele, și asta a fost aşa din totdeauna în academie. Poate că unii își spun: "Asta depinde și de capacitatea de adaptare la un mediu nou a studentului și de bagajul de cunoștințe cu care acesta vine din liceu". În mare parte acest lucru este adevărat, iar faptul că studenții proveniți din licee militare se adaptează mai repede la sistem și au în medie rezultate mai bune la învățătură decât cei proveniți din licee civile nu face decât să întărească ideea citată anterior.

În consecință, aruncând o privire asupra numărului restanțelor la anul I (51% dintre studenți au cel puțin o restanță – un procent destul de ridicat în comparație cu anii anteriori), poate că mai rămâne un ultim semn de întrebare: "O fi fost sesiunea care numai ce a trecut mai grea, au fost profesorii mai exigenți decât în ceilalți ani, sau încep să devină din ce în ce mai verosimile știrile care circulă în ultima vreme în media, cum că învățământul scade în calitate de la generație la generație și începe să bată și la porțile învățământului superior?". Am să vă las să reflectați singuri asupra acestei probleme...

Prima sesiune de examene - FMM

La finele primului semestru al Facultății de Marină Militară, studenții de anul I din cadrul Academiei Navale "Mircea cel Bătrân" s-au confruntat cu susținerea primelor probe de evaluare, constând în examene mai mult sau mai puțin grele. Ca în orice sesiune, emoțiile nu au încetat să apară înainte de fiecare examen. Tensiunea a fost foarte mare, mai ales la examenele de matematică și navigație.

Consultându-ne cu colegii noștri mai mari, am aflat că fiecare examen are propria lui formă de evidențiere pentru student și altfel spus nu e deloc ușor. Astfel, fiecare dintre noi a încercat să înțeleagă că sesiunea reprezintă un moment foarte important și trebuie respectat ca atare. În ceea ce privește nereușita la examene a unor studenți de anul I, pot spune că acest lucru a creat multă dezamagire și că toți știm acum că orice sesiune de examene poate fi aparent mai facilă, însă trebuie efectuat studiu intens. Pe de altă parte, consider că noi, studenții militari trebuie să obținem rezultate optime la fiecare examen în cursul formării noastre ca ofițer de marină militară.

Dincolo de emoții și tensiune, a existat și lipsa de experiență, de trecere prin astfel de evaluări de nivel academic. Întotdeauna, se așteaptă rezultate cât mai bune din partea studenților la sesiunile de examene pentru ca aceștia să fie cât mai bine pregătiți pentru carieră. Noi, studenții de anul I, am reflectat asupra primei sesiuni și nu ne rămâne decât să conștientizăm mult mai bine dificultățile ce apar în cadrul acesteia și să ne pregătim foarte bine pentru a doua sesiune de examene din vara acestui an.

Stan Marius

Prima sesiune de examene - FMC

Acum aproximativ patru ani și jumătate, intram pentru prima dată în curtea liceului.

Anii au trecut, am ajuns studentă, dar emoțiile în continuare îmi însoțesc flință, doar că mult mai intense și mult mai mature.

Momentul în care anul școlar a început a marcat un nou drum, pe care am început să pășesc timidă și încrezătoare, dar cu multă speranță și putere de muncă.

Am fost impresionată plăcut de baza materială a Academiei, dar și de profesori.

Colegii pe care îi am sunt oameni cu care pot discuta atât despre o temă, cât și despre o ieșire în oraș sau despre o carte/film. Acest lucru, dar și faptul că nu există divergențe, au unit grupul și au făcut să ne înțelegem foarte bine.

Cu puțin timp în urmă, s-a încheiat prima sesiune, iar etapa de acostare a trecut.

Mi s-a parut destul de grea această perioadă, dar cum spuneam și mai sus, cu putere de muncă și bunăvoiță, nimic nu este greu sau imposibil.

Îmi păstrează părerea, conform căreia nu am făcut o alegere greșită și urez pe această cale "Mult succes!" tuturor studenților Academiei Navale "Mircea cel Bătrân".

Ștefăniță Ruxandra

Nu uita

Mai ai puțin, și-apoi pleci! Pleci, probabil, în cea mai grozavă aventură a vieții tale. O însiruire a zilelor și nopților ce te va marca pe vecie și-ți va arăta ce se ascunde dincolo de orizontul albastru al mării. Și totuși, nu uita!

Nu uita ca înainte să pleci să-ți îmbrățișezi cu drag familia, prietenii și pe cei ce-ți sunt dragi. Nu uita ca înainte să pleci să petreci măcar o zi distrându-te. Nu uita că cel ce e lângă tine e în primul rând om și-apoi ț-i-e coleg. Nu uita că puntea e câteodată cel mai moale pat și să nu cumva să-ți uiți aparatul de fotografiat. Să nu pleci cumva fără sacul de dormit deoarece o să te saturi repede de hamac. Fă-ti loc pentru un rebus, o carte, orice te-ar putea ține ocupat pe timpul zilei și înarmează-te cu multă răbdare. Pregătește-te de o deșteptare infernală dar și de o dimineată magică.

Lasă-ți acasă frica de înălțime și ia cu tine curajul și siguranța de sine. Nu uita, că atunci când ț-i-e cel mai greu, să apelezi la cel de lângă tine deoarece împreună ați plecat în această aventură și împreună vă veți întoarce. Nu uita, ca atunci când dormi, să-ți visezi casa. Să nu cumva să uiți că, oriunde te-ai afla, ești român.

Things to pack for my trip

- Sunscreen
- Sandals (maybe the green ones)
- Toothpaste
- Socks, socks, and more socks
- Thomas Jefferson biography
- 8 t-shirts
- 4 pairs of shorts
- Blue suit and orange tie
- Black and brown belt

În final, îți urez o călătorie sprâncenă și să ai, întotdeauna, vânt din pupă.

Dobre Eugen

Marsul N.S."Mircea"-2011

Dupa cum bine stiti sau daca nu stiti,tin sa va anunt ca in anul 2,din cei 4 pe care ii faci in Academia Navală "Mircea Cel Batran" pentru a iesi ofiter in marina militara a Romaniei,se face practica pe N.S."Mircea"-un scurt sau lung voiaj(in functie de fondurile alocate in fiecare an academiei).

Buga Vasile Pana in prezent au fost voiaje care au trimis studenti cu N.S."Mircea" si pana in continentalul Americii.Anul trecut era vorba ca bricul "Mircea"sa ajunga pe continental Asiei, si anume pana in China.

Anul acesta "Mircea" va iesi in Marea Neagra si Marea Mediterana si va avea ca obiective porturi din Turcia,Italia,Grecia si Albania.Voiajul va dura in jur de o luna si 10-15 zile.

Consultandu-ma si discutand cu colegii din anii mai mari, care deja au trecut prin aceasta experienta,am aflat cate putin din parerile lor despre aceasta prima calatorie,calatorie care marcheaza inceputul meseriei pe care mi-am ales-o si pe care probabil urmeaza sa o alegeti.

Dupa cum spuneau colegii mei,partile cele mai urate din voiaj le reprezinta serviciile pe care le vom presta la bordul navei(si anume:serviciul de grupa la bucatarie,serviciul de cart in locul serviciului de planton,sectoare) si spatiile de cazare.

Se motivau astfel:"-Cand esti grupa la bucatarie ,stai toata ziua si speli vase,arunci gunoi,mirosul devine insuportabil uneori.Cand faci de cart stai in frig,intuneric(pe timp de noapte) si daca mai prinzi o mare cu valuri te bate apa in fata;iar in legatura cu sectoarele,cel mai urat sector e punctul principal pe care o frecsi cu nisip si perii aspre de ramai fara unghii(pentru a nu se depune sare din apa marii care este aruncata la bord datorita valurilor)."

In legatura cu spatiile de cazare se motivau astfel:"-O sa dormiti in hamacuri care se leagana si te leagana toata noaptea de-ti vine sa vomiti,spatiile sunt inguste si creeaza disconfort si o sa aveti ocazia sa va simtiti mirosurile unui altora (transpiratia, miroslul picioarelor etc).

Dupa parerea mea, cu toate aspectele urate pe care mi le-au prezentat colegii,o sa fie o experienta de neuitat.

Sa ne gandim putin:nu multi nu au ocazia sa viziteze cel putin 3 tari intr-un timp asa de scurt si in schimb multi sunt care ar plati sa urce pe un vas de croaziera ca sa vada viata pe mare.

Un alt aspect placut este faptul ca in timpul voiajului o sa ai ocazia sa incerci senzatii,emotii si sentimente noi pe care un om obisnuit nu le-ar putea simti.De exemplu o sa avem parte de senzatii/sentimente noi in momentul cand vom urca in arborada(undeva la peste 30 metri deasupra marii) pt a marca intrarea in porturi.Cele mai mari emotii le vor avea cei mai scunzi pentru ca ei trebuie sa urce cat mai sus in arborada,iar eu sunt unul dintre ei si am si rau de inaltime.Ceea ce ma va intari sa fac acest lucru va fi gandul ca sunt unul dintre putinii care au mai facut-o si nu li s-a intamplat nimic,incercarea moarte nu are,fiecare meserie are riscurile ei,daca nu incerci nu ai de unde sa stii cum e si mai sper sa inving frica de inaltime cu aceasta ocazie.

Un alt moment placut si mai putin intalnit este faptul ca Sfintele Sarbatori de Paste le vom sarbatori pe mare,vom participa la slujba Sfintei Invieri pe un vas purtat de valuri pe o directie bine stabilita.Putini sunt care au parte de o asemenea experienta si eu chiar ma bucur ca ma aflu printre cei putini.

Cu toate aspectele placute si neplacute, viata de marinari este palpitanta.Din 22 milioane de locuitori ai tarii putini au sansa sa fie marinari,sa scape din rutina de zi cu zi a romanului obisnuit,iar eu, care am tras din greu pentru a deveni unul dintre cei putini, chiar o sa ma bucur foarte mult si o sa traiesc la maximum aceasta experienta cu N.S."Mircea".

Daca nu ar fi momente neplacute in viata, nu am avea cum sa ne bucuram de momentele frumoase pentru ca acestea nici nu parea ceva obisnuit;si ce viata ar mai fi viata in care nu simti ca traiesti?

In concluzie voiajul cu N.S."Mircea" va fi o experienta placuta,palpitanta,de neuitat care te va ajuta sa-ti intaresiti caracterul si personalitatea.Marinarii au o personalitate bine definita.Aceasta experienta ma va face sa ma simt unul dintre cei putini("Multi sunt chemati,putini sunt alesi."-Biblia)

Ar mai fi multe de zis frumoase despre viata de marinari dar spatiul acordat acestui articol s-a cam terminat,asa ca va las sa vedeti si sa lecturati si celelalte articole si voi reveni cu un alt articol intr-o alta editie.

ALEGEREA TA VA FI CEA MAI BUNĂ...

De ce alegem Facultatea de Marină...

Militară?

Orice activitate, orice profesiune sunt determinate de anumite cauze, ce se desfășoară într-un anumit context motivational. Nu există acțiune fără scop, fără motiv, un interes de moment sau de perspective, nemijlocit sau superior, fără o anumită aspirație.

Seulean Camelia Motivația are în aria ei de cuprindere atât interesele, cât și aspirațiile care nu sunt altceva decât manifestări din lăutru ființei umane, ce se manifestă în contact cu mediul în care trăiește sau le cunoaște. Acestea sunt motivele pentru care există o mare diferență între elevii care termină liceul militar și elevii care termină liceul civil. Motivația și dorința acestora de a opta pentru o carieră militară diferă din diverse puncte de vedere.

La elevii colegiilor militare liceale, care sunt tineri în formare și a căror sarcină de bază constă în însușirea unei culturi generale temeinice, cunoașterea și dezvoltarea motivației pentru cariera militară reprezintă deosemenea un obiectiv fundamental în activitatea de instruire și educare a acestora.

Iar, dacă ne referim la elevii liceelor civile, sarcina acestora este bazată doar pe însușirea unei culturi generale temeinice, dar care au foarte puține informații despre ce înseamnă cariera militară sau ce implică aceasta. Multă dintre ei nici nu știu de existența acestora.

Motiv pentru care, în urma unui sondaj de opinie, am aflat că în proporție de 84% din elevii absolvenți de colegiile militare liceale apreciază pozitiv profesia de ofițer, iar în ceea ce îl privește pe elevii absolvenți de licee civile în proporție de 15% apreciază pozitiv profesia de ofițer.

În urma acestui sondaj m-am hotărât să vă evidențiez câteva dintre criteriile importante care stau la baza alegерii unei cariere militare, mai exact importanța alegерii Academiei Forțelor Navale.

Imaginea profesiei se constituie dintr-un ansamblu de percepții individuale și sociale (formarea și transmiterea prin intermediul altor oameni sau prin anumite surse de informare publică), privind mediul și viața persoanelor care practică profesia respectivă.²⁰

Pentru identificarea motivelor ce stau la baza alegерii carierei militare am selectat 4 criterii, iar elevii au fost rugați să indice importanța a fiecărui criteriu.

După cum se observă motivele care i-au determinat să aleagă o carieră militară, în ordinea ierarhi materială, dezvoltarea individuală (fizică și psihică), poziția socială și patriotismul.

Tin să precizez că aceste sondaje de opinie s-au realizat în timpul misiunilor realizate cu scopul prezentării Academiei Forțelor Navale în colegiile militare liceale și în liceele civile.

În ceea ce privește alegerea Academiei Forțelor Navale, putem evidenția faptul că aceasta contribuie la pregătirea și formarea de ofițeri-ingineri, ca profesioniști militari în domeniul naval, cu un bogat bagaj de cunoaștințe tehnico-științifice, de comandă și psihopedagogice pe direcția celor cinci capacitați: de a abstractiza, de a gândi sistematic o problemă, de a testa soluțiile, de a comunica în limbi moderne și de a folosi tehnici informaționale. De asemenea, prin pregătirea fundamentală și de specialitate, prin pregătirea militară de bază, devin capabili să conducă acțiuni militare și să întrebuițeze armamentul și tehnica de luptă navală.

Civilă?

Că ai știut de mic ce vrei să devii în viață sau că ai hotărât mai târziu acest lucru, la momentul terminării clasei a 8-a trebuie să alegi un drum pe care îl vei urma. Astfel, unii dintre noi s-au îndreptat spre colegiile militare, unii spre liceele teoretice civile, școli de arte și meserii etc.

La terminarea liceului /colegiului a trebuit să trecem la o altă etapă a evoluției noastre ca ființe sociale și am fost puși din nou în situația de a alege ce să facem mai departe. Drept urmare, elevii ce au urmat un regim militar, în majoritatea cazurilor, au decis să continue pe această cale, cei de la liceele civile optând pentru facultăți cu profil civil.

Mulți absolvenți ai liceelor militare sau civile aleg să vină la Facultatea de Marină Civilă din cadrul Academiei Navale "Mircea cel Bătrân", Constanța pentru a deveni ofițeri maritimi, ingineri pentru marina civilă sau ingineri-economiști pentru domeniul portuar.

Ce i-a determinat pe acești să aleagă Marina Civilă?

În sondajul de opinie făcut anul trecut (2010) în cadrul FMC de către CIS (Centrul de Informare a Studenților), studenții chestionați au trebuit să motiveze de ce au ales ANMB (secția civilă) și nu o altă facultate.

Majoritatea răspunsurilor au fost:

- *pentru că și-au dorit de mici să navege,
- *pentru salariile mari pe care le au ofițerii de marină civilă pe navele comerciale,
- *pentru că așa vor călători și vor vedea lumea,

iar ANMB este cea mai veche instituție din acest domeniu, recunoscută internațional, ce le oferă cursuri de înaltă calitate.

În vară voi termina anul 4 la secția Navigație și Transport Maritim și Fluvial a Facultății de Marină Civilă. Apoi va urma o altă etapă importantă a vieții mele: voiajele în cadrul căror voi vedea colțuri ale lumii la care doar visam în copilărie, voi interacționa cu oameni noi, voi intra în contact cu mentalități și civilizații diferite și să nu uităm de salariile atractive pe care voi ajunge să le câștig în timp. Mă așteapă o întreagă aventură și nu regret alegerea făcută în ce privește cariera mea.

Au fost și momente grele, dar și momente frumoase în anii de studenție. Iar acum, la sfârșit de drum, nu pot decât să mă gândească cu melancolie la anii petrecuți pe băncile facultății, la stresul din timpul sesiunii și la emoții dăiniente de examene, momente ce le voi trăi pentru ultima oară în luna iulie, la examenul de licență.

Consider că indiferent de alegerea pe care le facem în viață, este important să muncim cu plăcere pentru a concretiza gândul care ne-a determinat să mergem în direcția aleasă, asumându-ne atât avantajele cât și dezavantajele alegерii noastre, fără a regreta ulterior.

Sfatul medicului

Considerații asupra rolului psihologului

Schimbarea impusă societății noastre creează conflicte firești între modelele tradiționale și cele noi. Mentalitățile vechi se schimbă lent sau parțial, iar noile mentalități sunt achiziționate, uneori rapid, dar nu neapărat și în termeni pozitivi.

Percepția psihologului în general este determinată și de necunoașterea exactă a activităților cu specific psihologic. Din experiență am constat că există confuzii între activitatea diversilor specialiști din domeniul sănătății mintale, cu preponderența între activitatea psihiatrului și a psihologului. De aceea am considerat necesar să descriu activitatea psihologului, din această descriere rezultând implicit și tipul de servicii pe care le oferi acesta.

Conform definiției COR (Clasificarea ocupațiilor din România) psihologul „efectuează cercetări asupra proceselor mentale, studiază comportamente umane individuale și colective și aplică cunoștințele dobândite la promovarea adaptării ființelor umane pe plan profesional, social, educativ, testează și determină caracteristicile mentale, acordă consultanță, analizează influența eredității și a factorilor sociali și profesionali asupra mentalității și a comportamentului indivizilor”. Psihologul este descris de Grupul de lucru pentru informare și consiliere privind cariera (1997) ca fiind „specialistul și practicianul de înaltă calificare în psihologie care activează în multiple domenii - în clinică, laboratoare, școală, în armată etc. În activitatea sa intră și selecția și orientarea profesională, precum și instruirea și evaluarea profesională”.

Psihologul poate avea următoarele competențe (extras din reglementările legale în vigoare):

- a) evaluare psihologică și selecție profesională;
- b) cunoașterea și asistență psihologică a personalului și a membrilor de familie;
- c) analiză, diagnoză și intervenție organizațională;
- d) asigurarea suportului psihologic al misiunilor și activităților specifice;
- e) asigurarea psihologică a situațiilor operative;
- f) asistență psihologică a persoanelor care execută pedepse privative de libertate, precum și a altor persoane, conform legislației în vigoare;
- g) educație și training de psihologie aplicată în domeniul securității naționale;
- h) cercetare psihologică.

Intervenție psihologică (circumscrișă de forma specifică de consiliere psihologică):

- (a) de optimizare, dezvoltare și autocunoaștere (ex. coaching);
- (b) în probleme psihologice și în situații de risc;
- (c) în menținerea sănătății (ex. educația pentru sănătate, preventia primară etc.) și confruntarea cu condiția de boală și impas existential (ex. tratament, preventie secundară, terțiară, recuperare etc.);
- (d) de optimizare a proceselor de cuplu, familie, grup, organizații și colectivități.

Sintetizând, psihologul evaluează, testează și eventual diagnostichează (dacă ajunge la concluzia că există suspiciune de probleme psihice sau boala mintală) starea de sănătate mintală a unei persoane. Modul în care face acest lucru depinde de scopul testării/evaluării, (există metode și teste diferite pentru toate tipurile de evaluari prezentate mai sus). Psihologul oferă mai multe detalii asupra funcționării persoanei în interiorul acestui diagnostic, oferind o vedere mult mai complexă asupra funcționalității acestei persoane.

Apelarea la serviciile unui psiholog nu înseamnă automat că persoana este bolnava psihic (persoanele din nenumărate activități sunt obligate să facă un examen psihologic: conducători de autovehicule, lucrători din poliție, educație, supraveghere trafic etc.). De altfel, simplificând lucrurile, putem afirma că psihologul poate oferi un profil de personalitate, un diagnostic, un prognostic sau o evaluare a diverselor aptitudini/aspecte funcționale ale unei persoane la un moment dat.

Consilierul poate fi psihoterapeut și se ocupă de consiliere personală sau de grup. Ajută la rezolvarea problemelor emoționale și de comportament. Deși trebuie să evite formularea de soluții, chiar și atunci când î se cer, consilierul poate juca un rol important în lărgirea spectrului de decizii posibile și căntărea mai adâncă a acestora.

În psihologia muncii, psihologul se preocupă de selecția personalului, studiază aptitudinile muncitorilor, evaluează pregătirea profesională. Se implică în organizarea muncii cu scopul de a îmbunătăți condițiile de lucru conform nevoilor oamenilor. În management, psihologul evaluează procedurile și schimbările introduse de manageri, construind, când este necesar, noi instrumente sau tehnici pentru a eficientiza procesul de lucru propriu-zis dar și munca

managerului. În domeniul marketingului, psihologul face testări asupra ambalării produselor, asupra reclamei, în general asupra metodelor folosite pentru promovarea unui produs. Psihologul se ocupă și cu determinarea caracteristicilor utilizatorilor unui anume produs. O contribuție importantă a psihologului (în industrie, armată etc) este aceea de a promova cercetări asupra designului aparatelor de zbor, automobilelor etc. În psihologia educației, psihologul face cercetări asupra tipurilor de predare și asupra variabilelor învățării. De asemenea, psihologul dezvoltă teste pentru a detecta capacitatele sau incapacitatele elevilor și evaluează programele de educație, colaborând la elaborarea lor.

Psihologul poate oferi informații necesare unei persoane pentru ca aceasta să se poată înțelege mai bine și astfel să-și poată schimba comportamentul nepotrivit. Prin educație și consiliere psihologul poate îmbunătăți gradul de funcționalitate sau autocunoaștere al persoanei. Există exerciții și tehnici ce pot îmbunătăti starea de relaxare, de confort psihic a persoanei cat și atitudinea ei în diverse momente. Însă, rolul esențial al psihologului, acela de a urmări bunăstarea oamenilor și eficientizarea activității lor, este necesar oriunde și ori cand.

Psiholog Alexe Gherghina

Lipsa somnului, o amenințare pentru sănătate

Orice student știe ce înseamnă sesiunea: a învăța, a învăța și iar a învăța. Am fost și eu odată studentă și încă-mi aduc aminte... Iar pentru a ști cât mai mult la examene, studentul are impresia că poate învăța 24 de ore pe zi. Zile la rând... Că este Tânăr, sănătos, iar somnul nu-i chiar atât de necesar. Că o cafea, două, trei, etc și (eventual) mult tutun îl vor ajuta să ia note mari. O noapte pierdută pentru un proiect -se mai întâmplă. A doua zi Tânărul student dormitează cu capul pe bancă, ia o vitamină, bea cafea non-stop sau, dacă este mai îndrăzneț, vine la infirmerie și doarme câteva ore la hotelul "Juma' de Stea".

Privarea cronica de somn presupune însă o intervenție dezastruoasă în fiziologia organismului, conceput să funcționeze la parametri maximi pentru 16-18 ore pe zi. Restul de 6-8 ore funcțiile fiziologice se desfășoă la "relanți".

Voi enumera mai jos cîteva dintre consecințele lipsei cronice de somn:

- Toleranța alterată la glucoză, explicată prin faptul că sistemul nervos central devine hiperactiv prin privarea de somn și inhibă secreția pancreatică de insulină, hormon care reglează concentrația de glucoză din sânge. În timp acest lucru devine factor de risc pentru declanșarea diabetului zaharat.

- Predispoziție către obezitate, care se datorează scăderii secreției hormonului de creștere – GH, care la tineri are drept repercurșiune accelerarea procesului de acumulare de grăsimi. Un prim indiciu al acestei tulburări este creșterea grăsimilor în sânge, lucru cu care se confruntă din ce în ce mai mulți tineri. Pe de altă parte scade și secreția de testosterone, ceea ce determină scăderea masei musculare.

- Crește pofta de carbohidrați prin afectarea secreției unui hormon numit leptină, care este responsabil de senzația de satietate.

- Slăbirea sistemului imunitar - s-a observat că persoanele care suferă de lipsă cronică de somn au mai puține leucocite și o capacitate mai redusă de a se apăra în fața infecțiilor.

- Crește riscul de cancer de sân - este o legătură directă între cancerul de sân și ciclurile hormonale perturbate de lipsa de somn și expunerea la lumină (evident, artificială) în timpul nopții. Melatonina, un hormon care se secreta noaptea, poate reduce secreția de estrogen. Însă lumina interferă cu eliberarea melatoninei, ceea ce anulează efectul asupra secreției de estrogen, un hormon care crește riscul de cancer de sân în anumite condiții.

- Reduce atenția și capacitatea de concentrare - un studiu recent arată că persoanele care nu au dormit 19 ore obțin punctaje mai mici la teste de atenție decât persoane cu alcoolemie 0,08%. În consecință scade și randamentul școlar, exact ceea ce tinerii studioși din sesiuni vor să evite.

- Crește riscul de atheroscleroză - privarea de somn conduce la o creștere importantă a nivelului de cortizol. În asociere cu alți factori, aceasta poate conduce la accelerarea atherosclerozei. În plus, un nivel mare de cortizol predispune la reducerea masei musculare, acumularea de grăsimi, osteoporoză, depresie, hipertensiune și insulinerezistență

- Stare depresivă și iritabilitate - lipsa de somn produce depletia neurotransmitătorilor cerebrali, unii dintre ei având rolul de a regla starea de spirit. Din acest motiv, privarea de somn conduce în prima fază la iritabilitate, iar în fazele avansate la stări depresive

- Apariția tulburărilor de ritm cardiac, deoarece în timpul somnului cordul asigură doar necesitățile bazale, pe când în lipsa somnului este supus unei munci suplimentare. Pe lângă aceasta, consumul excesiv de cafea, ceai verde, tutun, ele înlătură excitantele cardiac, determină apariția palpitărilor chiar și pe o inimă sănătoasă. Acest lucru este cel care supără și ingrijorează, crescând adresabilitatea la medic.

Medic Frătică Florinela

Subsecretarul ONU la Constanța

Kiyotaka Akasaka

În cadrul manifestărilor dedicate jubileului de 50 de ani de existență ai Universității Ovidius din Constanța, miercuri, 16 martie 2011, a avut loc conferința domnului Kiyotaka Akasaka, cu tema „Organizația Națiunilor Unite și provocările globale actuale”. Evenimentul, organizat de Rețeaua Universităților de la Marea Neagră, s-a desfășurat începând cu ora 11.00, în Aula Magna, Bd. Mamaia, nr.124.

Academia Navală "Mircea cel Bătrân" a dat curs invitației primite din partea rectoratului Universității "Ovidius" de a fi alături de colegii noștri din lumea universitară constanțeană cu ocazia festivalului eveniment, delegând un grup de studenți, atât militari cât, și civili, să o reprezinte.

Am avut onoarea de a mă număra printre participanții la o întâlnire cu înalte oficialități ale Organizației Națiunilor Unite, ai lumii universitare din România dar și studenți ai tuturor instituțiilor de învățământ superior din Constanța.

Conferința internațională din acea zi a avut tema "Education and Governance for Sustainable Development".

După o prezentare a rectorului universității gazdă a evenimentelor, a urmat prezentarea Excelenței Sale Kiyotaka Akasaka. Aceasta ne-a familiarizat cu obiectivele programului ONU de dezvoltare durabilă, ce are ca termen limită anul 2015. Obiectivele urmăresc reducerea săraciei extreme, asigurarea protecției unor categorii sociale sensibile la conflictele și provocările societății din ziua de azi, educația precum și asigurarea drepturilor egale pentru ambele sexe. Excelența sa a declarat că obiectivele nu pot fi în totalitate atinse dar acest fapt nu constituie un impediment în a încerca. Acțiunile desfășurate în cadrul acestor programe sunt de o anvergură impresionantă, atât prin întinderea lor geografică dar și logistică.

După prezentare, Excelența sa a binevoit să raspundă studenților participanți la întrebări. Temele acestor întrebări au fost variate și de multe ori sensibile, în contextul problemelor mondiale actuale. Astfel subsecretarul general ONU a explicat auditoriului poziția organizației pe care o conduce, dar părerile personale despre situația învățământului superior dar și a situației poli-zonii nord africane și a Orientului Mijlociu.

La sfârșitul întrevederii, Kiyotaka Akasaka a fost amabil și ne-a acordat câteva minute, studenților Facultății de Marină Militară, pentru a ne lămuri despre rolul pe care Forțele Navale îl joacă în îndeplinirea misiunilor ONU.

Pe această cale i-am transmis susținerea noastră poporului japonez, atât de greu încercat în ultima vreme.

În încheiere aş vrea să vă împărtășesc faptul că sunt mândru că am avut ocazia de a participa la o întâlnire de o asemenea înaltă ținută, și că am avut ocazia de a mă familiariza cu problemele pe care lumea, din care invariabil facem parte, le are.

La începutul carierei sale, Kiyotaka Akasaka s-a alăturat Ministerului Japonez al Afacerilor Externe în luna aprilie 1971, imediat după absolvirea Universității Kyoto, unde a obținut licență în Drept. Din 1972 până în 1974, a fost, de asemenea, student la Colegiul Trinity, Cambridge, în Marea Britanie, unde a obținut diploma de licență și masterat în Economie.

În perioada 1993 - 1997, Kiyotaka Akasaka a deținut o funcție oficială în cadrul Organizației Mondiale a Sănătății și din anul 1988 până în 1991 a fost membru al Secretariatului Acordului General pentru Tarife și Comerț (precursorul - Organizației Mondiale a Comerțului).

Kiyotaka Akasaka a deținut funcția de Ambasador al Japoniei la ONU în 2000 și 2001. A fost implicat în pregătirea Summit-ului Mondial pentru Dezvoltare Durabilă, ce a avut loc la Johannesburg în 2002. În anul 1997 a fost numit Director General Adjunct al Departamentului de Cooperare Multilaterală din cadrul Ministerului Afacerilor Externe din Japonia, funcție în care a fost unul din negociatorii principali ai Japoniei în cadrul Conferinței de la Kyoto pentru Schimbări Climatice, în luna decembrie 1997. Anterior, a deținut o serie de poziții de conducere în cadrul Ministerului, inclusiv cea de Director Adjunct în cadrul Departamentului de Presă.

Din luna august 2003 până în luna martie 2007, Kiyotaka Akasaka a deținut funcția de Secretar General Adjunct al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), unde a fost responsabil pentru dezvoltare, dezvoltare durabilă, mediu și parteneriate cu alte organizații internaționale. și-a dezvoltat o reputație ca fiind o sursă de reforme și inițiative inovative, care au dus la îmbunătățirea coordonării între numeroasele departamente ale OCDE, ducând astfel la consolidarea eficienței acestei organizații.

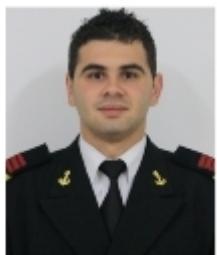
La data de 9 februarie 2007, Ban Ki-moon, Secretarul General al Națiunilor Unite, l-a numit pe Kiyotaka Akasaka în funcția de Sub-Secretar General al Organizațiilor Națiunilor Unite pentru Comunicare și Informare Publică.

Kiyotaka Akasaka este co-autor a numeroase cărți, printre care amintim: *The GATT and the Uruguay Round Negotiations* și *The Cartagena Protocol on Biosafety*. De asemenea, este autorul a numeroase articole în domeniul comerțului, mediului și dezvoltării durabile.

Andriu George

Despre lupte

Trebuie să recunosc...multă vreme am luat în râs luptele ca sport. În rândul multora dintre noi există o serie de concepții greșite despre practicanții artelor marțiale...

De exemplu, multă vreme am pus la îndoială capacitatele intelectuale ale sportivilor, ei, sărmanii, fiind ținta predilectă a ironilor noastre...de cele mai multe ori luam în râs până și faptul că artele marțiale pot fi considerate sport considerând că originea poate să le practice, pentru că oricine "știe bataie, fiindcă multă minte nu se cere...".

Acum câteva zile un coleg m-a invitat la un antrenament în sala de sport a academiei. Pot spune că într-o ora mi-am schimbat radical opinia despre luptători. Am realizat că arogența mea și a altor colegi nu este fondate, deorece ceea ce se întâmplă în clubul de arte marțiale al academiei depășeste acea viziune puerilă.

Muncă, perseverență și o voineță de fier a studentilor a adus în ANMB zeci de medalii și titluri de campion, fie el universitar, național sau balcanic. Acești băieți reușesc zi de zi să facă ceea ce noi nu am putea.

Între doi pumni pe care îi încasam (probabil ca o poliță ce trebuia platită) am aflat că situația nu e roz, cele mai mari probleme fiind cele de ordin financiar și de absență a fetelor din lotul sportiv la aceste discipline. Sincer, este păcat fiindcă realizările de până acum ar putea fi ușor depășite dacă...totuși am fi puțin mai interesată de acest domeniu.

Îmbucurator este faptul că din ce în ce mai mulți studenți au început să frecanteze sala de lupte...începutul e timid, dar și ceea mai grea și lungă călătorie tot cu un simplu pas începe.

Clubul Sportiv „Marina Academia Navală”.

Clubul Sportiv „Marina-Academia Navală” Constanța a luat ființă în anul 2007 ca urmare a acordului de voineță exprimat de Adunarea Generală a Ligii Ofițerilor din Marina Militară și a unui grup de profesori și cadre militare și civile din componența Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Forțelor Navale și a Marinei Comerciale, fiind recunoscut ca legal înființat de Agenția Națională pentru Sport din România și înscris în Registrul Sportiv cu nr 137/2007 și eliberând Certificatul de Înregistrare Sportivă cu nr CT/A2/0021/2007. Autoritățile locale, reprezentând Administrația publică, recunosc legalitatea înființării Clubului Sportiv „Marina Academia Navală” eliberind Codul fiscal cu nr c.i.f-22114332/16.07.2007 iar Banca Transilvania operează deschiderea unui cont în favoarea Clubului Sportiv „Marina Academia Navală” IBAN-RO33BTRL61401205D17729XX Sucursala Constanța. Adunarea Generală a membrilor fondatori hotărăște, prin vot liber exprimat, că între retele de natură sportivă și materiale ale Clubului să fie reprezentate de d-l Comandor Dr. Romeo Boșneagu în calitate de Președinte executiv, de Cpt-Cdr. Conf. Univ. Dr. Virgil Ene Voiculescu și Antrenor prof. Gheorghe Ungureanu. Pe toată durata funcționării Clubului Sportiv „Marina Academia Navală,” Președintele de Onoare al Clubului Sportiv „Marina Academia Navală,” va fi Șeful de Stat Major al Forțelor Navale.

Prezentare Generală a secției de Arte Marțiale

Secția de Arte Marțiale a C.S. Marina Academia Navală este constituită din trei ramuri sportive de bază diferite, cu activitate și calendar competițional separat precum și sporturi de contact derivate, cu caracter particular agreat ca forme de manifestare și pregătire de către ministere cu profil diferit. Cele trei secții active sunt: Judo, Taekwondo -secții olimpice- și Ju Jitsu competițional. Aceste ramuri sportive permit datorită specificului lor, fizic, tehnic, tactic, volitiv obținerea și practicarea unor noi sporturi de contact,

organizate după regulile sportului de performanță, coordonate și desfășurate după un regulament competițional, reglementate legal prin Federațiile de specialitate la care s-a afiliat.

JUDO, ramură olimpică, este cea mai veche ramură de sport practicat în Academia Navală, fiind introdus în activitatea (practica) studenților în anul 1975, fiind cea mai longevivă secție la nivel de județ. Datorită duratei, caracterului ciclic al învățământului universitar și profilului de specialitate al Academiei Navale, secția de Judo nu se poate distinge prin performanțe notabile la nivelul Campionatului Național de juniori și seniori, aceasta și datorită nivelului tehnic ridicat din judo-ul romanesc cât și bagajului tehnic mediu sau redus cu care studenți se prezintă spre continuare, pe durata studiilor universitare. Activitatea principală se manifestă prin participarea la Campionatul Universitar și Campionatul Militar unde echipa se manifestă activ și cu rezultate pozitive, dar aceste competiții nu conțin clasamentele întocmite de DJS Constanța pe ramuri de sport.

Performanțe recente:

Campionatul militar - Sibiu 2009 - Locul II la echipe

Componentă echipă: categoria -60 kg: Std. Cap. Tănase Viorel, categoria 66 kg: Std. Sg. Arbănaș Valentin, categoria 73 kg: Std. Cap. Asaftei Daniel (Locul II), categoria 80 kg: Std. Harag Ciprian (Locul II), categoria 90 kg: Std. Sg. Bostă Cristian (Locul II), categoria 100 kg: Std. Cap. Cimpoeru Vasile (Locul I).

Campionatul militar - Cluj 2010 - Locul III la echipe

Componentă echipă: categoria -60 kg: Std. Sg. Tănase Viorel (Locul III), categoria 73 kg: Std. Sg. Maj. Asaftei Daniel (Locul II), categoria 90 kg: Std. Plt. Rusu Daniel, categoria 100 kg: Std. Sg. Cimpoeru Vasile (Locul II).

TAEKWONDO, ramura olimpică, este cea mai activă secție. Înființarea acestei secții a apărut datorită nevoii de a continua activitatea sportivă de performanță concomitent cu constituirea unei profesii de viitor. Existența în județul Constanța a patru dintre cele mai puternice echipe de Taekwondo-WTF din țară a creat suportul înființării acestei secții care are ca scop „recuperarea socio-economică-sportivă,, a tinerilor absolvenți de liceu, sportivi de performanță, în căutarea făuririi unui viitor solid și trainic, fără a rupe definitiv activitatea sportivă ce le-a adus atâtea satisfacții.

Performanțe Recente:

Campionatul Universitar - București 21-22/05/2010 - Locul I la echipe

Performanțe Individual Studenți marina militară: categoria 58 kg: Std. Benga Cecil (locul III), categoria 63 kg: Std. Cernat Ion (locul II), categoria 68 kg: Std. Cap. Goanță Alin (locul I), categoria 87 kg: Stud Sg. Maj. Bostă Cristian (locul I).

Cupa României 2010 - Brașov 29-31/10/2010 - Locul I seniori

Componentă echipă: categoria 68 kg: Asp. Suliman Sorin, categoria 80 kg: Asp. Moldovan Ioan, categoria 87 kg: Cap. Encică Ciprian, categoria 78 kg: Std. Ulian Sorin, categoria 73 kg: Std. Sg. Goanță Alin, categoria 68 kg: Std. Rodica Țîteică.

Campionatul Balcanic

Trei medalii de bronz: categ 68 kg: Std. Rodica Țîteică, categ 80 kg: Std. Sorin Ulian, categ 87 kg: Cap. Ciprian Encică U.M.02020 Constanța.

Campionatul militar - Sibiu 2009 - Locul I la echipe

Componentă echipă: categoria 63 kg: Std. Sg. Maj. Fedor (locul I), categoria 68 kg: Std. Cap. Goanță Alin (locul I), categoria 73 kg: Std. Ulian Sorin (locul I), categoria 78 kg: Std. Chivu Alex (locul I), categoria 82 kg: Std. Sg. Rusu Daniel (locul I), categoria 87 kg: Std. Sg. Maj. Bostă Cristian (locul I).

Cupa României - Tg-Mureș 20-22/10/2009 - Locul I seniori

Componentă echipă: categoria 63 kg: Asp. Suliman Sorin(locul III), categoria 68 kg: Std. Cap. Goanță Alin (locul II), categoria 73 kg: Std. Ulian Sorin (locul I), categoria 78 kg: Std. Chivu Alex (locul I), categoria 82 kg: Asp. Moldovan Ioan (locul I), categoria 87 kg: Std. Sg. Maj. Bostă Cristian (locul I).

Campionatul Militar - Brașov 13-14/11/2010 - Locul III la echipe

Componența echipei: categoria categoria 63 kg: Std. Sg. Tănase Viorel (locul III), categoria 68 kg: Std. Cap. Cernat Victor (locul III), categoria 73 kg: Std. Sg. Goanță Alin (locul I), categoria 78 kg: Std. Ulian Sorin (locul II), categoria 83 kg: Std. Plt. Rusu Daniel, categoria 87 kg: Std. Sg. Cimpoeru Vasile (locul III).

JU JITSU competițional

Performanțe recente

Obținut Licență de Arbitru continental B: Asp. Daniel Ungureanu 27-30 ian 2011 Bansko, Bulgaria

Campionatul Național - Constanța 10-12/04/2009

2 locuri I: categoria 74 kg: Olteanu Răzvan, categoria +94 kg: Bucur Sorin

2 locuri III: categoria 85 kg: Std. Sg. Bostă Cristian, categoria +94 kg: Std. Cimpoeru Vasile.

Campionatul European - Hannau, Germania

1-3/06/2009

Un loc V: categoria 74 kg: Std. Sg. Asaftei Daniel.

Campionatul Național - București 20-21/03/2010

2 locuri I: categ 85 kg: Std. Sg. Maj. Bostă Cristian, categ 77kg: Olteanu Răzvan

2 locuri II: categ. 85 kg: Std. Harag Ciprian, categ. -94 kg: Std. Cap. Cimpoeru Vasile.

Campionatul Balcanic - Bosnia Hertegovina 24-29/09/2010

Un loc I: categoria 74 kg: Std. Sg. Maj. Asfatei Daniel

Un loc II: categoria 85 kg: Bostă Cristian.

UNIFIGHT, sport cu caracter aplicativ

Performanțe recente

Dinamoviada - Drobeta Tr Severin 12-16/04/2010

2 campioni: categoria 70 kg: Std. Sg. Asaftei Daniel, categoria 85 kg: Std. Sg. Maj. Bostă Cristian

Campionatul Forțelor de Poliție - Minsk Belarus 1-5/10/2010

2 locuri V: categoria 70 kg: Std. Sg. Asaftei Daniel, categoria 85 kg: Std. Sg. Maj. Bostă Cristian

Campionatul Național - Băicoi 23-24/10/2010

2 campioni: categoria 70 kg: Std. Sg. Maj. Asaftei Daniel, categoria 100 kg: Std. Sg. Cimpoeru Vasile

Un campion - Asaftei Daniel

Rezultate sportive:

- Multiplu campion național (2002-2008);
- Medalie bronz - Campionat Balcanic Serbia 2004;
- Campion mondial 2006 (Venetia);
- Vicecampion mondial 2007 (Paris);
- Medalie bronz - Campionat Mondial Echipe 2007 (Paris);

- Campion național Jiu-Jitsu 2008;
- Campion balcanic Jiu-Jitsu 2010 (Bosnia);
- Dublu campion național Unifight;
- Triplu campion național Kempo;

- Component al Lotului Național de Kempo;
- Component al Lotului Național de Unifight;
- Component al Lotului Național de Jiu-Jitsu;
- Din 2007 neînvins în România la Kempo, Unifight, Jiu-Jitsu
- Singurul reprezentant de seamă al Constanței la Arte Marțiale Mixte precum Unifight, Kempo;

Informanții (rezultate, filmări din competiții) pot fi găsite pe internet (google.com, respectiv youtube.com) accesând numele Daniel Asaftei.

Realizat de Prof. Ungureanu Gheorghe,
Cimpoeru Vasile și echipa de arte marțiale

Campionatul Futsal - martie 2011

Ivanov George

Zilele acestea, în curtea Academie Navale "Mircea cel Bătrân" este în plină desfășurare campionatul de fotbal de sala "memorialul Tavi Groza" pentru

Donose Ionuț

studenti. La acesta sunt înscrise opt echipe, patru din fiecare facultate. Scopul acestei manifestații sportive este angrenarea studentilor militari și civili în practicarea sistematică și în mod organizat a jocurilor sportive, consolidarea și perfecționarea calităților fizice și morale ale studentilor, precum și dezvoltarea spiritului de fair-play.

Ideea a fost a studentilor anului trei ai Facultății de Marină Militară, Ivanov Laurențiu George și Donose Ionuț, aceștia ocupându-se de organizarea evenimentelor, sub îndrumarea Cdr. Conf. Univ. Dr. Ene-Voiculescu Virgil.

Încă din toamnă, cu prilejul celebrării Zilei Academiei Navale, a fost organizat un turneu între studentii FMM, câștigat de studentii anului trei, din căror echipă au făcut parte cei doi organizatori.

Campionatul avea o tradiție în curtea noastră, din nefericire întreruptă o perioadă și în mod fericit reluată anul acesta.

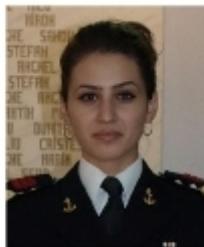
Datorită pasiunii manifestate față de acest sport, cei doi studenți au redactat regulamentul competiției, s-au ocupat de strangerea fondurilor necesare din taxa de înscriere, au organizat o întâlnire preliminară cu echipele participante, dar și de conceperea programului și supravegherea desfășurării competiției până la momentul închiderii ediției revistei noastre.

Redacția "Orizonturi marine" (în special grupul mare de studenți ai anului 3 FMM) ține pumnii celor doi colegi pentru activitatea desfășurată, precum și pentru activitățile ce, în mod sigur, vor urma....

În încheiere aş dori să precizez că echipa anului trei a FMM a început competiția cu dreptul, învingând echipa anului patru FMC, facând astfel primul pas către reeditarea performanțelor anterioare.

Spartachiada de iarnă 2011 - Predeal

De mult nu s-a mai întâmplat ca în această perioadă circuitul de la Predeal să abunde de zăpadă, oferind condiții prielnice pentru practicarea sporturilor specifice sezonului. Cu atât mai bine pentru organizatorii jocurilor aplicativ militare de iarnă care au putut să-și găzduiască concurenții dormici de adrenalină și aer curat veniți din toată țara.

Maxim Andreea
Chiar dacă practicarea acestor sporturi ca și metodă de relaxare este în fapt datată destul de recent, fiind destinată în trecut în principal claselor înalte ale societății noastre, tinerii studenți, elevi și subofițeri de la școlile și academile militare din toată țara au răspuns plini de entuziasm la invitația Statului Major General (președinte Col. Ștefan Mărginean) pe partea de pe Valea Râșnoavei din Predeal unde s-a organizat Concursul anual aplicativ militar de iarnă al M.Ap.N.

Editia din acest an a cuprins în perioada 7-13 martie Campionatul Național de juniori I și juniori III, întrecere la care au participat și șapte sportivi de la CSS Baia Sprie, Concursul aplicativ militar de iarnă al M.Ap.N. câștigat pe ansamblul de Brigadă 2 V., Brașov, și în perioada 12 -14 martie concursul dintre școlile și Academile militare ale M.Ap.N. din toată țara.

Academia Navală „Mircea cel Bătrân” s-a prezentat la această ediție a concursului cu lotul sportiv condus de domnul comandor Virgil Ene, sub îndrumarea căruia studenții anului II și III și-au însușit tehnica skului fond, iar elevii de la Școala de Maistri „Amiral Ion Murgescu”, au beneficiat de sfaturile și experiența domnului profesor Ungureanu Mircea.

Studenții academiei noastre împreună cu elevii de la Școala de Maistri au avut la dispoziție 5 zile de antrenament pentru a se pregăti atât fizic, cât și psihic pentru această competiție care, în final, s-a dovedit a oferi o satisfacție cel puțin la fel de mare ca efortul depus.

Concursul a cuprins probe de biatlon și ștafetă atât feminin, cât și masculin și patrulă.

Proba de biatlon s-a desfășurat pe data de 12, într-o dimineață de vineri care s-a dovedit într-adevăr productivă pentru Forțele Terestre. Elevii școlii de maistri de la Pitești au ieșit învingători la masculin, iar studentele de la Academia Forțelor Terestre din Sibiu au reușit, de asemenea,

Aceasta a presupus la fete parcurgerea a 5,1 km în 3 ture de 1,7 km, separate ca moment de respiro, prin căte o tragere din culcat, respectiv din picioare. La masculin, traseul a fost mărit și împărțit în 4 ture de circuit.

În schimb, proba de ștafetă de sămbătă a fost mai mult decât satisfăcătoare pentru Academia Forțelor Aeriene de la Brașov. Atât la masculin, cât și la feminin, studenții au demonstrat că ambiția și spiritul competitiv sunt motive suficiente de mobilitante.

Patrula de duminică a fost câștigată de elevii de la Pitești care au putut să-și valorifice încă o dată antrenamentul, ordinea, disciplina și spiritul de echipă dezvoltat în Școala de Maistrii Militari a Forțelor Terestre.

Pe timpul orelor petrecute pe pistă, atât pe timpul dimineții cât și după-amiaza la antrenamente, sportivii loturilor instituțiilor militare din țară au reușit un schimb de experiență mai mult decât satisfăcător, susținându-se reciproc și reușind să creeze o atmosferă degajată și relaxantă, lăsând la o parte faptul că în final, munceau practic pentru același lucru.

Sportivii din Academia Navală „Mircea cel Bătrân” deși au resimțit schimbarea de aer, iar noul tip de efort și presiunea exercitată asupra lor și-au făcut simțită prezența, au ocupat locul V la general, ocupând la ștafetă masculin locul III, locul IV la biatlon și ștafetă feminin, iar la cea mai solicitantă dintre probe în care surplusul de kilograme te împiedicau realmente să înaintezi, patrula masculin au ocupat locul VI.

Presiunea s-a făcut simțită, efortul depus și-a spus și el cuvântul, dar se poate afirma cu ușurință și fără a sta prea mult pe gânduri că și concurenții din acest an au mai câștigat o experiență memorabilă ce le va alimenta spiritul competitiv la concursurile următoare, primul fiind desfășurat la Pitești, în care vor putea demonstra că pe lângă condiția fizică reconditionată recent, simțul orientării este încă activ și puternic dezvoltat în fiecare dintre militarii participanți.

Ştiăti că...

Adolf Hitler

Popa Nicolae

Adolf Hitler a fost ținta a 42 de atentate de-a lungul întregii sale perioade în care a condus Germania. Cel mai important atentat asupra lui a avut loc la data de 20 iulie 1944 la "Bârlogul Lupului" (Prusia Orientală), sediul comandamentului armatei de pe frontul de est. A fost plănit de către colonelul Claus von Stauffenberg, el fiind sprijinit de către majoritatea ofițerilor care nu mai vedea în el un lider capabil să câștige războiul. A fost cel mai bun plan de asasinare asupra lui Hitler fiind văzut mai mult ca o lovitură de stat urmând ca după moartea lui puterea să fie luată de opozitie și cu ajutorul armatei de rezervă din Berlin, fapt ce ar fi adus sfârșitul războiului pentru Germania.

Încercarea de asasiniat a eşuat. Colonelul Stauffenberg fiind acuzat de înaltă trădare și condamnat la moarte prin spânzurătoare. Adolf Hitler s-a sinucis împreună cu soția sa la data de 30 aprilie 1945.

Adolf Hitler a fost rănit în Primul Război Mondial. Tânărul Hitler s-a înscris ca voluntar pentru prima dată în armata austriacă dar a fost declarat inapt pe motiv de debilitate fizică. A reușit totuși să se înroleze în armata Germană unde a participat la bătălii majore: Ypres, Bătălia de pe Somme, Bătălia de la Arras și Bătălia de la Passchendaele. A fost de mai multe ori decorat pentru curajul său și avansat la gradul de caporal. La 15 octombrie 1918, Hitler a fost internat într-un spital de campanie, temporar orbit de un atac cu iperită. Patriot convins și orbit de orgoliul său, începe să-și schiteze în minte încă de pe patul de spital, planul de a reda noii Germanii gloria istorică și de a spăla rușinea înfrângerii. După război, Hitler începe să-și pună planul în aplicare odată cu intrarea sa în politică, dar nu înainte de a se face remarcat în ceea ce a rămas în istorie denumit Puciul de la berarie (8 noiembrie 1923). Ceea ce a plănit ca soldat în 1918 a început să se materializeze începând cu anul 1933 când ajunge cancelar al Germaniei. Glonțul de 5.56 mm este mult mai eficient decât gloanțele de calibră mai mare (7.62). Datorită calităților lui, el reușește să facă mult mai multe daune decât un glonț de calibră mai mare. Acest lucru a fost dovedit cel mai bine în războaiele din Vietnam. În contact cu victimă glonțul se poate roti în aşa fel încât să iasă pe altă direcție decât pe cea care a perforat victimă uneori el reușind să se și dezintegreze făcând mult mai dificilă tratarea rănilor. Calibrul 5.56 a fost produs pentru pușca automată de asalt M16. El se află și acum în dotarea forțelor NATO împreună cu noi modele ale puștii.

Blindajul inclinat este mult mai eficient decât cel convențional. Un blindaj subțire inclinat la un anumit unghi devine mult mai eficient decât unul convențional. A fost folosit pentru prima dată de Armata Roșie la modelul de tank T-34. În decursul celui de-al Doilea Război Mondial tancurile sovietice T-34 dotate cu tun de calibrul 76.2 au reușit să surclasze celebrele tancuri germane Panther și Tiger pe Frontul de Est. Tancul de mărime medie T-34 a rămas în istorie mai mult datorită faptului că a fost al doilea tank ca producție după celebrul tank Sherman. În 1949, Armata Română a înlocuit tancurile Panzer IV și Panther din dotare cu tancuri T-34 fabricate în URSS, Polonia și Cehoslovacia. În 1990, România mai avea în dotare 1060 de tancuri T-34 dar acestea au fost retrase din uz până în 1994.

Tunul de 88 mm a fost proiectat pentru prima dată ca tun antiaerian. Eficiența lui și fiabilitatea de care a dat doavă a făcut din el un tun de artillerie și antitanc de excepție. Tunul reușea să lanseze un proiectil de aproximativ 9 kg la o înălțime de 10 000 m cu o viteză de 820 m pe secundă. A fost unul din Doilea Război Mondial.

Clauss von Stauffenberg

A fost instalat și pe tancurile grele. Cel mai cunoscut tanc cu o asemenea putere de foc a devenit tancul Tiger. A fost un tanc construit pentru a fi pe piept tacurilor sovietice T-34 pe Frontul de Est, dar numărul mic de unități construite între anii 1942-1944 și incapacitatea lui de a se descurca pe terenul mlăștinios din URSS nu a schimbat cu mult soarta războiului pentru Germania. Tunul a rămas o amintire urătă pentru soldații aliați. Veterani de război au relatat ulterior că un proiectil tras de acest tun putea deseori să se implice la suprafață turele de tanc Sherman.

Modelul aripilor în săgeată, la avioanele de luptă, a fost un domeniu cercetat pentru prima dată de către naziști. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial avioanele de vânătoare existente devineau adesea greu de manevrat la viteze foarte mari. Modelul aripilor drepte cu care erau înzestrate nu permitea circulația moleculelor de aer pe aripă la viteze mari la fel de bine cum se întampina la viteze mici ale avionului, astfel avioanele de vânătoare existente pierdeau din manevrabilitate foarte mult la viraje strânse. Primele avioane cu aripă în „V” au apărut imediat după sfârșitul războiului. Modelul aripilor în „V” a împiedicat adunarea moleculelor de aer la baza aripii avionului, aerul alunecând mult mai bine pe aripă. Acest model al aripilor a luat amploare și a fost folosit la multe modele de avioane după apariția motorului cu reacție.

Pistolul mitralieră Thomson a fost proiectat de generalul John T. Thompson din Primul Război Mondial. El a observat necesitatea unei arme mici, ușor de manevrat în tranșee și care putea să tragă un număr mare de cartușe într-un interval scurt de timp. După o perioadă lungă de cercetări, Thomson găsește sistemul cel mai indicat de funcționare pentru o astfel de armă. Din nefericire compania înființată de el începe producția prea târziu. Primul transport de arme ale companiei ajunge în dana militară a portului New York, din Europa, pe data de 11 noiembrie 1918. Aparent rămas fără nici un viitor, arma lui Thomson își găsește un „partener” în bandele mafiei din timpul prohītării americane. A devenit repede arma preferată a bandelor dar și a forțelor de ordine americane. Modele mai noi ale vremii au fost dotate și cu încărcătoare tamburi cu capacitate de 100 de cartușe. Persoane precum Al Capone, John Dillinger, au devenit repede asociate cu imaginea acestei arme. În 1939 arma intră și în dotarea Armatei SUA. Armata recunoaște ulterior că a fost o armă depășită la începutul războiului dar a fost singura armă de acest gen disponibilă în acele vremuri. Imaginea soldatului american cu pistolul mitralieră în mâna de pe ultile din Franța a rămas o imagine emblematică pentru aliați.

Sărbătoarea de 101 zile

În toate școlile militare ale Armatei române, indiferent de armă, exista o tradiție pe care, atât comandanții școlii cât și elevii, o respectau cu regularitate. Aceasta constituia o anterăbătorire a absolvirii școlii de către promoția căreia îi revenea rândul la avansare.

Se organiza astfel o mică festivitate în onoarea celor care urmău să intre în rândul corpului ofițeresc. În acest scop, cu exact 101 zile înainte de avansare, în ziua respectivă, elevii ultimului an își predau gradele elevilor din anul imediat următor. Odată cu gradele, aceștia preluau și funcțiile celor din ultimul an și le devineau șefi.

De la deșteptare până la stingere, programul se desfășura sub conducerea gradaților temporari. Aceștia aveau dreptul să pretindă același mod de viață la care fuseseră supuși: culcări, alergări, inspecții la ținută, precum și alte mici șicane care se practicau pe atunci între superiori și subordonăți. Totul se facea însă fără exagerări și în special fără supărări sau plătiri de poliție în ziua următoare.

Acesta era însă numai unul din aspecte. Al doilea și cel mai important aspect era acela al organizării sărbătorii propriu-zise. Organizarea începea cu mult timp înaintea zilei stabilite, iar la întocmirea scenariului participau nu numai cei sărbătoriți, dar și ceilalți elevi care se ofereau voluntari.

În urma acestui efort colectiv, rezulta un spectacol gen revistă, în care elevii prezintau unele aspecte ale desfășurării vieții lor în școală, cu bune și cu rele, dar și modul în care profesorii și instructorii lor activau în procesul instructiv-educativ. Menționez că nu erau trecute cu vedere nici dragostea față de patrie și mândria de a face parte din arma respectivă. Totul se îmbina în mod armonios, desfășurându-se manierat, fără atacuri la persoană și în limita bunei cuviințe, cu un pronunțat caracter umoristic.

În acest fel mai aflau și profesorii cât erau de iubiți și de respectați de către elevii lor pentru felul în care își îndeplineau menirea de dascăli. Niciodată nimeni nu a fost jignit sau nu s-a supărat. Totul decurgea în cele mai normale condiții și ca urmare, la terminarea spectacolului avea loc o mică petrecere, la care participau și familiile cadrelor, care erau invitate la aceasta festivitate.

În ziua următoare, totul intra în normal, iar activitățile curente se desfășurau ca și în zilele anterioare.

Pentru a mă face mai bine înțeles vă voi expune cât se poate de succint modul în care s-a desfășurat serbarea de 101 zile a promoției mele 1945, penultima de acest fel, deoarece după 1946 aceasta activitate nu s-a mai organizat.

Trec peste activitatea cu schimbarea gradelor, care a avut o importanță minoră și voi insista asupra revistei propriu-zise.

În activitatea noastră, am fost ajutați atât de comandanțul Școlii Navale, cât și de ofițerii promoției 1941, aflați în Școala de Aplicație, care ne-au sprijinit la texte și, în special la confectionarea unor decoruri grandioase.

Am adus costume de la Teatrul Național București, o balerină de la Opera Română și ne-am bucurat și de sprijinul dirijorului Orchestrei Filarmonice din Varșovia, care la vremea respectivă era refugiat de război la Turnu-Măgurele.

În principiu revista avea următorul conținut:

Trei elevi din Școala Navală, consemnați într-o zi de duminică, organizează o ședință de spiritism într-o clasă. Ca urmare adorm instantaneu și au un vis comun, ce se materializează:

moartea apare, le ia viața și îi transportă în iad.

În acul următor, iadul apare în toată splendoarea lui. Pe un tron, Scaraoski, cu mai mulți draci în jur, instrumente de tortură, cazane, balanță judecății sufletelor, instalații electrice de tortură.

Moartea îi aduce în față lui Scaraoski pe cei 3 elevi, care se plâng că pe Pământ există o instituție în care oamenii sunt chinuți și aceasta este Școala Navală.

Tartorul ordonă Mortii să-i ducă pe toți cei de acolo la judecata lui. Și în felul acesta apar la judecăță toți profesorii în frunte cu directorul de studii. Mai bine zis sufletele lor, deoarece aceștia apăreau în chip de stafii, acoperiți de cearșafuri.

Se prezintau. Tartorul cu gradul și funcția și în raport de spovedanie, răspundeau la niște întrebări bine ticluite de elevi și primeau pedepsele cuvenite. După ce toate sentințele au fost executate, Scaraoski ordonă Mortii să-i ducă înapoi pe elevi pe Pământ, cu o corabie de pirăți.

Corabia piratilor era amenajată după tipicul celor ce se pot vedea în filmele americane, și astă grație costumelor aduse de la Teatrul Național. Comandanțul navei purta un costum de muschetar, cu o pălărie mare cu pene de struț, cizme înalte și răsfrânte, un brâu foarte lat de care atârnă o sabie lungă. Piratii printre care cei mai rufoși, ologi, ciungii, chiori și în general bețivi, pun la cale o revoltă la bord și în ultima instantă, îi aruncă pe elevi peste bord, în ocean.

Actul următor se desfășoară pe o insulă tropicală, cu stânci și palmieri, pe plaja căreia valurile i-au aruncat pe cei trei elevi. În fundalul scenei apare o zână însoțită de o gorilă, care îi descoperă pe elevi. După ce execută un dans pe muzica din Lacul lebedelor, zână îi reduce la viață pe cei trei. Au loc mai multe dialoguri și în ultimă instantă zână le dăruiește un sipet vechi.

În interiorul sipetului, elevilor li se spusese că se găsește o comoară, iar când acesta a fost deschis, s-a găsit și s-a scos o enormă tresă aurită de aspirant. Încântați, cei trei ridică tresă pe umeri, apoi în pași de dans și fredonând cântecul tresei, pe atunci o melodie la modă, părăsesc scenă.

Versurile sunau cam așa:

Te-am dorit zile și nopți la rând
Și-am dormit numai cu tine în gând
Ai sosit ca din neant
Visul nostru, tresă de-aspirant!

Ultimul act al piesei se petrece într-un bar din Turnu Măgurele, în care apar toate personajele. Decorul reprezintă un Turnu Măgurele, plin de blocuri înalte în mijlocul căror era amplasată statuia eroului din Primul Război Mondial, denumit de noi atunci „Tudorica Dorobanțul”.

Întreaga revista a fost asezată cu o puzderie de versuri de buna ciliate, precum și foarte multe cântece. În această atmosferă de relaxare și de voie bună, serbarea a luat sfârșit cu urarea din partea elevilor:

Noi nu ne-am pierdut speranță
C-or mută școala în Constanța

Și odată cu trecerea timpului, speranța s-a transformat în realitate. Vechea Școala Navală a revenit nu numai acolo de unde a plecat, dar s-a reînstorș pe culmi mult mai înalte.

Muzeul național de istorie și arheologie

Când te gandești la Constanța primul lucru care îți vine în minte este marea...

Este drept că aceasta a fost factorul cel mai important de-a lungul istoriei pentru orașul nostru, marea influențând evoluția și forma orașului de-a lungul celor 2700 de ani ai existenței sale.

Dar în esență să, municipiul de la malul mării este mult mai mult decât un oraș al plajelor... Este un oraș cosmopolit cu trăsături unice în țară, un oraș al diversității, unde timp de secole diferențele popoarele ce s-au petrindat prin zona Dobrogei și-au lăsat amprenta asupra culturii, civilizației, arhitecturii, bucătăriei și a multor altor aspecte ale vieții umane, rezultând astfel un amestec ciudat, fascinant și îmbigator.

O plimbare prin centrul vechi ne duce din perioada grecească a orașului până în timpul stăpânirii otomane... din vreame Ponticelor lui Ovidiu până în industrializarea comunistă... Orașul îți atrage privirea, totul are o poveste lungă și de multe ori surprinzătoare, omul trebuie doar să încearcă să o gasească.

Poate cel mai interesant loc din Constanța este Muzeul Național de Istorie și Arheologie. Exponatele sale sunt unice pentru spațiul romanesc și de o valoare neegalată în România.

Astfel, în trei ore cei interesați pot afla povestea locurilor acestea încă din neoliticul Gănditorului de la Hamangia până în vreamea marelui arhitect român Anghel Saligny, cel care a demarat lucrările de modernizare a portului acum mai bine de 110 ani.

Muzeul de istorie națională și arheologie Constanța este inaugurat la 25 decembrie 1977, în fosta Primărie a Municipiului. Are un patrimoniu de peste 430.000 de obiecte a căror tipologie diversificată surprinde profilul așezării de-a lungul secolelor, din erele preistorice până în anul 1940, atestând fapte, evenimente, portrete de personalități care dau conținut memoriei orașului.

Piatra fundamentală a clădirii muzeului a fost pusă în anul 1911. Ea s-a construit în mai multe etape (1911-1913; 1914; definitivându-se în anii 1919-1921). În iulie 1921 s-a mutat Primăria. În anul 1977 clădirea a fost destinată muzeului în forma actuală.

Muzeul are 24 de sali:

Tezaur - sali 2, etajul I - sali 1-10; etajul II sali 11-18
Sala 19 și 20

Expoziția de numismatică (Sala 21)

Expoziția de icoane (Sala 22)

Expoziția de podoabe din argint (Sala 23 și 24)

Expoziția de pipe (sec. XVIII-XIX)

Muzeul are următoarele secții:

Secția de cercetare

Secția de arheologie

Secția de istorie modernă și relații cu publicul

Patrimoniul este alcătuit din colecțiile:
piese de istorie veche
(descoperiri arheologice)

piese și documente de istorie modernă

monede - decorații
ziare, cărți, reviste

Acestea fac parte din depozitele și colecțiile de istorie veche, modernă, numismatică, depozitul de ziare.

Acesta adăpostește obiecte de artă antice, colecții aparținând culturii Hamangia, statuia de marmură a zeiței Fortuna, protecțoarea cetății Tomis, împreună cu Pontos, zeul Mării Negre, sau statuia șarpei Glycon (o divinitate asiatică). Mărturii ale înfloritoarei perioade romane stau amforele și coloanele din

parcul arheologic, care formează o adeverărată galerie în aer liber, precum și superbul mozaic roman.

Aici sunt expuse piese de arheologie preistorică, greacă, romană, bizantină și medievală: unelte de silex, ceramică, unelte și arme (din piatră, bronz și fier), elemente de arhitectură, artă sculpturală, vase de sticlă, microstatuaria din bronz, bijuterii; numismatică: monede de bronz, argint și aur, ca unicat fiind monedele scitice;

În două săli amplasate la parterul muzeului sunt reunite monumentele arheologice cu valoare deosebită, rarități și unice: colecția de statuete tip Tanagra (din epocile elenistică și romană timpurie); vase ceramice antropomorfe sau cu reprezentări dionisiace; tezaurul tomitan de sculpturi descoperit în 1962 (bustul zeitei Isis, aedicula cu dubla reprezentare a zeitei Nemesis, grupul statuar Fortuna cu Pontos, statuia Șarpelui Glycon etc.); colecția de portrete imperiale (Antonius Pius, Caracalla, Gordian III, Filip Arabul, Constantin); colecțiile de podoabe din aur (inele, cercei, brațări, pandantine, cruciulițe), gema și camee; tezaurul de vase din argint descoperit la Sucidava-Izvoarele.

Etajul I al muzeului este amenajat cronologic - de la paleoltic până la evul mediu: colții de mamut de dimensiuni mari de la Poarta Alba, ceramică Hamangia; sabia miceniană de la Medgidia (secolul al XIV-lea a. Ch.) și depozitele de seceri, topoare și podoabe din bronz descoperite la N. Bălcescu, Constanța, Gura Dobrogei;

 statuia din calcar a unei căpetenii tracoscítice (descoperită la Sibioara) și un cazan de cult din bronz (găsit la Castelu), ambele din secolul al V-lea a. Ch.; colecția de amfore grecești și fragmente arhitectonice din marmură de la edificiile publice de epocă elenistică, descoperite la Tomis, Histria, Callatis; monumente epigrafice din cetatea de la Albești. Perioada romană este reprezentată prin materialele descoperite: documente epigrafice, cărămizi stampilate, stâlpi miliari, elemente de arhitectură, unelte agricole, materiale ceramice diverse, între care se remarcă colecția de opațe, sculptura laică, votivă și funerară - busturile unor cetăteni, un cadran solar, reprezentările divinităților Venus, Apollo, Hercule, Cybela, Cavalerul Trac, portretele și stelele funerare. Ultimele două săli ale etajului ilustrează desavârșirea

formării poporului român: locuința românească de secol X de la Capidava, reconstituită, obiecte de cult, precum și așezământul monahal de la Basarabi. Din perioada bizantină provin: colecția de monede schifate descoperite la Isaccea, ceramică, uneltele și podoabele descoperite la Garlita, Capul Viilor (Histria), Castelu, Dinogetia etc. Pentru secolele XVII - XVIII sunt expuse arme, obiecte și carte de cult, podoabe, obiecte de uz casnic și vase ceramice smălțuite. Etajul III ilustrează epoca cuprinsă între perioada de destrâmare a societății feudale până în 1940: obiecte tridimensionale, documente și fotografii originale, cărți, hărți, machete.

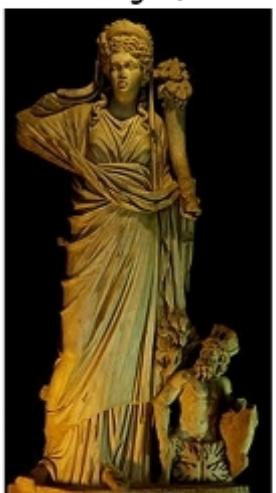
Şarpele Glikon:

-reprezentare unică în lume prin forma și prin detaliile anatomice: capul are bot de antilopă, ochi, urechi și păr lung de om. Corpul de șarpe se termină cu o coadă de leu. Statuia, realizată dintr-un singur bloc de marmură, reprezinta capodopera din sec. II d. Hr. (tezaur, sala 1).

Grupul statuar Fortuna cu Pontos: apariție unică a acestor zei în postura de divinități protectoare ale portului și cetății Tomis. Fortuna poartă în mâna stângă cornul abundenței, plin cu fructe. La picioarele sale apare Pontos, zeul Mării Negre, având pe cap coroana murală, ce simbolizează zidul cetății Tomis, iar prova de corabie pe care se sprijină reprezintă navigația - ocupație de seamă în cetate. Piesa datează din sec. II-III d. Hr., când bunele tradiții ale artei elenistice se păstrează încă în marile ateliere din cetățile grecești. (tezaur, sala 1).

Aedicula cu dublă reprezentare a zeitei Nemesis: constituie una dintre cele mai remarcabile

piese ale Muzeului. Monumentul, atât în ansamblu, cât și în redactarea detaliilor, este executat cu foarte multă finețe. Dubla reprezentare a divinității se leagă de cele două funcții pe care le îndeplinea zeița ordinii și echilibrului în univers: de a pedepsi nedreptățile și de a recompensa dreptatea (sec. II d. Hr.) (tezaur, sala 1).

"Gânditorul" și perechea sa - capodopere ale plasticiei neolitice; necropolă de la Cernavodă (cultura Hamangia). Neoliticul și eneoliticul (circa 4200 - 2500 i.Hr.) reprezintă pentru Dobrogea răstimpul în care acest ținut a fost locuit dens și durabil, datorită unei economii complexe (cultivarea plantelor și creșterea animalelor). S-a descoperit un vast cimitir cu peste 400 de morminte de inhumare. Ceramică reprezintă unul din elementele originale ale culturii Hamangia. (etaj 1, sala 1).

Obiective turistice - Constanța

Acvariul Constanța

Adresa: B-dul 16 Februarie nr. 1, Constanța
Program: 9:00 - 20:00 (vara); 9:00 - 16:00 (iarna)
Telefon: 0241-611.277; 0241-481.461
Website: litoralulromanesc.ro; cimec.ro;

Edificiul Roman cu Mozaic

Adresa: Piața Ovidiu nr. 12, Constanța
Program: 0241-614.562; 0241-618.763; 0341-408.739; 0341-408.783
Telefon: 8:00 - 20:00 (vara); 9:00 - 17:00 (iarna)
Website: cimec.ro;

Muzeul de Artă

Adresa: B-dul Tomis nr. 82 - 84, Constanța
Program: 9:00 - 20:00 (vara); 9:00 - 17:00 (iarna);
luni, marți: închis
Telefon: 0241-616.012; 0241-618.019
Website: muzeuldearta.ro;

Muzeul de Artă Populară

Adresa: B-dul Tomis nr. 32, Constanța
Program: 9:00 - 20:00 (vara); 10:00 - 18:00 (iarna)
Telefon: 0241-616.133
Website: lefo.ro;

Muzeul Marinei Române

Adresa: Str. Traian nr. 53, Constanța
Program: 9:00 - 17:00 (vara); 10:00 - 18:00 (iarna)
Telefon: 0241-619.035; 0341-803.301
Website: fortele-navale.ro;

Muzeul Național de Istorie Națională și Arheologie

Adresa: Piața Ovidiu nr. 12, Constanța
Program: 8:00 - 20:00 (vara); 9:00 - 17:00 (iarna)
luni și marți - închis
Telefon: 0241-618.763; 0241-614.562; 0341-408.739; 0341-408.783
Website: minac.ro;

Complexul Muzeal de Științe ale Naturii Constanța - Delfinariu

Adresa: Bdul. Mamaia, nr. 255, Constanța
Telefon: 0241-547.055; 0241-831.553
Program: zilnic 9:00 - 16:00
Website: delfinariu.ro;

Muzeul Militar Național- Filiala Constanța

Str. Liliacului nr. 1-3 Constanța
Biblioteca județeană "Ioan N. Roman" Constanța
Sediul central - str. Mircea cel Bătrân nr. 104 A
Tel: 0241-616244 ; 0241-616245
Fax: 0241-614482
e-mail: bjc@biblioteca.ct.ro

Centrul de Informații Comunitare - CIC

Tel. 0241-553206
e-mail: cic@biblioteca.ct.ro
Filiala nr. 1 - str. Izvor nr. 23
Tel. 0241-636508
Filiala nr. 3 - str. I.C.Brătianu nr. 64 Tel.
0241-636508
LUNI 13.00 - 20.00
MARȚI 8.00 - 16.00
MIERCURI 12.00 - 20.00
JOI 8.00 - 16.00
VINERI 12.00 - 20.00

Teatrul Național de Opera și Balet Oleg Danovski

Adresa
Str. Mircea cel Bătrân nr. 97 900592,
Secretariat: 004.0241.480300
"Studii Muzicale": 004.0241.480.301
Fax: 004.0241.615.080
AGENȚIA DE BILETE- Rezervări
0040.0241.481.460
PROGRAM AGENȚIE :
L-V : 10 - 17
E-mail: operacta@yahoo.com

Teatrul de Stat Constanța

Adresa : Bd-ul Ferdinand nr.11
Telefon/Fax: 0241-488612 / 0241-488613 / 0372-780118
e-mail : office@teatruldestatconstanta.ro
teatruldestatconstanta@yahoo.com

Agenția de bilete

Adresa : Bd-ul Ferdinand nr.11
Telefon : 0241 488247 Program : marți-duminică
15.00-19.00
Persoana de contact : Claudia Dinu

Biblioteca Universitară Constanța

Adresa
Bulevardul Mamaia 126, Constanța, 900527.
Telefon +40(241)616880
Fax +40(241)618372

Direcția județeană pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național Constanța

Adresa: Str. Mircea cel Bătrân nr. 106, Constanța.
Program cu publicul Luni-Joi orele 09.00-12.00;
Telefon: 0241/613008
Fax: 0341/405742
Email: contact@constanta.djc.ro
Website: <http://www.constanta.djc.ro>

Tsunami

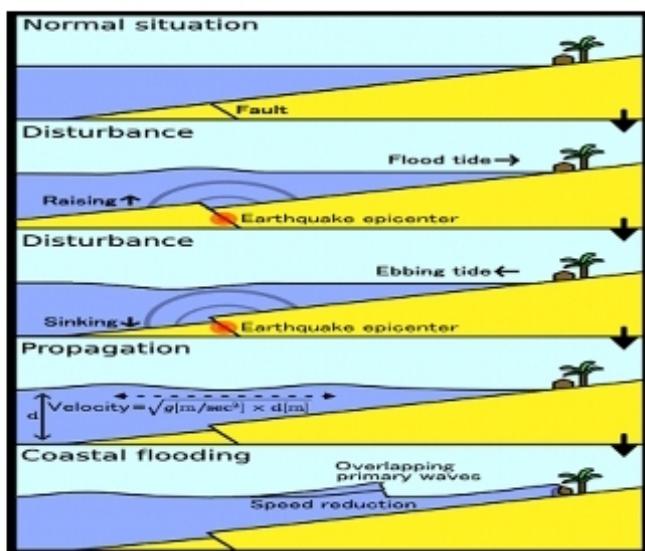

Atodiresei Dinu

Tsunami reprezintă un val de mare amplitudine generat de cutremure produse de regulă în largul unui bazin marin, sau de eruptii vulcanice, localizate aproape de suprafața oceanului, alunecări submarine sau de un posibil impact meteoritic. Un tsunami poate apărea nu doar în oceane ci și în golfuri, lacuri sau chiar în bazine de mai mare sau mai mică întindere.

Termenul de tsunami vine din limba japoneză și înseamnă „val de port” („tsu” = port, „hami”=val).

Elementul care conferă un grad ridicat de risc unui val de tip tsunami este lungimea sa excepțională, în comparație cu înălțimea. În largul oceanului, chiar și cel mai mare tsunami depășește foarte rar înălțimea de 0.5 m. Totuși, distanța dintre crestele valurilor poate fi de sute de kilometri. Aceste caracteristici favorizează creșterea rapidă a înălțimii valului odată cu scăderea adâncimii apei în fața țărmului. Astfel, valul poate trece peste linia țărmului fără a pierde din energie sau fără a se sparge. Acest fapt permite valului să înainteze foarte mult în interiorul uscatului, având o înălțime mult mai mare decât orice val de furtună. (Duțu, 2009)

Termenul de "tsunami" folosit de comunitatea științifică nu indică mecanismul de generarea valului, dar în acceptiunea publicului larg, valurile tsunami sunt înțelese de cele mai multe ori ca valuri provocate numai de seisme submarine. În ultimele studii științifice privitoare la mecanismele de formare a fenomenelor tsunami, importanța alunecărilor submarine de teren a crescut în mod continuu. Se estimează că, în general, alunecările de teren sunt cauza a aproximativ zece la sută din fenomenele observate (Kajiura, Shuto, 1990).

Pe 9 iulie 1958, Lituya Bay, un fiord îngust din Alaska, a fost zguduit de un cutremur cu magnitudinea de 7.7, care a dislocat 90 de milioane de roca și gheăță de pe versanții munți din zonă. Prăbusirea a fost aproape verticală, în apele adânci ale golfului, generând cel mai înalt val înregistrat vreodată pe pământ - 516 metri înălțime. Cu 141 de metri mai înalt decât atena pe pe Empire State Building din Manhattan - New York , mai înalt decât cei mai înalți zgârâie-nori ai planetei până în 2009. Valul a pornit din golf către largul oceanui, a rupt toți copacii de pe coastele fiordului până la altitudinea de aproape 600 m, arbori cu trunchiuri de aproape 2 m în diametru. Doar un singur vas de pescuit a supraviețuit dintre cele trei care se aflau la gura golfului. Unul dintre supraviețuitori a estimat că din momentul când valul s-a format până a lovit vasul nu a durat decât 2 secunde.

Cel mai mare tsunami înregistrat în mare liberă s-a produs în urma Cutremur din Kamchatka, la data de 17 Octombrie 1737. Valul a atins o înălțime de 60 m față de nivelul obisnuit al mării în Insulele Kurile de Nord. Peninsula Kamchatka este cunoscută ca având cea mai mare frecvență de apariție a valurilor tip tsunami (un eveniment la 12 ani).

Datele referitoare la producerea de valuri tunami pe coasta românească a Mării Negre sunt foarte rare și nesistemizate. Începând cu anul 2006 studiul fenomenului a fost abordat prin metode multidisciplinare în cadrul proiectului ANCS - CEEX 161, finanțat de MEdC și dezvoltat de GEOECOMAR. Lucrările întreprinse au evidențiat faptul că de-a lungul țărmului românesc s-au produs evenimente hidrodinamice anormale, descrise de martori oculari și, foarte rar măsurate de aparatură sau menționate în documente scrise. De asemenea, prezența de-a lungul zonei de coastă a unor straturi geologice cu caracteristici faciale specifice tsunamielor, susține ideea producerii valurilor tsunami în Marea Neagră și, implicit pe coastele României (Oaie et al., 2006, 2007).

Electronografia

Metode electrografice de studiu a structurilor vii.

S-a constatat că structurile vii, spre deosebire de cele inerte, atunci când sunt supuse unor impulsuri electrice de mare amplitudine, pot genera imagini dinamice ce variază cu starea fiziologică, putând indica o serie de particularități funcționale utile și în biodiagnoză.

Imaginea descărcării unui impuls de tensiune produs de aparatul numit electronograf este captată cu ajutorul unui film radiografic. La baza studiilor de electrografia se află ideea că această descărcare electrică nu se produce total aleatoriu, ci este influențată de biocampul uman.

Electronografia utilizează ca procedeu de înregistrare impresionarea unor materiale fotosensibile de către corpul studiat, supus acțiunii unui singur impuls electric triunghiular, monopolar, de durată microsecundelor, cu amplitudinea variind între 10 KV și 100 KV, cu frecvență de ordinul kilohertzilor până la megahertzii.

Tehnica Kirlian se bazează pe același procedeu ca și electronografia și constă în înregistrarea unui obiect expus unor multiple impulsuri electrice de înaltă tensiune și frecvență. În imaginile astfel obținute, obiectul fotografiat este înconjurat de un halou luminos, policrom.

Informatiile oferite de imaginea electronografică nu au un caracter cantitativ, ci unul subtil, calitativ, ce necesită o interpretare specială. Formarea imaginilor prin efect de tip "corona" este explicată prin fenomenul de ionizare produs de o emisie de electroni "reci" generată de impulsul de înaltă tensiune, transmis în regim de înaltă frecvență. Una din ipotezele confirmate de explicarea electrofotografiei este și cea a generării de bioplasmă (V.M. Iniușin, 1968), conform căreia bioplasma e generată de toate structurile vii capabile să producă fenomene de luminescență, sub incidența unei stimulații electromagnetice.

Materiale pentru documentare

Electronografia în medicina:

<http://www.medicina-alternativa.ro/index.php?p=electronografia>

Actiuni energoinformationale:

<http://www.scribd.com/doc/14852690/Actiuni-energoinformationale-2008>

Un semn de întrebare îl generează însă faptul că în momentul producării descărcării de înaltă tensiune apare, în afară de emisiile de I.R., vizibile și în U.V., caracteristice țesuturilor vii, și o importantă emisie adiacentă în domeniul radiației roentgen (RX), care are ponderea cea mai mare.

Se înregistrează, de asemenea, un răspuns al structurilor tisulare în domeniul de radiofreqvență diferențiată pentru țesuturile normale și cele neoformative. Conform lui W. A. Tiller, fotoionizarea gazului ar juca un rol predominant în mecanismul de producere a strimerilor, însă și ionizarea cumulativă, fiind evidențiate benzi spectrale de emisie caracteristice atât structurilor vegetale, cât și structurilor animale, în plaja de 40-500 nm. Probe comparative de metal și apă au arătat, pentru același procedeu spectral, lipsa unor maxime clar exprimate.

Experimentele realizate încă din 1939, când soții Kirlian au descoperit acest procedeu de fotografiere, au arătat o serie de lucruri umitoare care nu au putut fi explicate științific într-un mod general acceptat și demonstrat. La acea vreme, mulți oameni de știință, credeau că variația culorilor, a formei și a mărimei luminescenței pe film foto, se producea din cauza unor variabile precum umiditatea, salinitatea și rezistența electrică.

Acestea nu explică însă de ce, la tăierea unei frunze și apoi fotografierea ei prin metoda Kirlian, pe imagine efectul energetic are conturul frunzei întregi. În plus, se poate observa usor că imaginile obținute prin electronografie au forme arborescente, fractale.

Știința Complexitații detine însă metode de analiză care pot interpreta la un alt nivel rezultatele unor astfel de experimente. Prin metode specifice noii paradigmă a complexitații putem schimba fundamental modul în care privim cunoștințele obținute de înaintașii nostri. Identificarea diferențelor dintre formele naturale și cele artificiale, analiza fractală comparativă, pot fi doar începutul unor căutări revelatoare, dincolo de imaginile spectaculoase generate de electronografie.

Materiale pentru documentare

Fotografia prin metoda Kirlian:

http://en.wikipedia.org/wiki/Kirlian_photography

Metoda de vizualizare prin descărcare în gaze (GDV):

<http://www.gdvcamera.com/gdv-camera.html>

Fractali și descărcări electrice:

<http://originalbeauty.wordpress.com/2009/02/27/fractals-in-nature>

Electro-Magnetic Guns - Tunul Electromagnetic

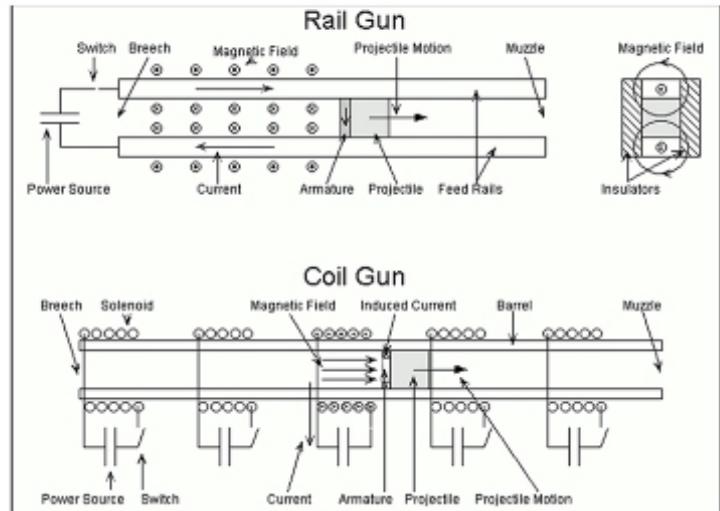

Propellant powered guns are typically limited to muzzle velocities on the order of 2,000 meters per second. This limit is inherent to the use of expanding gas to drive the projectile down a barrel. Barrels simply can't withstand the temperatures and pressures required for higher expansion rates of the propellant combustion products (normally CO₂ and NO_x). One attempt at a gun for higher velocities used differential pistons (a large one, driven by methane/oxygen combustion, connected to a small one for compression of the drive gas) to provide a high pressure of hydrogen gas (hydrogen is the lightest, and hence fastest expanding, of all gasses). While some success was achieved, the apparatus was cumbersome and the velocities were still limited. For some applications, particularly orbital launching, this is insufficient (earth escape velocity is 11,200 m/s). Two basic types of electromagnetic gun are described in the patent literature, the rail gun and the coil gun. Both use stored energy sources to produce a large magnetic field and a high electric current through a driving armature. The interaction of the current with the magnetic field generates a force which propels the armature (and any projectile connected to it).

Beyond that, they differ substantially, and each has practical difficulties which have prevented them from being more than laboratory curiosities.

The rail gun is extremely simple in concept. A conductive armature is located between two electrically conductive rails which are held rigidly parallel to one another by insulators. Connecting the rails to a source of stored electrical energy (either a capacitor or a homopolar generator) causes a current to flow down one rail, through the armature, and back to the source via the other rail.

The current in the rails generates a magnetic field perpendicular to the rails. The current flowing through the armature, within this magnetic field, generates a force which propels the armature down the rails.

The coil gun operates as a linear induction motor. A series of solenoid coils are sequentially connected to sources of stored electrical energy (capacitors) generating a magnetic field which travels down the bore of the gun. The rapidly changing magnetic field induces a current in a ring shaped armature, opposite in direction to the current in the solenoids. The induced current in the armature, within the magnetic field of the solenoids, generates a force which propels the armature down the barrel.

The main problem with rail guns is the sliding electrical contact between the rails and the armature. If the armature is a solid metal conductor, the high currents involved are often sufficient to weld it to the rails. One solution to this is to use a very thin aluminum armature which vaporizes to form a plasma armature as soon as current is applied. However, the plasma tends to severely erode the rails. A second problem which can occur is arcing between the rails, which prevents the applied energy from being converted to motion.

In order for a coil gun to function at reasonable efficiency, the solenoids must be energized just as the armature exits the solenoid. Various timing and detection circuits have been described, relying on optical or inductive sensing of the armature position and fast semiconductor switches. These all become prohibitively expensive at the current levels needed to accelerate a useful payload.

Dependență de calculator

Burlăcescu Alexandra

Poate veți zâmbi... Când lumea se confruntă cu probleme capitale gen criză, recesiune sau șomaj, apar eu și vă întreb: "Oare ne oferă calculatorul numai lucruri bune?" Dacă nu sunteți hotărâți ce să răspundeți, o simplă căutare pe Google folosind termenii "Computer addiction" va indica aproximativ 900,000 de rezultate, iar pentru "Dependență de calculatoare" aproximativ 150.000. Tot nu știți ce să răspundeti?

Mai mult, recent au apărut o serie de articole sau studii precum cele realizate de Romtelecom în parteneriat cu Unesco și Intuitext împreună cu Itsy Bitsy FM asupra pericolului pe care îl reprezintă accesul nesupravegheat la internet pentru anumite categorii de vîrstă (copii), văzută ca principala cauză ce poate crea dependență de calculator.

Cum se manifestă dependența de calculator? Este destul de greu de sesizat când hobby-ul devine obsesie și alunecă spre afecțiune. Poate doar persoanele apropiate pot sesiza aceste modificări de comportament. Unul dintre indicii este imposibilitatea de a renunța la calculator, iar atunci când intervin constrângeri există șansa de a reacționa violent.

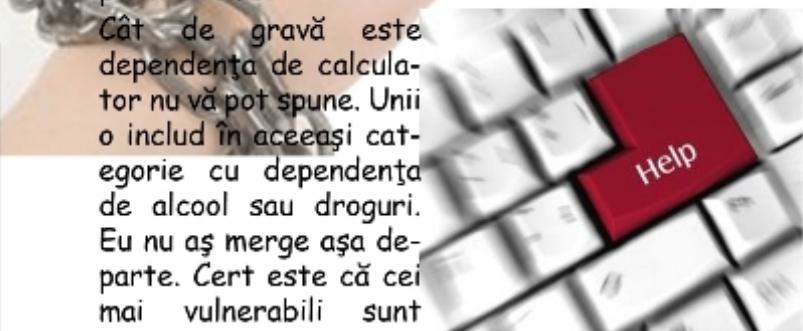
Nici promisiunile făcute persoanelor apropiate sau "pariurile cu sine" nu sunt încununate de success. E clar că nicio persoană dependență de calculator nu va recunoaște vreodată că are vreo problemă. Și cheltuielile investite în permanenta îmbunătățire a calculatorului pot să constituie un semn al dependenței.

Eu am descoperit internetul în perioada liceului. Astăzi, cei mai mulți au acces la internet încă din clasele primare, uneori și mai devreme. În principiu, ar trebui să fie un lucru bun fiindcă internetul reprezintă cea mai mare sursă de informare, însă pentru un copil de 10-14 ani poate fi uneori prea mult.

În urma studiului menționat mai sus, realizat de Intuitext împreună cu Itsy Bitsy FM și intitulat "Copiii și internetul", s-a constatat faptul că 38,7% dintre copiii mai mici de șapte ani intră zilnic pe internet, iar 11,8% dintre copiii cu vîrste cuprinse între 7 și 10 ani accesează internetul pentru a găsi informații pentru teme.

Cât de gravă este dependența de calculator nu vă pot spune. Unii o includ în aceeași categorie cu dependența de alcool sau droguri. Eu nu aş merge așa departe. Cert este că cei mai vulnerabili sunt copiii.

Era odată o carte "Prietenul meu, calculatorul". Aveți grijă ca acesta să nu fie singurul vostru prieten.

Vine IPocalipsa

Unii o numesc ipocalipsa, atunci când adresele tip IPV4 vor fi toate distribuite utilizatorilor, alții spun că problema nu e chiar atât de gravă pe cât sună; cert e că 2011 se anunță a fi un an ce va revoluționa problema adreselor de IP, având în vedere multitudinea gadgeturilor ce se vor a fi conectate și updateate la internet.

Dar mai întâi să explicăm ce înseamnă adresele tip IPV4.

După cum bine știți, pentru a ne putea conecta la internet avem nevoie de un IP (internet protocol), care este un protocol care asigură un serviciu de transmitere a datelor, fără conexiune permanentă. Când un dispozitiv se conectează la internet (fie el PC, Mac, telefon sau alt device), îi este atribuită o adresă numerică unică de forma 99.28.227.227. În IPv4, standardul curent pentru comunicarea în internet, adresa IP este reprezentată pe 32 de biți (de ex. 192.168.0.1), asta însemnând că poate suporta 4.2 miliarde de adrese.

Dar stați liniștiți, internauților, căci soluția există și se încearcă de câțiva ani să se pună în aplicare. Ea se numește IPV6.

Dar cum rezolvă IPV6 problema lui IPV4? Răspunsul este simplu, deoarece în cazul IPV6 se renunță la adresa ip reprezentată pe 32 de biți și se introduce o adresă pe 128 de biți, aceasta fiind în stare să suporte $340.282.366.920.938 \times 10^{24}$ de adrese. Sunt mai mult decât suficiente pentru a menține internetul funcțional pentru o perioadă foarte lungă de timp.

Totuși nu se pune problema între apariția lui IPV6 și dispariția lui IPV4, ci a tranzitiei, un fel de schimbare de ștafetă între cele două. Astfel IPV6 ar trebui să "înghită" toți utilizatorii IPV4, făcând pe acesta din urmă să dispară.

Primul test real al rețelei Ipv6 a fost pe 8 iunie 2011 (World IPv6 Day). Google, Facebook și alte companii proeminente online au testat rețeaua IPv6 ca să vadă ce poate suporta și ce modificări sunt necesare pentru a trece toți utilizatorii internet pe noul protocol.

Nimeni nu știe cât va mai dura această tranzitie având în vedere că a fost pornită încă de la începutul anului 2009. Cert este că ea ar trebui să se desfășoare cât mai repede posibil pentru a asigura buna funcționare a internetului.

Minciuna

Am murit...încet m-am prăbușit...ca o picătură de ploaie...pierdut ca un caldarâm murdar, alături de alte milioane.

Zdrobit nu reușesc să mă strâng și să mă îtrupez...iar...încet mă târâi la umbra unei speranțe care ține neapărat să mă lovească iar și iar până capăt un trup...

La umbra unui copac singur între toți copaci îmi crește carne trupului pe niște oase bătrâne și încovoiate...

Zamolxe, în înțelepciunea Sa infinită, m-a binecuvântat cu harul săngelui blestemat...un sânge râu, pe care apoi am învățat să mi-l fac singur...

Simt cum fierb, cum fiecare celulă a sufletului meu vibrează de ură! Mă consumă, mă arde, mă liniștește...sunt dependent de acea ură! Mă ridic în genunchi, încasând loviturile aruncate în batjocură de umbră... Îmi aprind o țigară... trag din ea... și râzând îmi iau ultimul pumn în gură...

Săratul săngelui mă transformă într-un animal de pradă! Rânjesc ateu și scuip sălbatic tot globul!

Ural! Numai ural...ca un vulcan mă arde și mă face să mă ridic în picioare...să scuip scârbit săngele pe toată lume...disprețitor ca aievea

Privesc mirat lumea din călușul palmei...o zdrobesc și consumat de DISPREȚ îmi confectionez aripi pentru a zbura amorf către zarea infinită!

...

-Ce credeți? Că sunt un criminal, un asasin, un monstru....omorâți-l, cum a omorât și el....loviți-l, că doar este un tâlhar....da! am ucis, am furat, am blestemat, și câte nu știți voi.....dar să mă judecați nu aveți dreptul....luati Cartea Legilor, carte care în loc de căldură îngheată săngele fierbinte, îl uniformizează, îi ia omenescul.....puteți să mă pedepsiți, să rupeți carne mea spurcată de răutate, să mă aruncați în neantul morții, să IMI LUATI TOTUL, dar nu mă veți putea judeca, puteți doar să mă pedepsiți, atât.....atât poate să îmi facă omul, ființă spurcată, mai spurcată decât crimele mele.... omul este animalic nicidcum uman..... mereu trece pe langă bucuriile vieții și nu le gustă..... eu sunt singurul uman de aici....restul vă ascundeți în spatele societății, vă aruncați singuri în moarte. Poate de frică, din obisnuință sau din dorință de a fi obisnuință! Mâncați firmiturile hidrei în speranță că veți ajunge cât mai sus să puteți alege firmiturile, ca să nu fiți uitati de tăvălugul istoriei.... de asta vă e frică, de uitare care se aşterne peste tot..... de ce rădeti? Niciodată nu veți avea limba gata să guste viața, să simtă că totul respiră pentru ell! Eu am simțit în viață care se scurgea din toți pe care i-am omorât, în frica celui pe care l-am lovit și furat în ața care îi mai ținea viața în fața judecății mele.... omul acela va cunoaște infint

fericirea, căci fiece zi va fi un dar nicidcum un paravan în care se preface că e ceva mai mult decât un fir de praf. Ce credeți că mie nu îmi e frică de moarte? Îmi e, dar această frică mă consumă și mă face să mă urc pe munții vieții, să cred în Dumnezeu.... da cred în Dumnezeu! Și omor.... Și fur...dar tocmai de aceea sunt OM, sunt apogeul creației și punctul culminant al evoluției....sunt un paradox....sunt aşa cum am fost făcut, fără slăbiciuni aduse de diavol, fără frica...doar un om al cunoașterii....OMULE lasă-te în vâltoarea simțurilor, păcălește-le, lovește-le, înșeală-le, cucerește-le și apoi cunoaște folosindu-le.....oricum faceți ce vreți cu mine, atât vreau un pumn de țărână vie....că eu am să pier odată cu vântul.....

File din cenaclu

Ştefăniță Ruxandra

În tălpile goale

Tălpi goale și reci
Amintiri dispărute
Iubire moartă.

Fuga

De ce te uiți cu ochi străini și goi
În zare, departe
Și nu știi ce să mai spui
Când te strig cu disperare?

Și eu fug
Dar și tu fugi
Și încerc să te conving
Să mai stai o clipă...

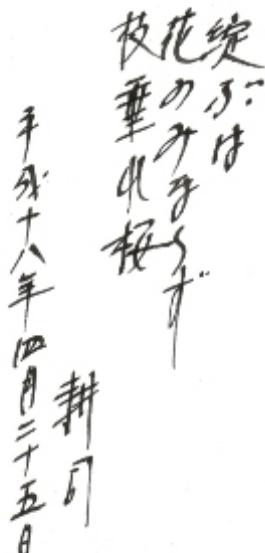
Să rămâi la brațul meu
Să ne mai plimbam o dată
Pe aleile cu pini
Printre stele căzătoare...

Să șoprim cuvinte dulci
Printre delicate vise
Să te mai rapesc o dată
Dintre șoapte și suspine...

Zâmbete ude

Apă de ploaie
Miros de coajă udă
Zâmbete triste

Farul sufletelor

Depart-e-n zare
o lumină mare
Ghidează vapoare.

Dar oare, sufletul,
După ce lumină
Se învârte el?
Negura albă
Trebuie spartă
Cu o daltă
Sau cu un ciocan.

Frânturi

Sărut drăgăstos,
Poezii dedicate...
Frânturi șoptite.

Corabia

De pe un țărm stâncos
Depart-e-n zare
O corabie mare
Stă să se lovească.

Nu ai fost capabil
Să o ții departe?
Sau oi vrea, tu, oare
Să o lași să piară?

Scumpe căpitane,
Dac'o las să piară,
Cu ocazia asta
O să pier și eu.
Și de data asta
O să-mi fie bine
Căci sufletul mă doare
Și inima-mi plângе.

Și aşa, el a lăsat
Ca stâncile s-o muște
Să o spargă-n fragmente
Și în speranțe...

Vladuț Alexandru

O inimă nebună

e liniște...
și-n capul meu
mi-e gândul doar la tine

și să dansez...
adesea-mi vine...
dansez de fericire!

și-un "beat" ciudat aud în piept
e un cântec pentru tine.
îmi sare inima din piept...

Departe de tine...

Departe e marea,
Departe de tine
Departe ești tu,
Departe de mine.

Departe ți-e glasul
Peste munci și vai
Departe-i și cerul
De noi amândoi...

Departe-i privirea
Ce mă încălzește
Departe mi-e gândul
Departe...la tine.

Departe sunt eu,
Departe de tine
Departe sunt toate
De noi amandoi...

Visul

vad marea în ochii tăi,
verzi-albastrui
și "limbi" de foc
de pe buzele tale
mă cuprind
fără încetare
și mâinile-ți fine
îmi ating față
de riduri plină
și aspră.

atingerea ta...
îmi dă fiori,
iar gândul îmi zboară
lejer și usor...
printre nori.

acolo sus
suntem doar noi,
doi îngeri în contrast,
ce formează unul cenusiu...
ca focul și apa
ne transformăm...
în vaporii.

sute de kilometri
sunt între noi,
doar gândul ne-aduce
împreună...mereu

din vis mă trezesc,
lângă mine tu esti,
mă privești cu ochii mari,
te sărut...
te strâng în brațe,
iar tu îmi șoptești:

Origami

Arta împăturirii hârtiei este cunoscută sub numele de origami. Denumirea provine de la cuvintele japoaneze "ori", care înseamnă "a îndoie" și "kami" care înseamnă "hârtie".

Nimeni nu știe când a fost inventată arta împăturirii hârtiei. Unii istorici spun că a fost inventată imediat după apariția hârtiei în 105. Hârtia a fost adusă în Japonia de călugari budisti în secolul VI și arta împăturirii hârtiei a venit odată cu ea. Unele modele de origami au fost introduse în ceremonialele religioase shintoiste. De fapt, cuvântul "kami" este și sinonim pentru spirit sau zeu. Modelele asociate ceremoniilor shintoiste au rămas neschimbate de-a lungul timpului. Deoarece tehnicele și modelele se transmită pe cale orală, o multime dintre ele s-au pierdut. Primul manual a aparut în 1797 - "1000 de cocori", publicat de Senbazuru Orikata.

În 1845 a apărut o enciclopedie ce conținea modelele tradiționale japoneze. Între timp, arta împăturirii hârtiei s-a dezvoltat și în Spania. Secretul împăturirii hârtiei a ajuns în lumea arabă în secolul VIII și arabi îl-au adus în Spania în secolul XII. Deoarece arabi erau musulmani și religia lor le interzicea crearea figurilor după model uman sau animal au folosit arta origami în geometrie. Dupa ce arabi au părăsit Spania, spaniolii au dezvoltat arta numită "papiroflexia", încă populară în Spania și Argentina.

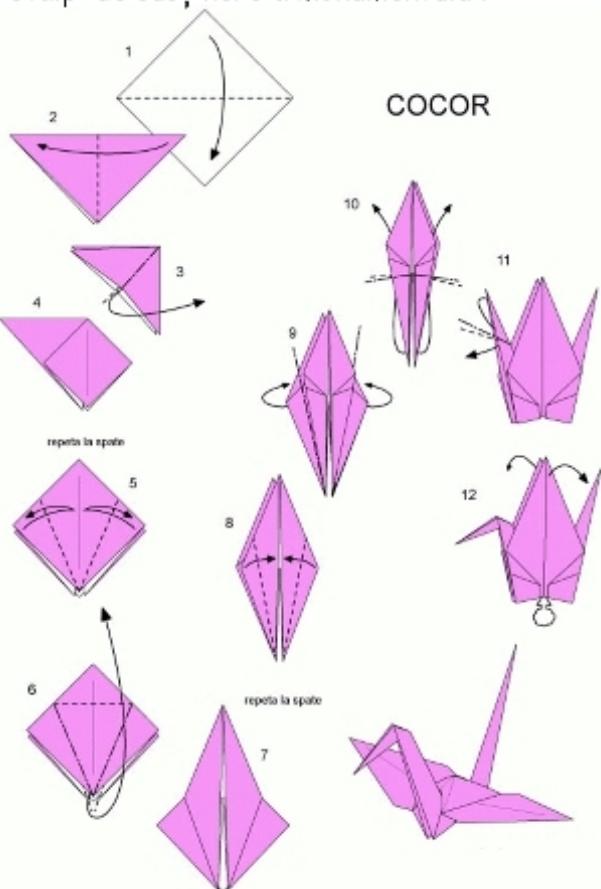
Vreme îndelungată, origami a fost o petrecere plăcută a timpului, iar mai târziu, prin anii '30, a devenit o disciplină școlară. Pe de altă parte, după un scurt declin, prin 1950 origami a cunoscut o perioadă de reabilitare, susținându-se că prin învățarea formelor de bază, se ajunge la o anumită rafinare a gândurilor tinerilor în direcția înțelegerii relației existente între un corp solid, concret, viu și reprezentarea sa din hârtie, prin intermediul culorii și structurii liniilor sale de îndoire.

În 1954 s-a înființat în Japonia un Centru Internațional de origami, cu o secție la New York. Ministerul de Externe japonez a organizat misiuni origami în Indonezia, Australia, Noua Zeelandă și în țări europene. Membrii acestor misiuni au ținut prelegeri, lectii, în care au arătat adeverata tehnică de realizare a origami. În elaborarea unei lucrări origami procesul înșuși de împăturire e tot atât de important ca și opera finală. Forma hârtiei folosite este, de obicei, pătrată, dreptunghiulară, triunghiulară, pentagonală sau hexagonală; pentru lucrări speciale se poate folosi și cea tăiată circular.

Culorile sunt alese pentru a fi adecvate temei respective. În tehnica origami propriu-zisă există câteva metode de bază, bine stabilite, pentru obținerea principalelor forme de îndoituri. Pentru explicarea acestor metode se folosesc simboluri convenționale și scheme.

Cocorul, în arta origami, este foarte cunoscut și îndrăgit de poporul nipon datorită, probabil, credinței populare potrivit căreia celui care reușește să împăturească o mie de cocori își se îndeplinește o dorință. Legat de această credință, un exemplu trist este acela al elevii Sadako Sasaki din Hiroshima, care, datorită radiațiilor provocate de explozie, s-a imbolnavit de leucemie. Nădăjduind că se va însănătoși, fetița împăturea zilnic cocori de hârtie. A murit reușind să facă peste 1300. În amintirea ei și a tuturor copiilor uciși de bombă, s-a ridicat în centrul Hiroshimei un monument - statuia copilului păcii. S-a înrădăcinat obiceiul ca fiecare vizitator al monumentului să depună aici câte un mic cocor de hârtie, aşa încât, astăzi, nenumărați cocori, agătați unul de altul, formează jerbe care umplu tot spațiul existent între cei trei stâlpi de susținere a monumentului.

Cântec de ploie

din nori în alb pătați
curg picăturile acestei ploi
la geam stăm amândoi
privind ploaia, tăcuți, uscați

o rază de lumină scapă
reflectându-se în frunzele plouate
buzele noastre uscate
cu dulce Soare ne adapă

o conversație din scurt tăiată
ne trezește brusc la realitate
s-au stins și frunzele uscate
și te văd în fața mea, plouată

aici în fața mea, doar noi
să îți ating pe față stropii
buzele să îți apropii
să-ți strâng umerii goi

dar acest moment rămâne-ntipărit
în umbra norilor de azi
iar noi ca și norii nomazi
pe altă frunză ne vom fi găsit

să te ridic de mijloc
să te apăs cu greutate
lăsându-te pe spate
iubindu-ne cu foc

să ne trezim în zbor
plini de pasiune
într-o altă dimensiune
dormind pe un alb nor

să ne trezim în altă lume
în care doar noi existăm
în voia vântului să ne lăsăm
lăsând ploaia să ne consume

încep să se ridice aburi
iar noi încet să dispărem
deși nici noi nu vrem
suntem doar două picături

Povestea ta

te trezesti în acest film fără culori
nu-ți găsești lumina după nori
te adâncești tot mai profund în reverie
te pedepsești cu tot mai multă frenzie
zărești printre idei un zâmbet imperfect
găsești imperativ să îl condamni suspect
cerșești iubire printre necunoscuți
vorbești degeaba unor surdo-muți
privești nedumerit într-o oglindă surdă
bocești degeaba a ta poveste crudă
povestești oricui a ta osândă
povești ce nu vrea nimeni să le-audă

Vânt din aripi

vânturile bat din nou în frunze
curg prin ape și-ntre pânze
curg în valuri ne-nacetate
lovinind în crengi abandonate

vânturile vin iar cu putere
din bătăi de aripi în cădere
serafimi și heruvimi înaripați
îngeri pe pământ descălecați

vânturi calde parfumate
peste sloiuri înghețate
lacrimi murdare și seci
aduc vânturile reci

vânturile aduc astăzi ploi
întuneric, apă și noroi
dar vânturile mătură agale
tot ce le-a stat vreodată-n cale

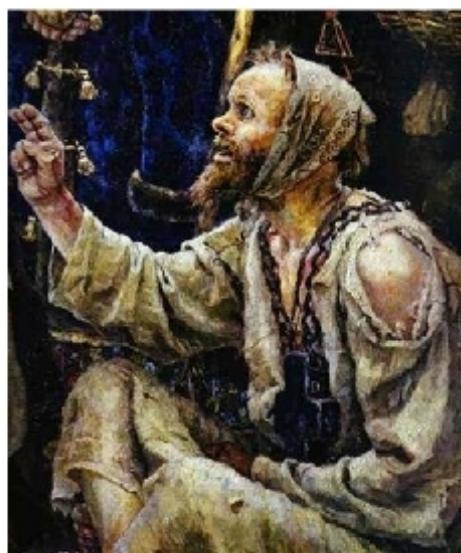
vântu-n aripi albe moi
adus de îngerii înapoi
alungă norii într-un suflu fin
descoperind un cer senin.

Mă voi întoarce

și într-o zi mă voi întoarce bătrân uzat
nimeni nu va ști ce-am suportat
nimeni nu va vrea să mă cunoască
crunte bătălii ce am purtat
nimeni nu va vrea să recunoască
vor fi purtați de viață lor lumească

voi fi singur și abătut
nimeni nu va ști ce am putut
voi fi singurul bătrân pe lume
deși nimic mai mult nu am cerut
nimeni nu-și va aminti de al meu nume
nimeni nu va ști ce am a spune

am plecat Tânăr și știutor
am ajuns să am ce alții vor
și am ajuns printre cei mari cerești
dar am plecat de-al singurătății dor
și m-am întors bătrânul printre proști
ce tu nu îl mai recunoști

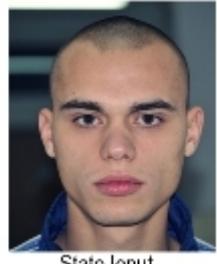

și într-o zi mă voi întoarce bătrân victorios
pierzând în schimb o luptă cu timpul nemilos
și într-o zi mă voi întoarce bătrânul neînfrânt
pierzând în schimb al meu veșnic avânt
și într-o zi mă voi întoarce bătrânul înțelept
pierzând în schimb umanitatea ce imi bătea în piept.

Secrete de "sub scenă"

Artă sau kitsch

You you! Mic check! Merge...
Te-ai întrebat vreodată câte minuni poate face muzica? Îți spun că nu are rost deoarece știi asta sau cel puțin îți este întipărit în subconștient. Da, muzica este peste tot în natură, aşadar sunetele sunt naturale.

Muzica se ascultă în funcție de cultură, stare de spirit, personalitate, grupuri de prieteni și vârstă, iar dacă ești într-un loc nepotrivit, muzica se ascultă și cu forță. Nu vreau să critic genuri de muzică, vreau doar să evidențiez un gen cu totul deosebit, "hip-hop".

În România, deși există destule surse de informație, acestea practic informează greșit sau nu informează, urmând ca majoritatea populației să genereze o idee prost concepută în ceea ce privește informația primită.

Hip-hop-ul de exemplu:

Aud si acum, în 2011, oameni de 40 de ani și, ce e mai rău, tineri care cred că muzica hip-hop este un mod de a exprima violență, iar "hip-hop-erii" sunt elemente antisociale care se adresează cu "you you... big up!" în loc de "salut!" și înjură când nu își găsesc cuvintele, iar când se duc să cumpere pâine, vorbesc cu "cegherap cegherap! You you, femeie, dă-mi și mie două pâini!". TOTAL GRESIT!... nu... cu totul natural.

Hip-hop-ul este practic o formă de poezie evoluată. E adevărat că poate conține cuvinte obscene, dar să nu uităm că orice poet își dezvoltă o "licență poetică"; până și poetii din secolele anterioare foloseau astfel de cuvinte.

Mesajul

În funcție de complexitatea sa, mesajul nu poate fi înțeles de oricine; asemenei poetilor, rapp-erii folosesc figuri de stil: epitete, comparații, metafore, antiteză, personificări, metafore etc.

"Hip-hop-ul are menirea de a trezi "robotii" din "programarea" la care sunt supuși zi de zi."

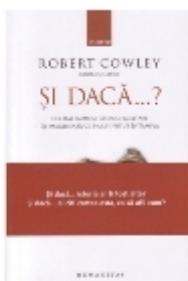
"Întinde mâna și-o să-ți pun în palmă
Sufletul meu în furtună calmă
Închisă într-o rază de soare,
Căci vreau să vezi a vieții culoare,
Uite-mi inocența, vezi să reții cum moare,
Rup tăcerea, sparg pereții cu care
Îmi împărtășeam secretele,
Îți dau ție calitățile ca să elimin defectele,
Oricum vieții nu-i poti opri efectele,
Nu poti plăti pe nimeni să simtă regretele
În locul tău.
Joacă rolul tău, fă-ți regulile tale și jocul tău.

Ca să te-ajut îți dau esența mea,
Slăbiciunea și forța mea,
Întunericul și torța mea.
Sper să înveți din ele, căci unele întâmplări
îngheată simțuri
Și tu nu trebuie să îngheți cu ele!"

Veritasaga - Am un răspuns

Recomandăm:

"Și dacă..." Robert Cowley

Istoria este pe bună dreptate relatarea literară a întâmplărilor care au avut loc în realitate; dar aceasta nu ar trebui să diminueze importanța contrafactualului. Întrebările contrafactice ne pot determina să punem la îndoială presupunerile încetătenite de multă vreme. Ele au capacitatea de a defini momentele cruciale. Ne pot demonstra că miciile accidente sau deciziile luate într-o fracțiune de secundă pot avea repercusiuni majore în aceeași măsură ca marile hotărâri.

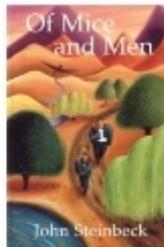
Cartea este structurată în ordine cronologică și cuprinde peste 2 700 de ani de istorie cunoscută a omenirii. Niciun domeniu nu se pretează mai bine speculațiilor de tipul "șî dacă" decât istoria militară, unde norocul, întâmplarea, eșecurile sau succesele oamenilor pot schimba totul radical.

"Arhipelagul Gulag"

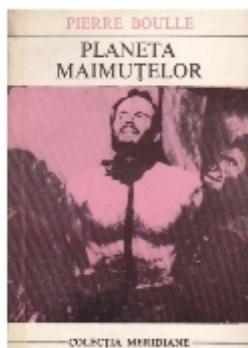
Aleksandr Soljenițin

Este cartea care a deschis ochii Occidentului asupra ororilor totalitarismului sovietic. Devenită foarte repede o adevarată Biblie a disidenților din fostul bloc sovietic, "Arhipelagul Gulag" este o „încercare de investigație literară” a anilor pe care Aleksandr Soljenițin i-a petrecut în lagărele groazei, după ce critica politica lui Stalin pe când era căpitan în armata sovietică. În 1945, serviciul de contrainformații al armatei a interceptat niște scrisori în care fuseseră strecute aluzii critice la conduită lui Stalin. Pentru acele rânduri, Soljenițin a fost condamnat la opt ani de detenție în lagărele de reeducație. A fost eliberat în 1953 și trimis apoi în exil pe viață în Kazakhstan. Deși a fost reabilitat în 1956 și a ajuns unul dintre cei mai citiți scriitori din țară, bucurându-se de sprijinul lui Hrușciov, în scurt timp a redevenit persona non grata și în 1968 relațiile cu autoritățile sovietice se deteriorează și mai mult, după ce în Occident îi apăruseră, fără acordul său, "Pavilionul cancerosilor" și primul cerc "În cercul întâi". În 1970 i s-a decernat Premiul Nobel pentru Literatură, dar asta nu a încălzit atitudinea oficialilor de la Moscova, scrisorile de amenințare au continuat să curgă, iar secretara care a dactilografiat "Arhipelagul Gulag" a fost hărțuită de KGB și apoi găsită moartă în apartamentul ei. Atunci, Soljenițin și-a dat acordul ca Arhipelagul Gulag să fie publicat în Occident, iar un an mai târziu a fost arestat și închis. Privat de cetățenie și expulzat din țară, Soljenițin luă calea exilului, din care avea să revină abia în 1994.

"Şoareci și oameni" John Steinbeck

O parabolă a singurătății și speranței, "Şoareci și oameni" surprinde destinele emoționante a doi oameni care nu au altceva pe lume decât prietenia lor și un vis pe căt de mare, pe atât de greu de realizat. Lungul și naivul Lennie, împreună cu protectorul și raționalul George, visează să albă într-o zi propria fermă, dar pentru asta au nevoie de bani. Așa că încearcă să-și caute de lucru și să facă niște economii. Speranțele lor încep să se năruie în momentul în care Lennie, mereu atras de tot ceea ce este firav, devine victimă propulsorilor impulsuri și a forței sale fizice, uneori incontrolabile.

"Planeta maimuțelor" Pierre Boulle

Romanul scris de Boulle în 1963 a avut, ca și "Podul de pe râul Kwai", șansa unei celebre ecranizări (cu Charlton Heston în rolul principal) cinci ani mai târziu. Utopia neagră a lui Boulle e plasată în anul 2500. Un ziarist francez, Ulysse Mérou, ajunge pe o planetă unde întâlnesc maimuțe inteligente, iar oamenii, aflați într-o stare degradată, pierzându-și limbajul articulat, sunt expuși în grădini zoologice și fac obiectul experiențelor de laborator. O lume răstumătă: maimuțele se intreabă dacă oamenii au suflet. Mérou dezvaluie unei asistențe simiene uluite că vine de pe o planetă unde lucrurile stau pe dos. La întoarcerea sa pe Pământ însă, e întâmpinat de o maimuță. Raportul dintre specii e, de fapt, raportul de forță între armata victorioasă și prizonierii de razboi și tine de o experiență pe care Pierre Boulle a trăit-o.

"Quo Vadis" Henryk Sienkiewicz

Quo Vadis? Încotro? O întrebare la care încerăm să găsim un răspuns în fiecare zi a vieții noastre. Unde suntem? Spre ce ne îndreptăm? Cum va arăta viața noastră peste câțiva ani? Henryk Sienkiewicz duce această întrebare și mai departe, adresându-se divinității: Quo Vadis, Domine?

Povestea de dragoste dintre Marcus Vicinius și Ligia este profundă, curată și nu pune sexualitatea pe primul plan. Povestea celor două personaje este una a descoperirii, în primul rând a persoanei de lângă noi, apoi a noastră.

Încadrată într-un context istoric bine definit, povestea iubirii dintre cei doi își găsește originea în timpul domniei lui Nero. Autorul ne prezintă creștinismul la începuturile sale și viața în timpul acestui împărat roman într-un mod foarte real, introducându-ne în atmosfera secolului I după Hristos. Aflăm astfel despre modul greșit în care înțelegeau păgânii creștinismul și despre suferința îndurată în numele credinței de creștini în timpul prigoanei lui Nero.

Henryk Sienkiewicz ne transmite un mesaj fundamental, dar pe care noi îl uităm astăzi. Adevărată iubire, cea jertfelică, poate fi trăită doar în creștinism și, doar atunci când ești dispus să îți dai viața pentru persoana iubită arăți că o iubești cu adevărat. "Quo Vadis" rămâne povestea descoperirii unicătății persoanei iubite, pentru că nu pot exista în această lume două persoane identice. Descoperind-o pe Ligia, Marcus se descoperă de fapt pe sine, iar Ligia descoperă în iubirea lui Marcus adevărată sa personalitate.

În finalul romanului îl vedem pe Sfântul Petru care, convins de ucenicii săi, pleacă din calea prigoanei din Roma, dar în drumul său are o întâlnire neașteptată... "Quo vadis, Domine?"

www.anmb.ro

ACADEMIC STUDENTS SUMMIT

24 - 27 NOIEMBRIE 2010

